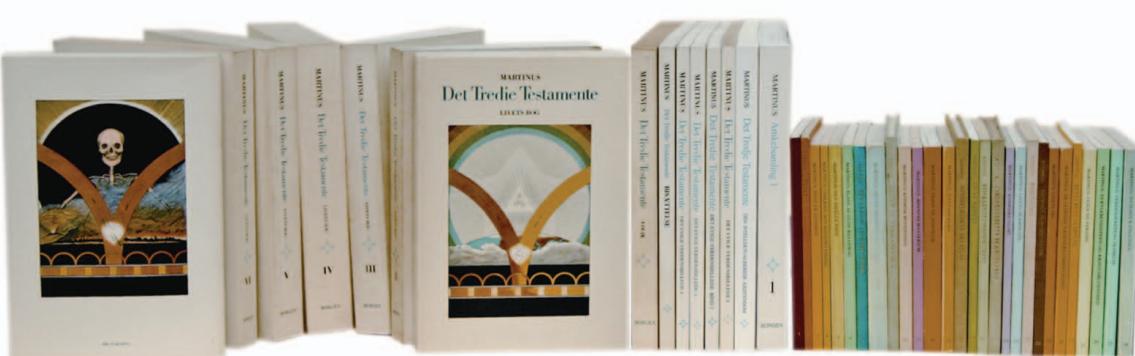

Introduktion til Martinus værk

Det Tredie Testamente

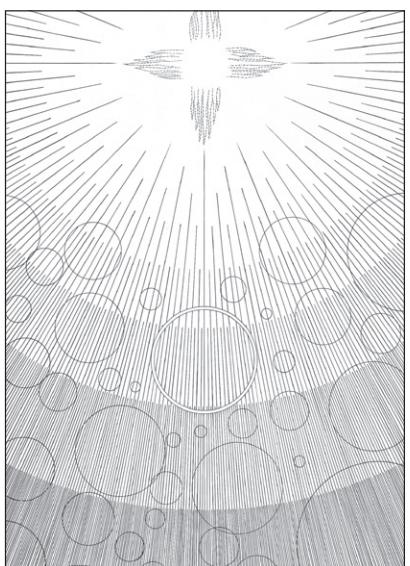

- de kosmiske symboler og den samlede litteratur

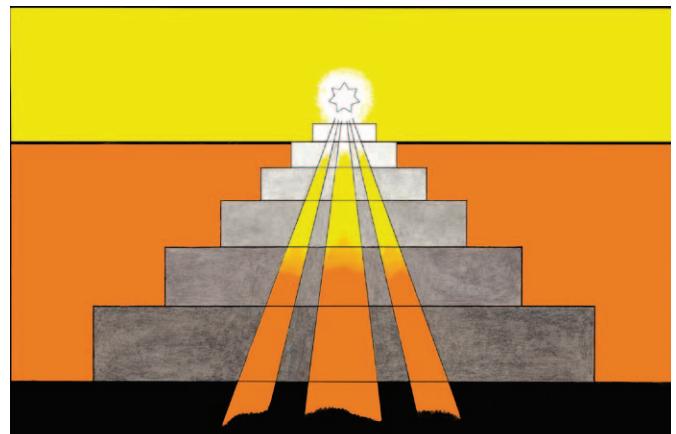
"Disse Virkninger udgør min samlede Manifestation: Skabelsen af en virkelig matematisk Verdensanalyse, en absolut urokkelig Aandsvidenskab og den herpaa hvilende begyndende Tilblivelse af en ny Mentalitet, en ny Kultur, i hvilken Livets sande Forstaaelse, dets haarfine Kærlighedslove og kulminerende Verdenslogik og højeste Facit »Alt er saare godt« fra at være Utopier overgaar til at være virkeligt Liv, haandgrbelige Kendsgerninger, tilgængelige for ethvert i Forstand og Følelse dertil udviklet eller modnet Menneske."

Martinus ord citeret fra: "Omkring min missions fødsel" kap. 20

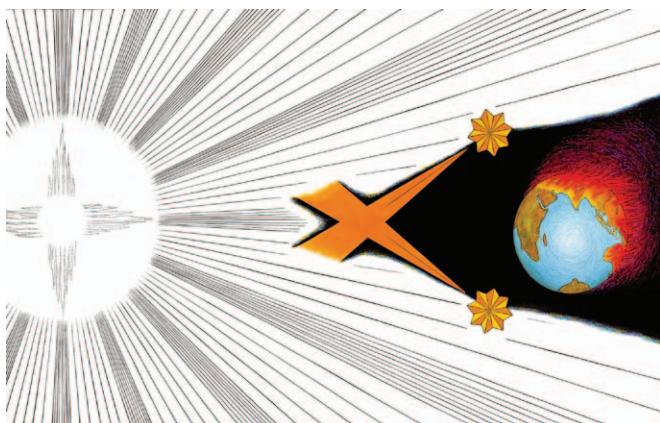
De kosmiske symboler fra Det Tredie Testamente

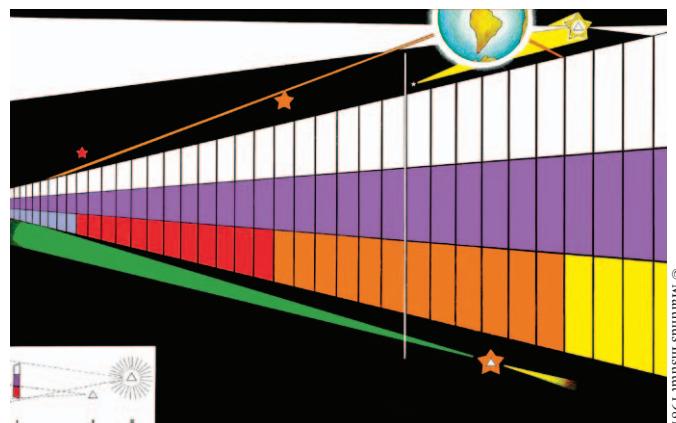
Symbol nr. 1

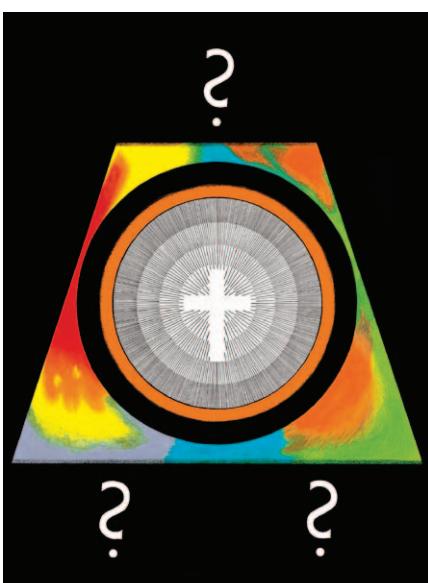
Symbol nr. 2

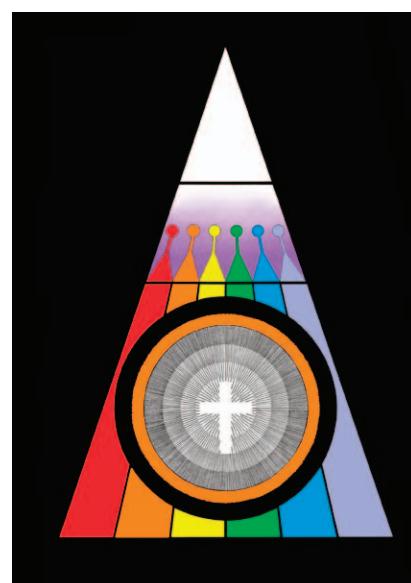
Symbol nr. 3

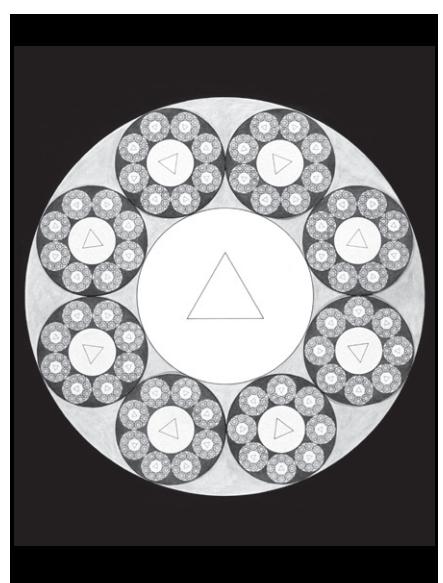
Symbol nr. 4

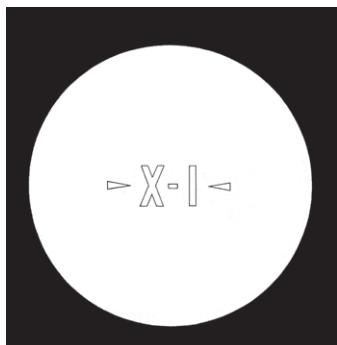
Symbol nr. 5

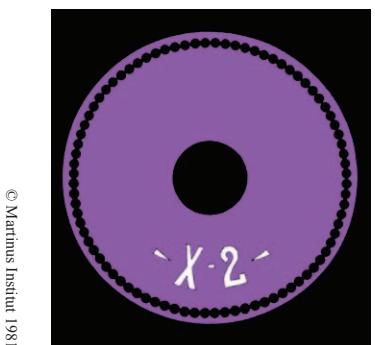
Symbol nr. 6

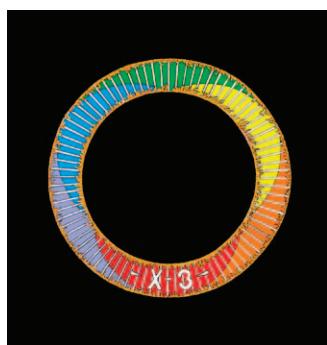
Symbol nr. 7

Symbol nr. 8

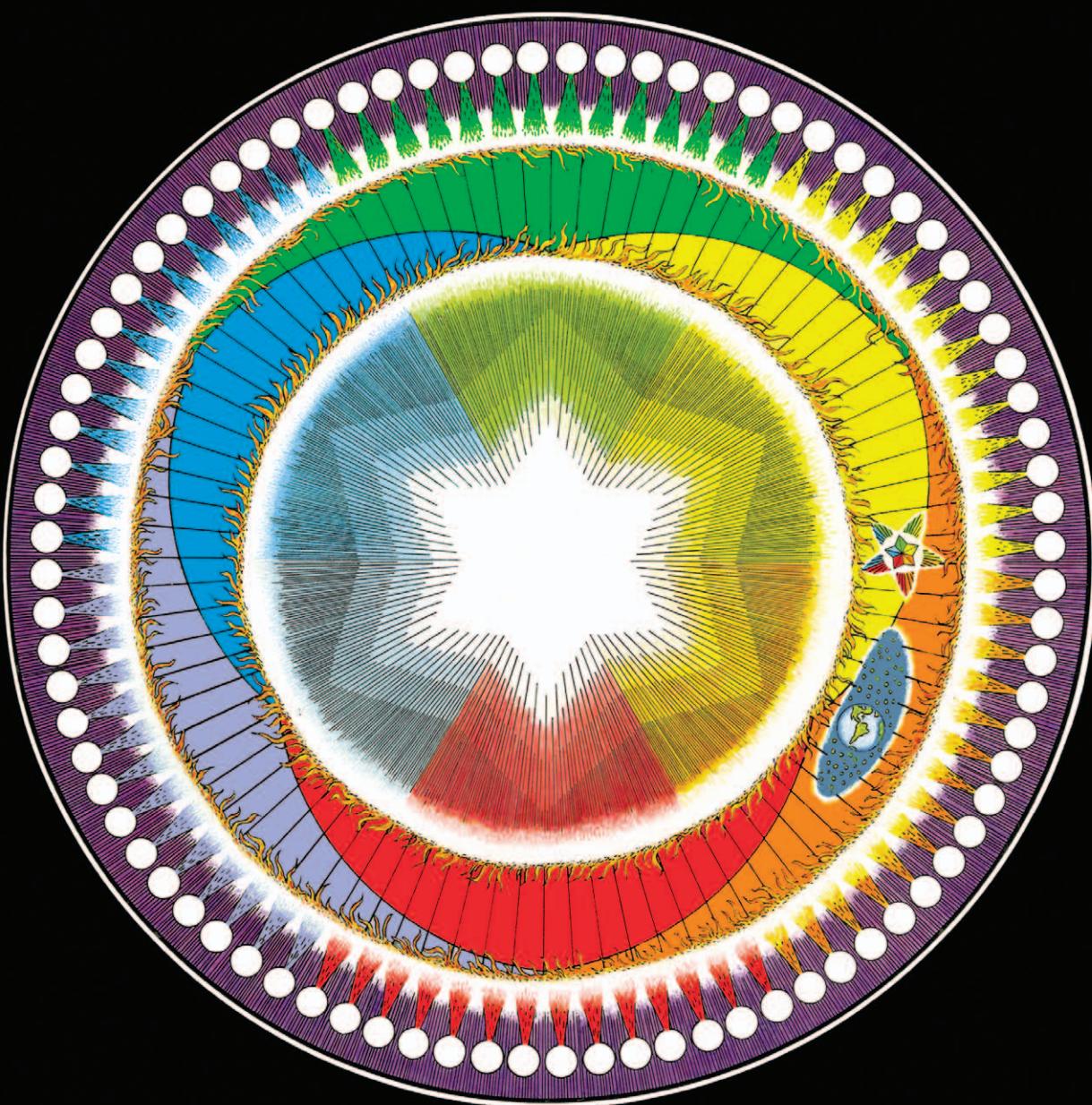
Symbol nr. 9

Symbol nr. 10

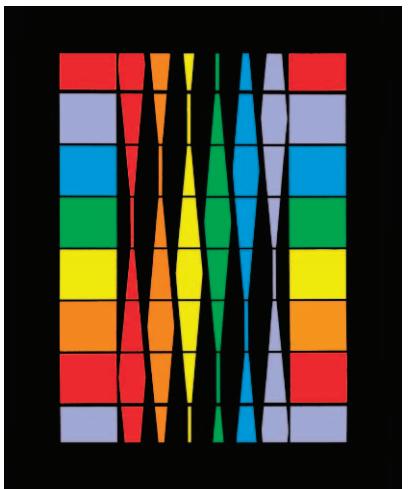
© Martinus Institut 1981

© Martinus Institut 1981

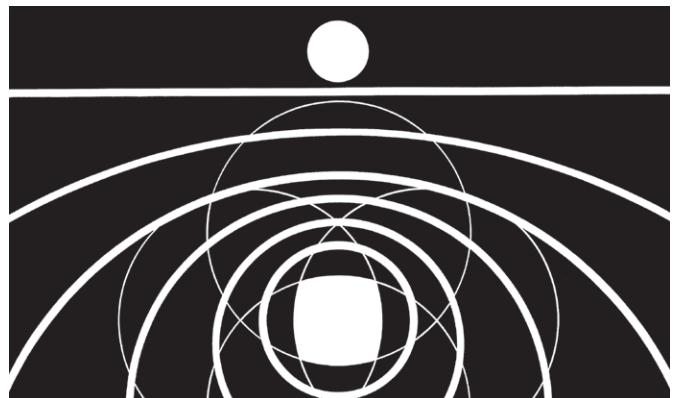
Symbol nr. 11

De kosmiske symboler fra Det Tredie Testamente

© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 12

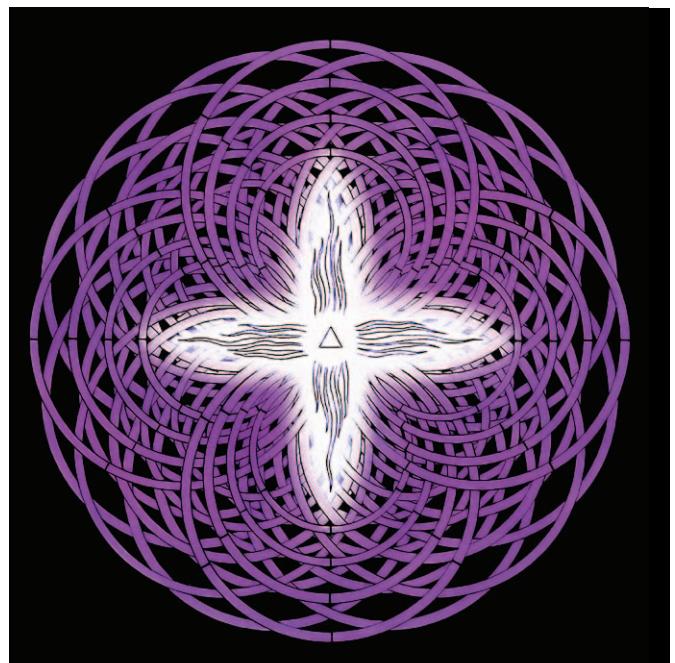
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 15

© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 13

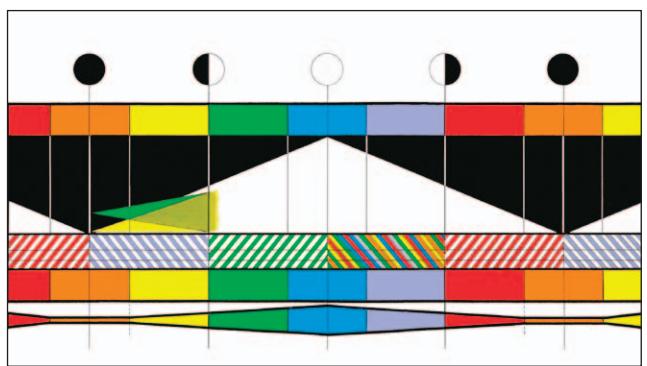
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 16

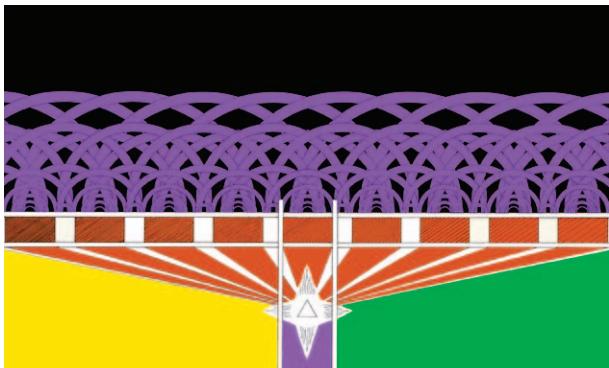
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 14

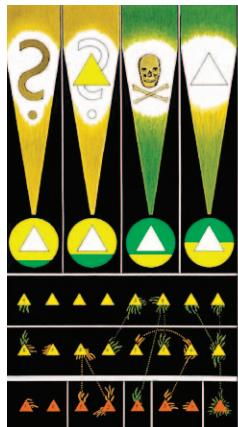
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 17

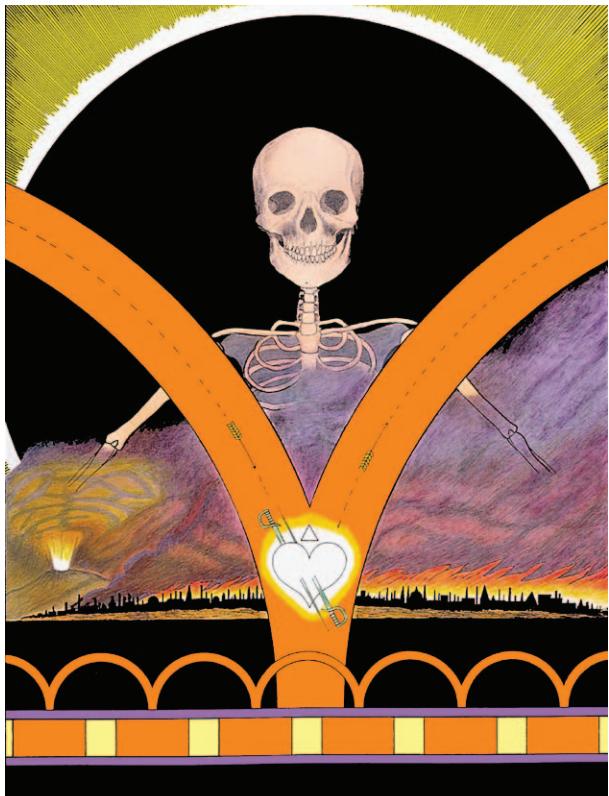
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 18

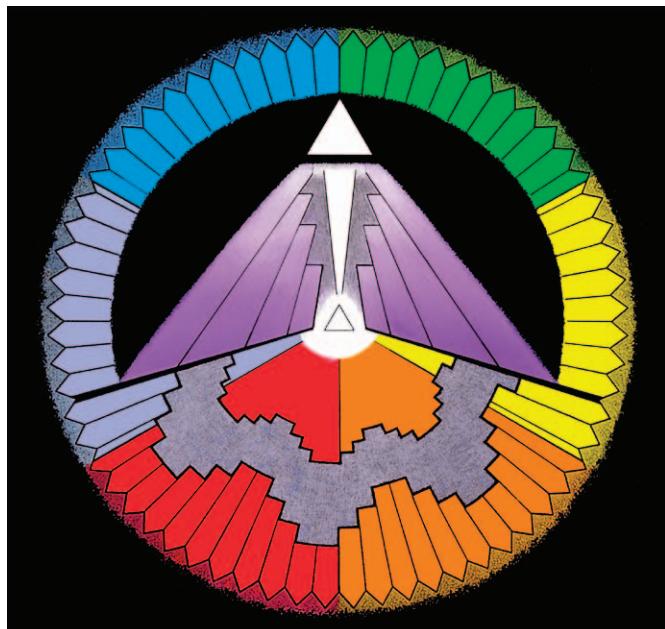
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 21

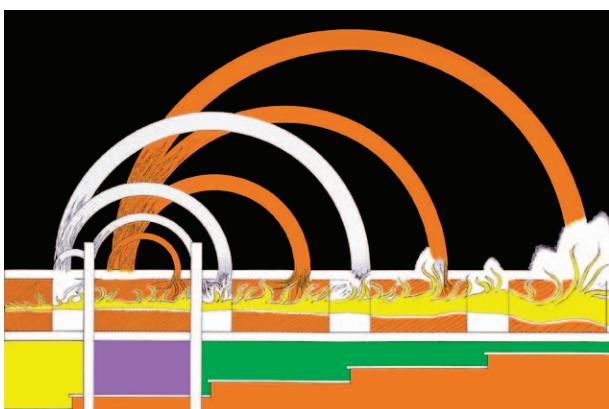
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 19

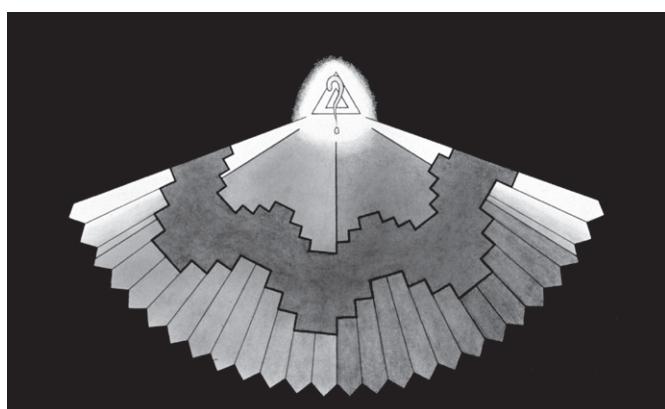
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 22

© Martinus Institut 1981

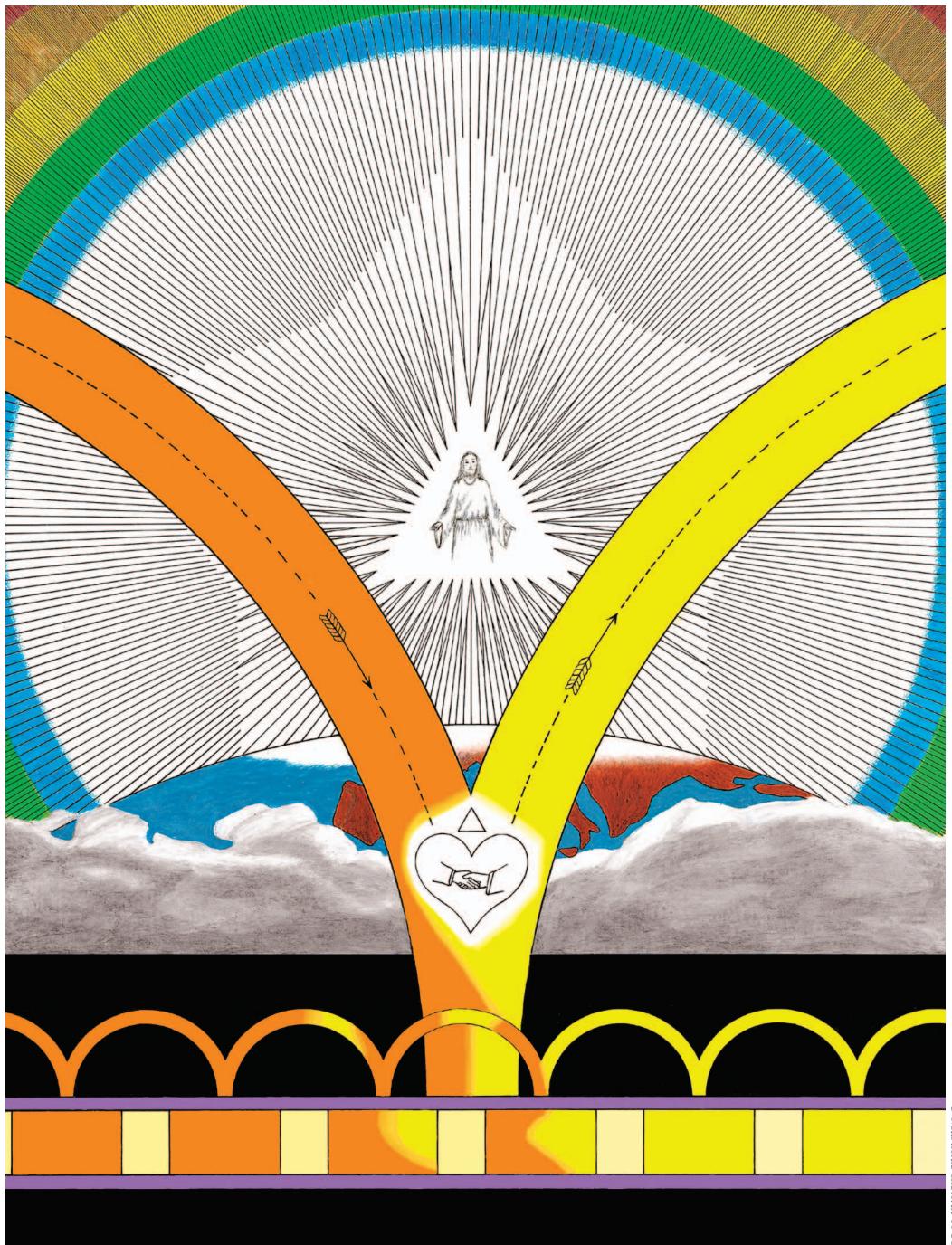
Symbol nr. 20

© Martinus Institut 1981

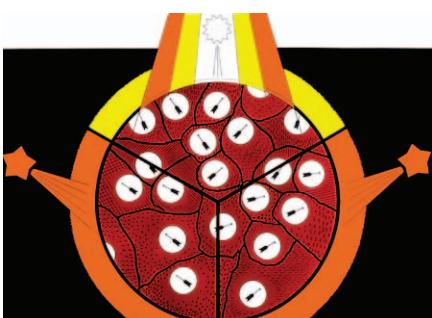
Symbol nr. 22A

De kosmiske symboler fra Det Tredie Testamente

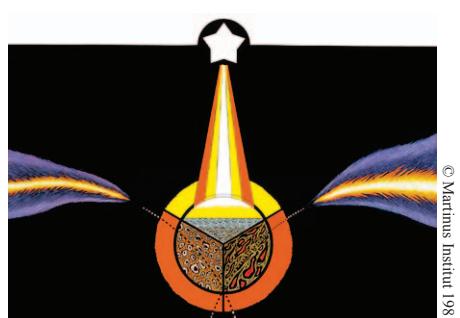
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 23

© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 24

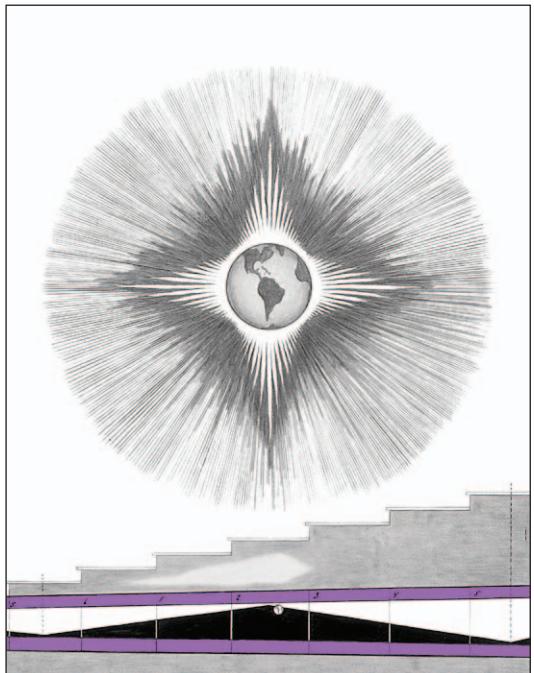
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 25

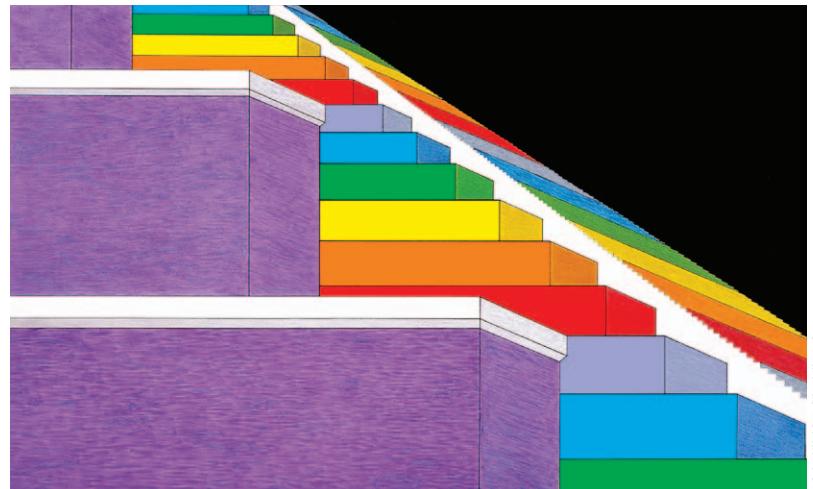

© Martinus Institut 1981

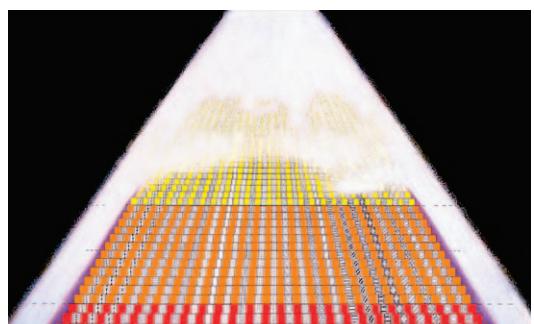
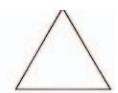
Symbol nr. 26

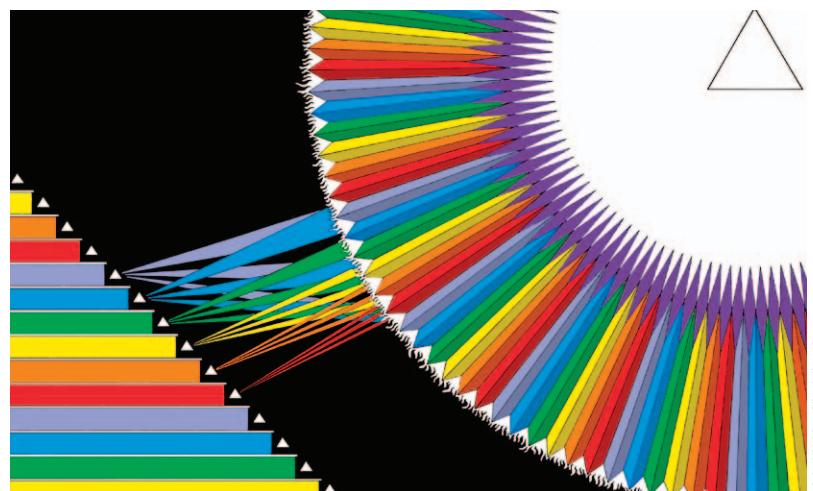
Symbol nr. 27

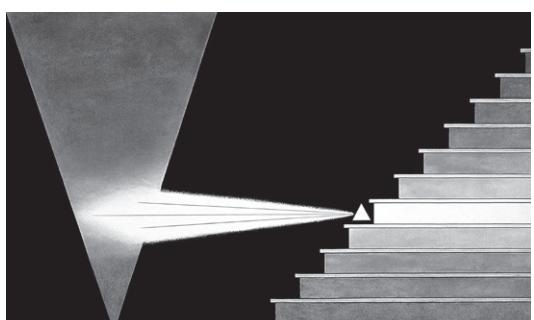
Symbol nr. 28

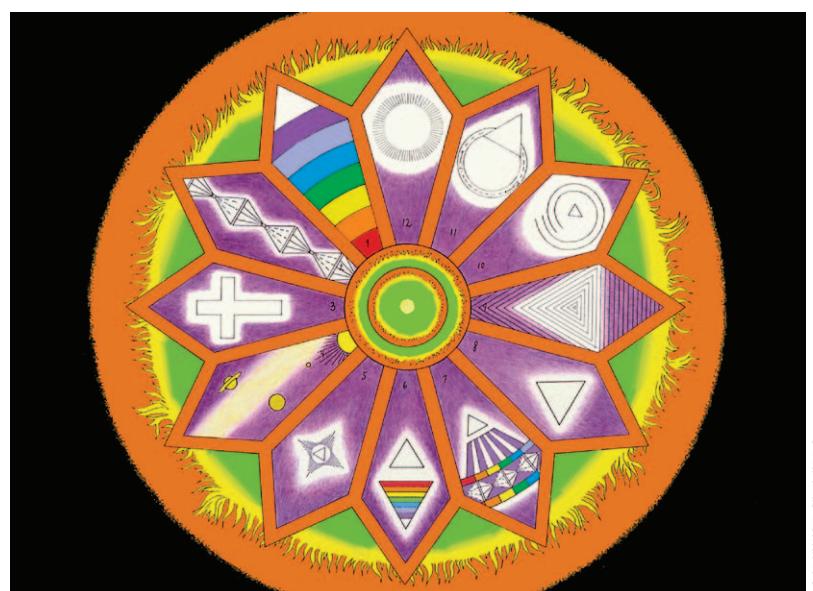
Symbol nr. 29

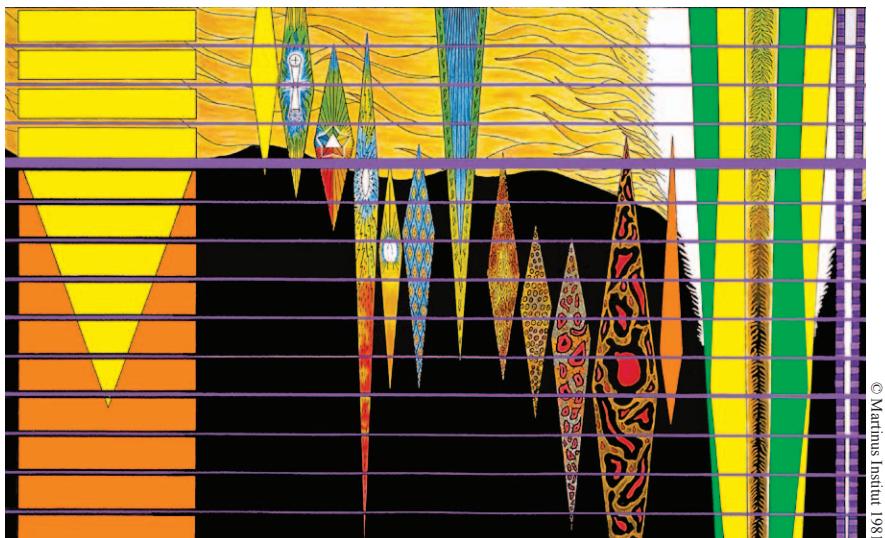
Symbol nr. 30

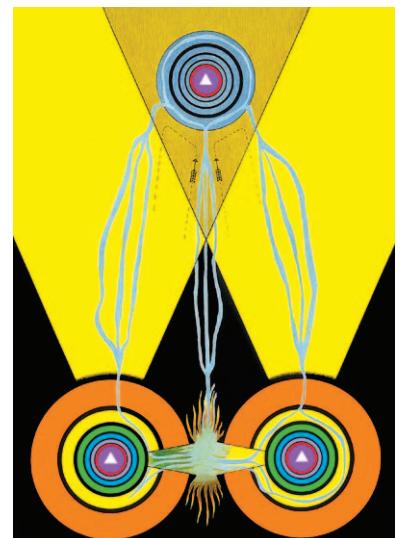
Symbol nr. 31

Symbol nr. 32

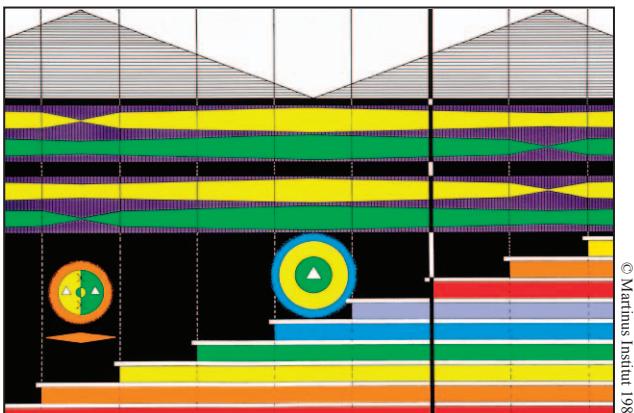

Symbol nr. 33

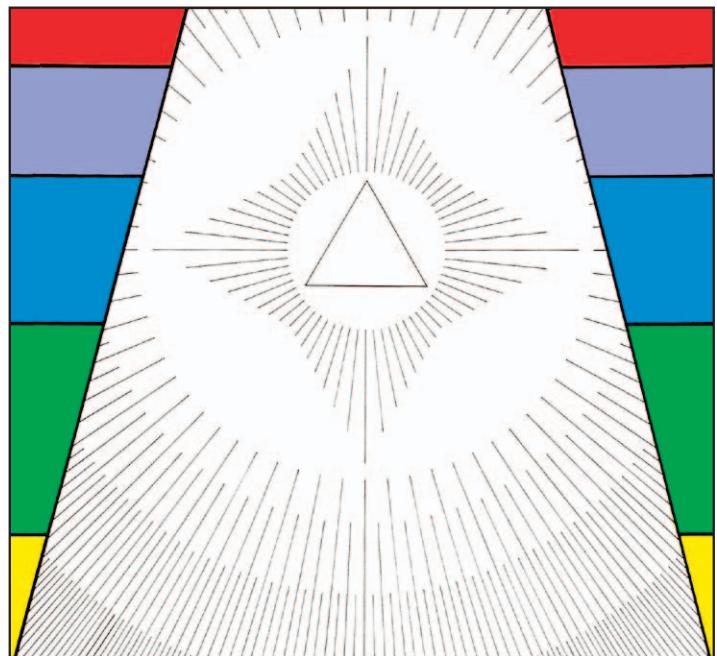

Symbol nr. 34

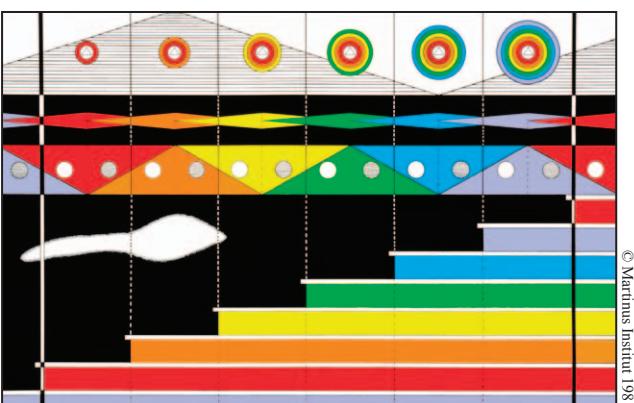
De kosmiske symboler fra Det Tredie Testamente

Symbol nr. 35

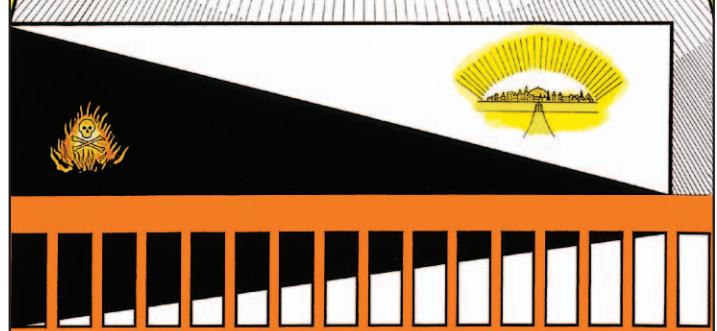

© Martinus Institut 1981

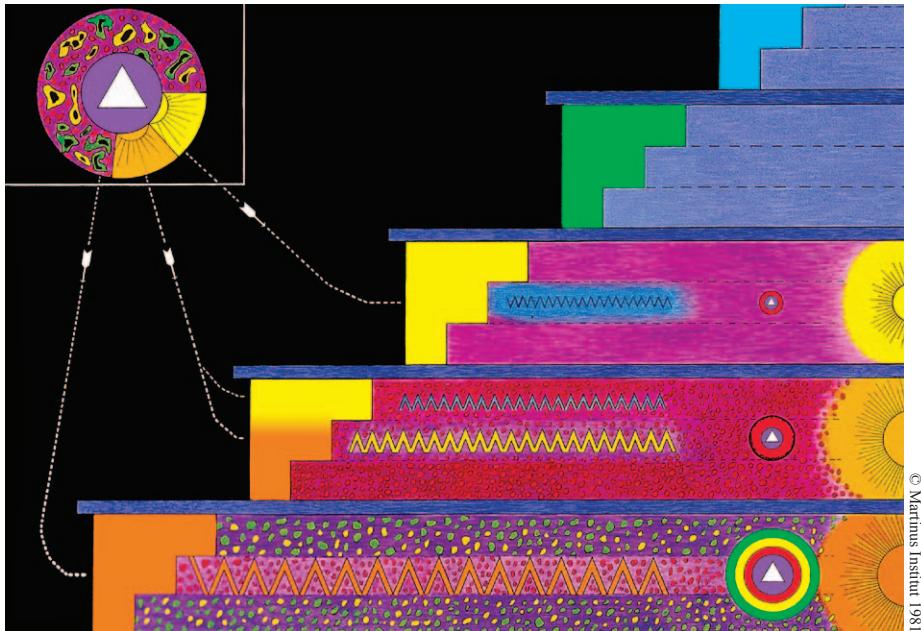
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 36

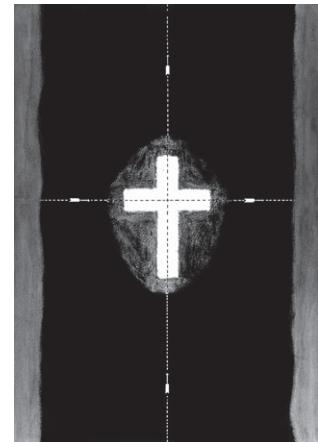
© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 37

Symbol nr. 38

© Martinus Instituut 1981

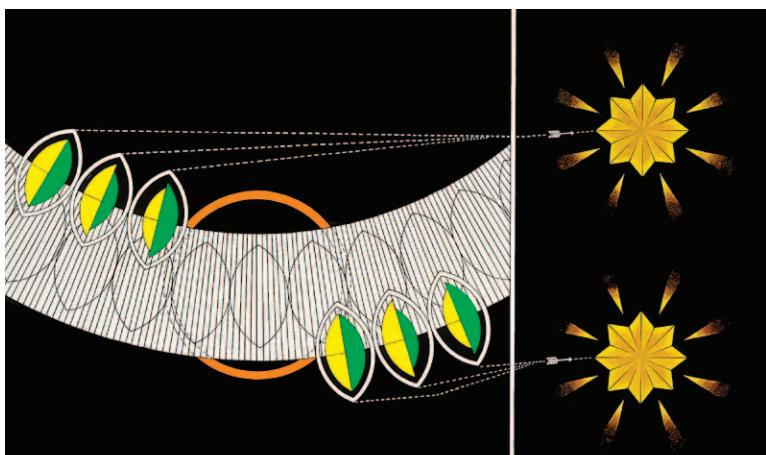
Symbol nr. 40

© Martinus Instituut 1981

Symbol nr. 41

© Martinus Instituut 1981

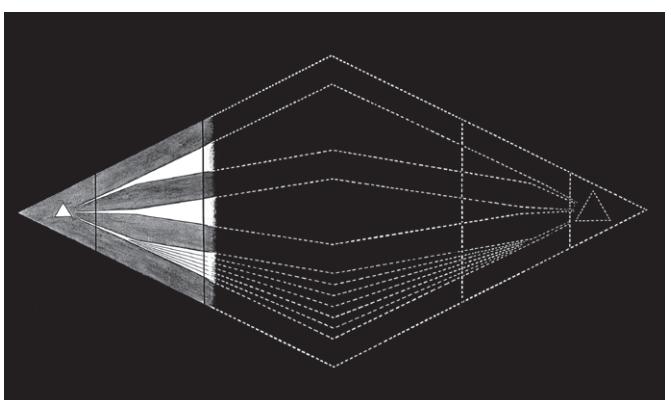
Symbol nr. 39

© Martinus Instituut 1981

Symbol nr. 42

© Martinus Instituut 1981

Symbol nr. 43

Symbol nr. 44

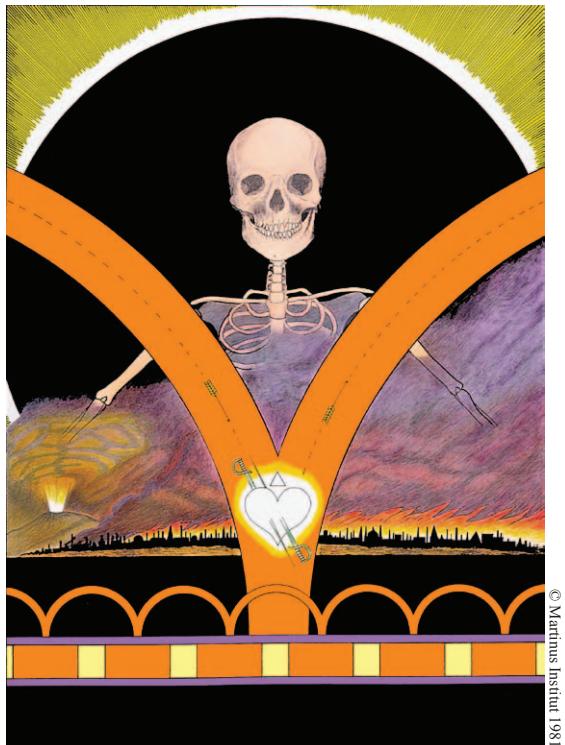
© Martinus Instituut 1981

Indhold

Livets egen strålende retfærdiggørelse af mørket i verden	11
Opfyldelsen af Kristi profetier	13
Martinus kosmiske oplevelsesevne	13
Ingen forening, sekt eller trossamfund	14
Om evnen til at tale direkte med Gud	14
Hvad er den "hellige ånd"?	14
Introduktioner til de kosmiske symboler	15
Kort litteraturoversigt – Det Tredie Testamente	45
Kommenteret litteraturoversigt	46
Hvem var Martinus?	51
Alle er lærere og alle er elever	52
Links	52

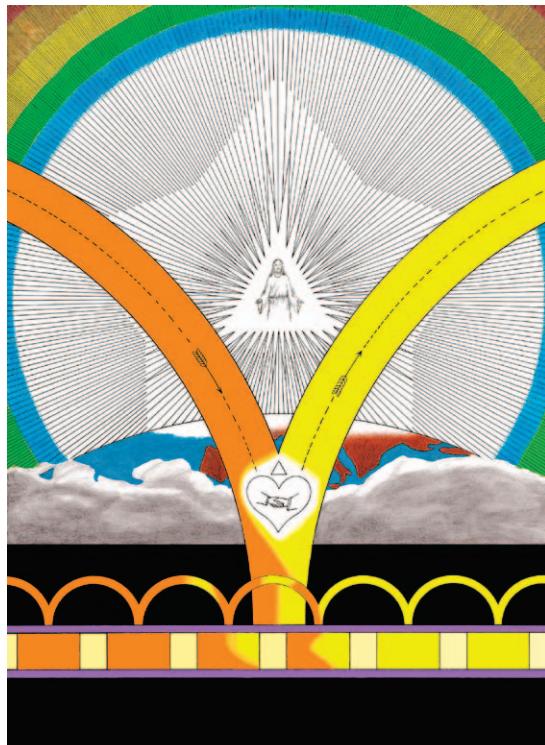
Dette katalog er udarbejdet for at muliggøre fremvisning af de kosmiske symboler i forbindelse med udstillinger og andre præsentationer. Det var forfatterens ønske at symbolerne ikke fremvises i nogen sammenhæng uden forklaringer.

Udgiver: Info@det-tredie-testamente.dk

© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 19
Gennem indvielsens mørke –
helvede eller ragnarok

© Martinus Institut 1981

Symbol nr. 23
Det færdige menneske i Guds billede
efter hans lignelse

Livets egen strålende retfærdiggørelse af mørket i verden

I indledningen til symbolværket: "Det Evige Verdensbillede" præsenterer Martinus formålet med sit værk på følgende vis.

1. Verdens største religiøse påbud

Hvorfor skal man studere verdensaltets kosmiske analyser, som det for nogle mennesker kan være vanskeligt at tilegne sig forståelsen af ? –

Menneskene har igennem deres religioner og verdensgenløsere fået anvist vejen til Gud! Er der virkelig nogen, der kan se en bedre og mere fuldkommen vej til Gud eller virkelig kulturskabelse end den, der allerede er givet fx i Jesu bjergprædiken og andre af Kristi hellige påbud? – Kan man få en bedre anvisning på vejen til lyset end denne: "Elsk din Gud over alle ting og din næste som dig selv"? – Svaret må her blive, at det vil være totalt umuligt at anvise nogen vej til Gud, lyset eller en absolut

fuldkommen kulturskabelse, der ikke først og fremmest har det samme urokkelige, guddommelige påbud i sin vejledning som livets virkelige fundament.

Og det er således absolut ikke for at føre mennesker bort fra Kristi hellige påbud eller bort fra andre af de store verdensreligioners mere eller mindre hellige påbud eller vejledninger i moral og væremåde, at de kosmiske analyser og symboler over livets struktur er manifesterede, tværtimod. Det er netop for at vise, at kernen i disse væseners åbenbarede største kosmiske facitter eller dogmer er absolut sandhed.

2. Verdenssituationen eller den bebudede "dommedag"

At denne påvisning er nødvendig, bliver til kendsgerning igennem selve verdenssituationen af i dag. Den er således, at man er nødsaget til at udtrykke den som den dommedags- eller ragnarokstilstand, der, ifølge Kristus, skulle komme til menneskene i de "sidste tider". Hedder det ikke netop videre i den bibelske beretning om fremtiden, at "djævelen skal rase i al sin vælde"? Hvad er det, vi har set i form af de to verdenskrige, der har raset inden for den jordiske menneskehed i dette århundrede? Har vi ikke set forsøg på udslettelse af millionbyer med deres befolkninger og kulturværdier? Ja, har man ikke tillige gjort forsøg på at udslette en hel menneskerace? Har vi ikke set millioner af mennesker blive myrdet – ikke blot på selve krigsskuepladserne i forsvar for deres land eller i angreb på andre folks livsrum, men også i deres civile liv blive ført til gaskamre og her blive direkte myrdet uden noget som helst juridisk eller retmæssigt grundlag og naturligvis ganske uden noget som helst hensyn til de livsbetingende påbud: "Du skal ikke dræbe", "Du skal tilgive din næste", "Stik dit sværd i skeuden, thi hver den, som ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd". Er al lovens fylde ikke netop det store påbud: "Du skal elske din Gud over alle ting og din næste som dig selv"? – Hvor er troen på en kærlig Gud og praktisk kristen kultur i denne dommedagstilværelse, hvor menneskemasser, børn såvel som voksne, gamle såvel som unge, har vansmægtet til døde i de rædselsfulde koncentrations- eller dødslejre, som kastede slagskygge af djævlebevidsthed over hele Jorden? –

3. Menneskenes vækst bort fra de religiøse dogmer

Hvorfor har de religiøse idealer, som er forknyttet menneskene igennem årtusinder, ikke kunnet forhindre disse djævlemanifestationer og den heraf følgende dødsrallen, invaliditet, sygdom, nød og amoral? – Er det ikke netop her synligt, at de overleverede religiøse idealer eller dogmer, hvor guddommelige de så end har været, ikke har kunnet fri menneskeheden fra denne dommedagens rædselsespoke? Ja, ser vi ikke netop, at menneskene ligefrem vokser fra disse idealer, næsten som børn vokser fra klæder og sko?

At man derfor mister evnen til at tro på dem er naturligt. Er ikke millioner af mennesker blevet materialister, blevet gudløse? – Er det ikke lige så urokkeligt en kendsgerning, at dette tal stadig vokser? – At der bliver flere og flere tomme stole i kirkerne eller i gudshusene under gudstjenesterne? Bliver det ikke herved en kendsgerning, at de allerhøjeste livsbetingende kosmiske sandheder, religiøse påbud eller dogmer er blevet mystik, er blevet noget, man ligefrem mener, intelligente mennesker ikke kan nedlade sig til at beskæftige sig med eller

tro på? – Er det menneskene, der er noget i vejen med, eller er det de religiøse idealer, der er forkerte? –

4. Mennesker, der ikke kræver logisk begrundelse for acceptationen af de overleverede religiøse idealer eller dogmer

I absolut forstand er det hverken menneskene eller de religiøse idealer, der er noget i vejen med. De religiøse idealer er genialt tilpassede til de udviklingstrins mennesker, til hvilke de blev givet. Og for disse mennesker er de et bærende livsfundament. Men en stor del af menneskeheden er vokset fra disse udviklingstrin. Disse mennesker er mere eller mindre vokset frem til højere udviklingstrin. De lever i en helt anden mental sfære end den, for hvem de overleverede religiøse facitter eller dogmer var tilpassede, og som de pågældende væsener indtil hundrede procent kunne hengive sig til i kraft af deres endnu i nogen grad blomstrende instinkt. De var endnu ikke så intelligensmæssigt udviklede, at de fordrade intellektuel bekræftelse på eller begrundelse for nævnte religiøse idealer eller dogmer. For dem var det nok, at de blev givet af autoriteter.

5. De mennesker for hvem symbolerne og det hovedværk, de er et supplement til, er manifesteret

Men således er det ikke i dag. I dag har store menneskemasser mistet evnen til at tro, fordi deres instinkt er mere eller mindre degenereret grundet på deres intelligensudvikling. De har dermed fået evne til selv at kunne analysere, forske og iagttagte. Alt eftersom denne udvikling tager til, bevirker den, at de kræver logisk begrundelse eller videnskabelig underbygning for enhver tankebygning eller forestilling, de skal acceptere som sandhed. Men det ville være aldeles urimeligt at bebrejde disse mennesker noget for denne deres tilstand. For dem er det umuligt at tro på de religiøse idealers dogmer, netop fordi disse kun er manifesterede som blotte facitter eller postulater uden den logiske eller videnskabelige opbygning, af hvilken de udgør facitter.

Det er i henhold hertil, at nærværende Symbolbog* og det hovedværk, den er et supplement til, er blevet skabt. Nævnte bog er således skabt til hjælp for de mennesker, der umuligt kan tro på blotte påstande eller postulater uden intellektuel eller logisk underbygning, men som ikke desto mindre med hjerte og forstand søger efter den retfærdiggørelse af dommedagstilstanden, de begynder at fornemme må eksistere hin-sides det daglige livs primitivitet og uforstand. For disse menneskers kosmiske studium er der her banet vej frem imod

* "Det Evige Verdensbillede"

livets egen altoverstrålende retfærdiggørelse af mørket i verden som et led i skabelsen af den evige opretholdelse af verdensaltets grundtone: Kærligheden.

Citeret fra indledningen af Martinus første symbolbog: Det Evige Verdensbillede 1

Opfyldelsen af Kristi profetier

"Verdensgenløsningens udfoldelse i vor tid er at give menneskene viden og ikke tro. Men at give menneskene viden er jo at give dem ånd. Og hvis denne viden udgør selve livsmysteriets løsning, er en fuldkommen helhedsanalyse af selve verdensaltet, Guddommen og det levende væsen, kan den ikke undgå at udgøre eller være hundrede procents identisk med "den hellige ånd". Og kun dette kan være opfyldelsen af, hvad Bibelen i kraft af Kristus har forjættet menneskene."

"Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab. Det har ganske vist ikke sine professorer eller doktorer, men det forandrer ikke den kendsgerning, at det aldrig nogen sinde kan omstødes, idet det indeholder enhver tings absolute begrundelse for dets identitet med det store facit, "alt er såre godt", det mørke såvel som det lyse, det onde såvel som det gode.

En bedre analyse og dermed et bedre livsfundament kan ikke skabes eller kan ikke eksistere. En større begrundelse for næstekærligheden kan således ikke gives, og et større grundlag for skabelsen af væsenets egen frigørelse vil der således heller aldrig nogen sinde kunne åbenbares, idet en sådan ville være totalt umulig.

Men da mit arbejde er en analyse af sandheden, er en videnskabelig udredning af, hvorledes det går til, at alt er såre godt, at det altså er selve livets analyse, er den ikke noget, jeg kan være ophav til. Den har ikke noget ophav, den er selve livets analyse, er fra evighed til evighed.

Det er ikke en analyse af Guddommens væsen, der blot passer for en enkelt lille lokalitet i universet eller for en enkelt lille tidsperiode. Men en analyse, der aldrig nogen sinde kan blive forældet og udviser, at alt er såre godt, kan kun være den allerstørste sandhed. Og som sådan kan den kun være "åndsvidenskab" eller udgøre den hellige ånd.

Den hellige ånd, som altså udgør den allerhøjeste viden-skab, kan umuligt være national, den kan umuligt være dansk eller tysk, den kan ikke være amerikansk eller engelsk, ligeså lidt som den kan være teosofisk, antroposofisk, spiritistisk eller martinistisk. Den er i allerhøjeste grad international, ja, er interplanetarisk eller på enhver tænkelig måde uindividuel. Den er det liv, i hvilket vi alle leve, røres og ere. Den er den allestedsnærværende "Guds ånd, der svæver over vandene".

Citeret fra artiklen "Åndsvidenskab".

Martinus kosmiske oplevelsesevne

"Som før berettet begyndte min åndelige mission med nogle psykiske oplevelser og disse oplevelsers særlige struktur var noget ganske privat for mig selv alene. Det, der kom til at betyde noget for andre mennesker, var den omstændighed, at de efterlod mig i en tilstand, der satte mig i stand til at modtage en udstrakt viden om hele universet, ja, selve den Guddomme-lige verdensplan blev fuldstændig underlagt min sanseevne, blev til vågen dagsbevidsthed.

Jeg fik evne til at sanse ting, der umuligt kunne opleves igennem blot og bar fysisk sansning. Jeg så, hvorledes enhver begrænset ting, ligegyldigt hvilken størrelse den så end måtte indtage, var en åbenbaring af uendeligheden og dermed af evigheden. Evigheden blev således synlig som det faste punkt, medens tiden og dermed rummet var det bevægelige. Idet jeg således var bevidst i evigheden, var jeg blevet identisk med "det absolutte", "det uforgængelige", og så alle ting ud fra "dette absolutte", "dette uforgængelige". Idet jeg var blevet bevidst i evigheden, var identisk med udødeligheden, overlevede jeg ethvert tidsbegreb. Jeg eksisterede både før og efter en hvilken som helst ting og kunne således se både dens alfa og omega, dens begyndelse og afslutning eller hele dens livsbane.

Og det er denne oplevelsesevne, jeg i mit hovedværk Livets Bog udtrykker som "kosmisk bevidsthed", ligesom jeg har udtrykt beskrivelsen af livets detaljer, set ud fra denne iagttagelsesevne, som "kosmiske analyser". Disse mine "kosmiske analyser" er altså det samme som iagttagelser, der er blevet mulige grundet på min frigørelse fra tiden og rummet. Mine psykiske oplevelser var altså en proces, der så at sige pludselig i min bevidsthed affødte denne frigørelse. Jeg havde oplevet en "indvielse". Der var igennem nævnte proces sket en forvandling med min bevidsthed. Medens jeg før kun var bevidst i en bestemt tid og et bestemt rum, var jeg på en vis måde nu blevet bevidst i alle tider og alle rum. Medens min bevidsthed for denne min oplevelse kun var at udtrykke som "lokalbevidsthed", var den nu blevet at udtrykke som "universalbevidsthed". Og efter denne forandring af bevidsthed blev det en let sag for mig at orientere mig med hensyn til det levende væsens og dermed jordmenneskehedens skæbne. Det blev en let sag for mig at se, at hele det ocean af lidelser, jordmenneskene befinder sig i, udelukkende skyldes den omstændighed, at de endnu ikke er mentalt frigjorte. De er endnu bundet af tiden, af rummet eller af materien. Deres livs- og verdensopfattelse har derfor intet med selve det evige liv eller den virkelige verdensplan at gøre. De udgør allerhøjest kun opfattelsen af en lokalitet af selve verdensaltet. Men kun at kende eller sanse en lokalitet og tro, at denne er helheden, er jo det samme som at

leve på en illusion. Men at leve på illusioner er igen det samme som at leve på fejtagelser. Og da et liv baseret på fejtagelser kun kan afføde skuffelser, har vi her årsagen til, at jordmenneskehedens daglige tilværelse er et liv i skuffelser, sorger og lidelser."

Citeret fra første kapitel af "Mental suverænitet".

Ingen forening, sekt eller trossamfund

"Når mit arbejde, hvilket vil sige det første bind af "Livets Bog", mine foredrag og de herpå baserede studiekredse landet over, har begyndt at vække interesse, har begyndt at skabe bevægelse, er det i henhold til det før beskrevne absolut nødvendigt, at denne bevægelse ikke bliver vildledt til at begrænse, indkapsle eller krystallisere sig i en forening, sekt eller et trossamfund og derved blive et ensidigt monopoliserende "eneste saliggørende"."

Året er 1933 og citatet er hentet fra artiklen "Til læserne" i det første nummer af bladet "Kosmos".

Om evnen til at tale direkte med Gud

"Det er nemlig mit arbejdes mission at vise menneskene hen til Guds egen i form af de daglige erfaringer og oplevelser manifesterede "tale" og derigennem gøre dem til frie åndsfor-skere og ikke til en kunstig åndelig sammenslutnings "em-bedsmænd" og "undersætter".

Den jordiske menneskehed er nu nået frem til et stadium i sin udvikling, hvor den må lære at forstå, at den Guddomme-lige visdom vælder frem alle vegne. Gud taler til menneskene gennem alle ting, behagelige og ubehagelige, gennem kriser, fattigdom og arbejdsløshed, gennem krig, revolution og lidelse såvel som gennem sundhed, styrke og velvære, gennem kærlighed, tolerance og visdom. Alt er udstråling af det samme væsen. Alt er en ud over verden, gennem hele universet, gen-nem mikrokosmos og makrokosmos rungende røst eller tale. Den vibrerer gennem stjernernes skin. Den lyser i klodernes gang. Den hviskes gennem den sagte brise og mumles i skovens dyb. Den fløjtes gennem fabrikernes sirener og mærkes i maskinernes larm. Den synges over vuggen og tales ved graven. Den er anelse, vished og tro. Den er viden, erkendelse og håb. Den er død, opstandelse og liv. Den er farve, vibration og lys. Den er alt, hvad der overhovedet kan sanses, tænkes og opleves. Og da denne tale, jo mere den forstås af individet, viser sig som en bekræftelse på, at "alt er såre godt", vil den altså være identisk med den allerhøjeste kærlighedsmanife-station og visdomsforkydelse."

Citeret fra samme artikel i Kosmos 1933.

Hvad er den "hellige ånd"?

"Hvad er det da, at menneskeheden nu fordrer eller trænger til? Er det en ny profet, en ny messias, en ny verdensgenløser? Nej, ikke i dette ords tidligere betydning. Enhver, der i dag kommer og siger, at han er en ny Kristus eller en ny Messias, hører uden undtagelse til den kategori, som Jesus betegnede som de falske profeter, der skulle komme.

Det, en ny verden trænger til, er ikke flere religiøse dogmer. De største sandheder i form af dogmer har jo netop været forkryndt igennem årtusinder, så enhver, der kommer og kun er i stand til at give menneskene de samme dogmer, kan kun være en plagiator af den virkelige Messias eller Kristus. Og hvis han så yderligere kræver, at man blindt skal tro ham og følge ham, er hans identitet som falsk Kristus en åbenlys kends-gerning for den, der virkelig har højintellektuel indsigt i livets højeste foretelser. Så er han ikke opfyldelsen af den forjæ-telse, Kristus har bebudet skulle komme. Thi Kristus har ikke bebudet en ny fører eller åndelig diktator, men en højintellek-tuel analyse af livets største problemer eller selve livsmysteriets løsning på en sådan måde, at ethvert menneske bliver sin egen Kristus. En sådan analyse er nemlig udelukkende den "hellige ånd"."

Citeret fra "Åndsvidenskab".

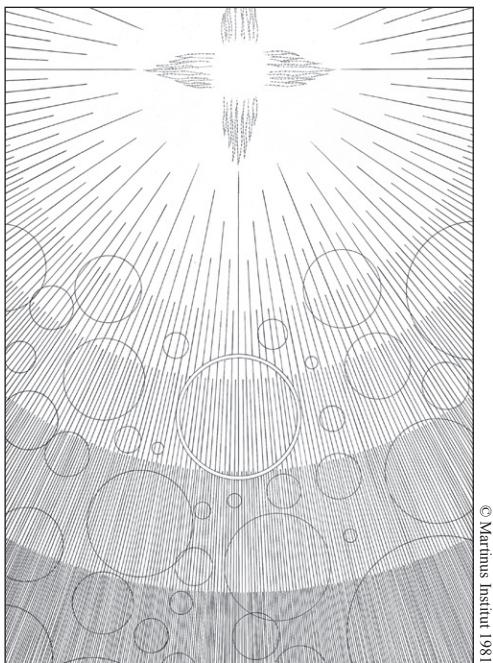
Martinus kosmiske symboler og citaterne fra Det Tredie Testamente er beskyttet i henhold til loven om ophavsret. Copyright til symboler og citater indehaves af Martinus Institut i København.

Introduktioner til de kosmiske symboler

Symbolforklaringerne på de næste sider er ikke skrevet af Martinus, men baserede på hans analyser i "Det Evige Verdensbillede" bind 1 - 4 og andre dele af Det Tredie Testamente. De er beregnede til anvendelse ved udstillinger mm., da symbolerne ikke må fremvises uden forklaringer.

Guds ånd over vandene – Symbol nr. 1

© Martinus Institut 1981

Verdensaltet lever og tænker

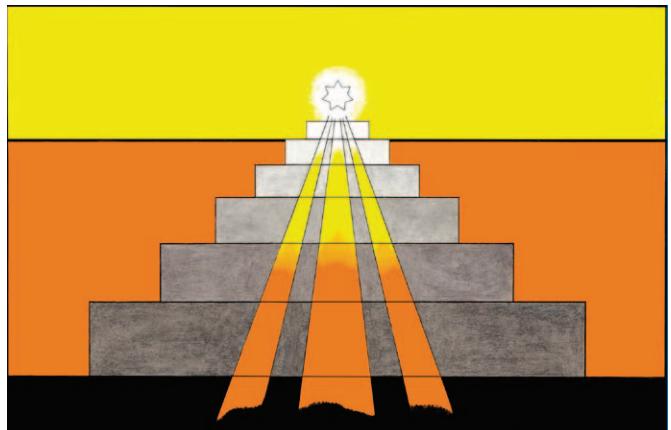
Verdensaltet er en evigt levende og altomfattende organisme, som vi gennem religionerne har lært at kende under begrebet "Gud". Denne organisme belives – ligesom vor egen organisme – af bevidsthed. Guds ånd gennemtrænger verdensaltet med sin alviden og almagt. Ånd symboliseres i Bibelen som vind, materien som vand. Ligesom vinden usynligt bevæger vandene, er der en usynlig dirigerende bevidsthed bag alt i den fysiske verden.

Det flammende kors symboliserer den evige Guddoms fuldkomne manifestation og skabelse. Strålehaven symboliserer de kosmiske verdens- eller tankeimpulser af mørkere eller lysere karakter bag al religion, politik, videnskab, arkitektur, kunst og andre samfundsskabende kulturfaktorer. Således udløser og opretholder den alvidende og almægtige Gud oplevelsestilstande og tilværelsesplaner for de levende væsener på hver deres individuelle udviklingstrin.

Cirklerne symboliserer et udsnit af verdensaltets store eller små sole og kloder og deres store eller små beboeres bevidsthedsliv. Cirklerne kan symbolisere makrokosmiske samfund, såvel som mikroskopiske verdener, der opleves som "store" eller "små" i forhold til vores fysiske sanseperspektiv (se symbol 7). Dobbeltcirklen viser Jorden og dens menneskehed. Det ses, at vi er i berøring med tre verdensimpulser. Den nederste er forsvindende og repræsenterer naturmenneskenes bevidsthed og kulturmanifestationer. Feltet i midten symboliserer den gamle verdensimpuls. Den ligger til grund for

verdensreligionerne som fx Kristendom, Islam og Buddhisime. Den har givet åndelig næring til mennesker på trosstadiet og menneskehedens samlede kulturfænomener i denne periode. Det lysere felt øverst på cirklen symboliserer den ny verdensimpuls. Skoler, forskning og materialisme – altså det vi sædvanligvis opfatter som irreligiøsitet – er tegn på denne impuls, såvel som moderne kunst, musik og arkitektur. Den accelererende udvikling har dog også andre følger såsom ulykke, ægteskaber, sindssygdom, seksuelle abnormiteter og politiske omvälvninger mm. I den ny verdensimpuls ophøjes kærlighedsbudet: "du skal elske din næste" til videnskab. På denne basis vil den "fortalte søn" i form af menneskeheden atter forenes med sin evige Fader.

Verdensgenløsningsprincippet – Symbol nr. 2

© Martinus Institut 1981

Det åndelige forældreprincip

kærligt passet og opfostret til de kan klare sig på egen hånd. Denne kærlige omtanke gælder også åndeligt mindreårige og deres førelse gennem jordelivene fra dyr til færdigt menneske. Individer, som er foran os i udviklingen, bliver vores lærere, indtil vi kan klare os selv.

Moses er et eksempel på en håndfast lærer, hvis bud eller love, skulle dæmpe det værste barbariske anarki. De højeste morallærere kaldes i Det Tredie Testamente for "verdensgenløsere" og Jesus er et eksempel. Moselovens hævnprincip: "øje for øje og tand for tand", blev afløst af kristus modsatte holdning: "elsk din fjende".

I Det Tredie Testamente får verdensgenløseren Jesu ord og gerninger sine logiske begrundelser, der kan kontrolleres via egne erfaringer.

Trappefiguren symboliserer menneskehedens udvikling fra dyr til menneske, og strålerne symboliserer menneskehedens førelse op gennem trappeformationen stimuleret af det kosmi-

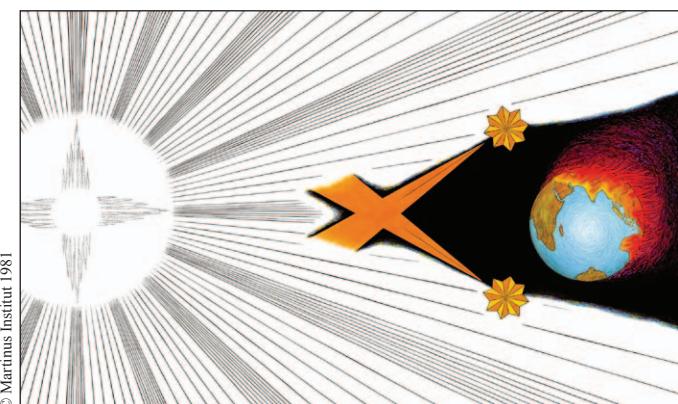
ske forældreprincip, dvs. de højere åndeligt udviklede væsener – religionsstifterne – der viser vej.

Det orange felt viser dyreriget og det gule felt det fuldkomne menneskerige. De to nederste trin symboliserer de hedenske religioner, der stimulerer hævnprincipippet og ofringer af mennesker og dyr.

Næste trin oplyst af gule stråler symboliserer de mere humane verdensreligioner som Buddhismen, Kristendommen og Islam. De tre stråler er symbolsk for mange og ikke blot de nævnte tre.

De overste trin er hvide, hvilket symboliserer, at trosreligionerne efterhånden erstattes af åndelig videnskab. Åndsviden-skabens formål er at forklare livsmysteriet for alle Jordens mennesker. Den hvide stjerne symboliserer Guddommen, der via de forskellige udviklingstrins varierende religiøse idealer og iklædninger fører os opad og fremad imod det fuldkomne menneskerige.

Intolerance – Symbol nr. 3

© Martinus Institut 1981

Alle krigs og konflikters virkelige årsag

Intolerance forhindrer udstrålningen af Guds lys og kærlighed, den er årsag til alle former for krig. Verden er endnu ikke præget af fred, glæde og velsignelse for alt og alle.

Den der opfatter sin næste som en fjende, kan ikke opleve virkelig fred i sindet. Denne "fjende" kan i virkeligheden kun "overvindes" med kærlighed og tilgivelse. Kampen mod den ydre fjende bevirket at alt flere og mere raffinerede mordvåben og dræbende tankearter udvikles. De dræbende tankearter er i virkeligheden en sabotage imod Gud og verdensaltets grundtone – alkærligheden.

På udviklingens vej fra dyr til menneske møder vi medvæsener på forskellige trin. Bevidsthedernes forskellige udviklingstrin kan sammenlignes med børn i forskellige skoleklasser.

Vi forventer os ikke de samme kundskaber af børn i første klasse som i afgangsklassen. Ligesom de små børn naturligvis opfører sig umodent, må også vi indhente vores erfaringer inden vi kan bruge dem.

Når vi forstår, at roden til alt det onde er uvidenhed – og ikke ondskab – bliver det lettere at tilgive. Tilgivelse er vejen til kosmisk bevidsthed. Denne holdning overfor alle onde handlinger fører direkte ud af dyreriget. Med udviklingen af tilgivelsesevnen vil alle krige og ulykkelige skæbner forsvinde fra Jorden, og dyret forvandles til et fuldkomment menneske.

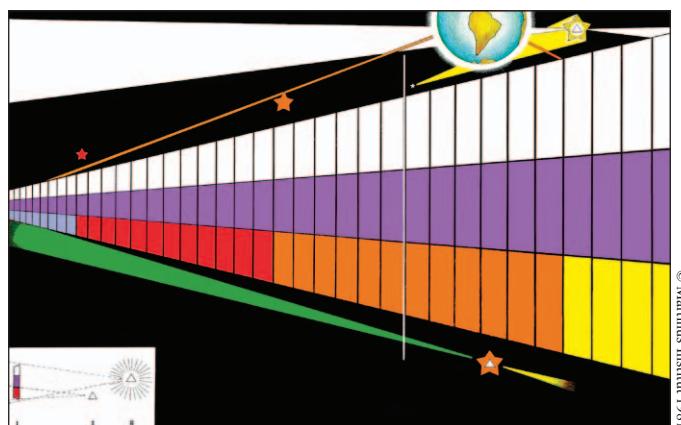
Flammekorset til venstre symboliserer Guds altgennemtrængende og fuldkomne bevidsthed, der opretholder det samlede verdensalt. Det er denne alkærlige bevidsthed som al intolerance er i konflikt med og lukker sig selv ude fra, hvilket fører til de mange ulykkelige skæbner.

De to stjernefigurer symboliserer to væsener eller to grupper af væsener eller nationer, der bekriger hinanden. Væsenernes uenighed symboliseres af de orange stråler, der går i konflikt og kortslutter hinanden. De to figurer kan fx være tilhængere af forskellige religiøse opfattelser af vejen til lyset.

Intolerancen og dens følgesvende krigene (verdensbranden på symbolet) forhindrer Guds alkærlighed (lyshavet ud fra flammekorset) i at udfolde sig over Jorden.

Kristus var moralsk suveræn. Sin fuldkomne tolerance gav han udtryk for på korset, hvor han tilgav sine bødler med bønnen: "Fader, forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre."

Vejen mod lyset – Symbol nr. 4

© Martinus Institut 1981

Den kosmiske bevidstheds udviklingshistorie

Symbolet viser det evige livs kosmiske udviklingsvej. Alle levende væsener vandrer og udvikles på denne vej – fra lavere til højere former for tilværelse.

På symbolet ser man fra venstre med indigo farve salighedsriget, hvis sidste del kan iagttages på det fysiske plan som mineralriget. Dernæst symboliseres med rødt planteriget, med orange dyreriget og med gult det kommende fuldkomne menneskerige. Den lodrette streg midt i dyreriget adskiller det rene dyrerige fra den ufærdige jordmenneskeheds sfære.

De tredelte lodrette søjler symboliserer hver for sig et levende væsen. Søjlerne symboliserer således de mangfoldige inkarnationer ét og samme væsen gennemlever – for eksempel hundreder af abelignende organismer.

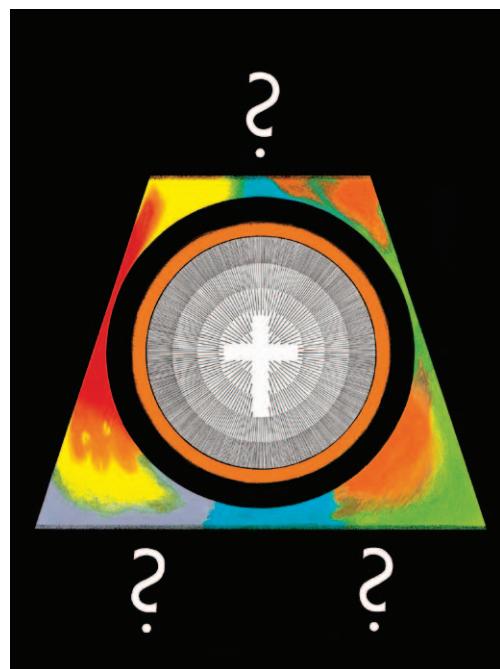
Det hvide felt øverst symboliserer væsenets højeste selv, jeg'et eller "X1". Det violette felt symboliserer væsenets evige kosmiske struktur "X2", der sammen med jeg'et danner dets overbevidsthed. Det farvede felt symboliserer det skabte fx bevidstheden og den fysiske organisme "X3".

Den orangefarvede stjerne med den grønne og gulgrønne stråle symboliserer med grønt den naturvidenskabelige forskning, der relaterer til den fysiske sanselige del af livet, og med gulgrønt den højere filosofi, der bevæger sig videre indefter mod det åndelige.

Den gule stråle øverst symboliserer det religiøse princip, der fører menneskene fra tro og irreligiøsitet frem til den selvoplevede kosmiske bevidsthed markeret med den femtakkede stjerne. Placeret foroven relaterer det religiøse princip til den evige og åndelige del af menneskenes identitet. Myter og symboler fra jordmenneskenes religiøse fortid dækker således over virkelige uopdagede kosmiske sandheder. Jordklodens placering på billedet relaterer til menneskehedens udviklingstrin sidst i dyreriget. I det lille indsatte billede symboliserer solen det kosmisk bevidste væsen og dets sansekapacitet, der omfatter både den evige og den skabte, eller timelige, del af verdensaltet. Den nederste lille trekant symboliserer det ufærdige menneske og dets meget begrænsede sansekapacitet (se næste symbol).

Kosmisk bevidstløshed

- Symbol nr. 5

Om ikke at kende sig selv

Mens ateisten ikke regner med nogen Gud, og tror at livet er identisk med den fysiske krop, så har det religiøse menneske en forhåbning om en fortsat tilværelse efter "døden". Men på områder hvor de ikke har sikker viden er begge parter "troende". Det kosmisk bevidstløse menneske oplever den fysiske organismes forgængelighed, men ved ikke at den blot er redskab for det immaterielle, evige jeg således som den kosmisk bevidste oplever det.

I realiteten lever Jordmenneskene skiftevis i den fysiske og den åndelige verden. Efter hver "overgang" til det åndelige plan bliver vi budt velkommen af nære og kære, som før os er gået over til dette ferieparadis, og vi oplades i denne hvilezone indtil vi på ny skal inkarnere. Fødslen til den åndelige verden vil mere og mere blive en lykkens og lysets fest og ordet "død" vil blive et begreb fra fortiden.

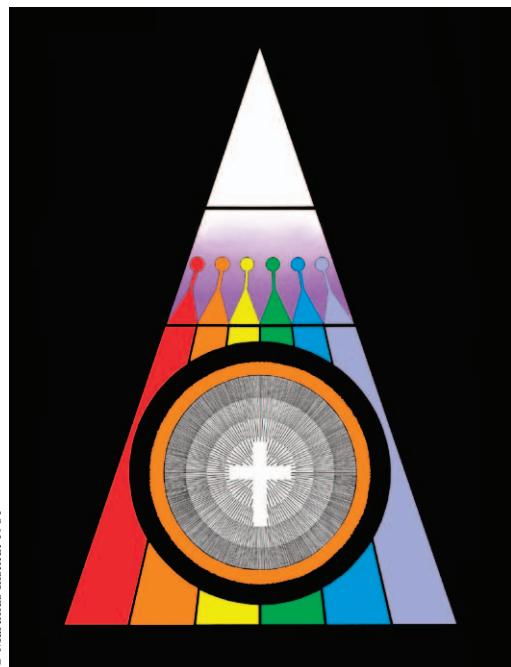
Spørgsmålstejnene på symbolet, illustrerer de nuværende jordmenneskers totale uvidenhed med hensyn til deres sande natur, herkomst, situation og fremtid. Denne uvidenhed udtrykker den "åndelige død" som ifølge Bibelen skulle komme over menneskene, da de forlod det fortidige paradis.

De sammenblandede farveområder symboliserer de forskellige grund- eller bevidsthedsenergier, som man har et begyndende kendskab til, men hvis lovbundne organisering man ikke ved noget om (se symbol 6). Den orange cirkel viser det midlertidige fysiske legeme.

Korset symboliserer det evige jeg og dets højere kosmiske struktur og funktioner. Korset er lysets, alkærlighedens og det evige livs symbol.

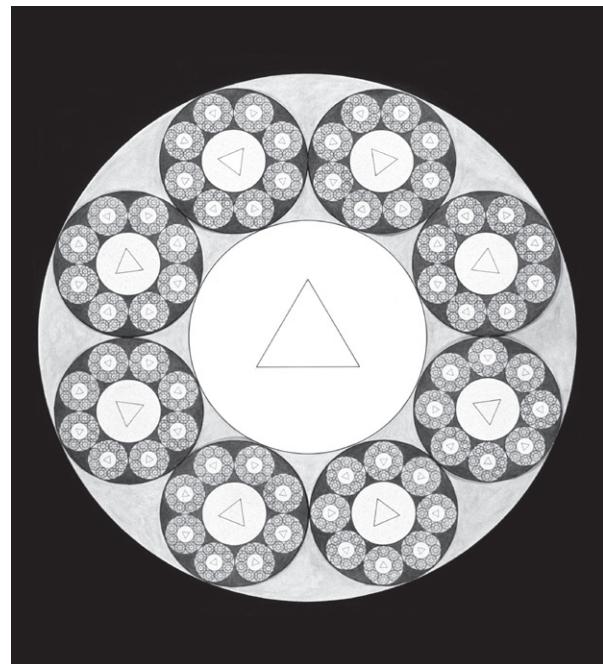
seslegemet". Korset symboliserer væsenets totalt fuldkomne evige kosmiske struktur, uanset hvilket rige eller udviklingstrin det befinder sig på.

Det levende væsen I – Symbol nr. 6

© Martinus Institut 1981

Livsenhedsprincippet – det første glimt af en Guddoms eksistens – Symbol nr. 7

© Martinus Institut 1981

Vi er alle udødelige

Guddommens og alle levende væseners evigheds natur er her beskrevet som et treenigt princip. Trekantens tre felter symboliserer: jeget, X1 (øverste felt), overbevidstheden med jeg'ets skabe- og oplevelsesevne, X2 (midten) og den hermed skabte krop; redskabet for jeg'ets skabelse og oplevelse X3 (nederst).

Alle individer har rod i den evige del, vi er alle udødelige. Den violette farve symboliserer moderenergien, hvor alle livets hovedfunktioner er rodfæstet. Herfra reguleres således "den maskuline pol" og "den feminine pol" (se symbol 33 og 35). I overbevidstheden gemmer vi de talenter, vi træner og opbygger fra liv til liv. De runde farvede felter symboliserer jeg'ets grundtalentkerne eller "spiralcentre".

De farvede trekantede herudfra viser nedtransformationen af moderenergien til de forskellige grundenergier, der muliggør skabelse i den timelige verden (nederste felt). De seks lodrette farvede felter symboliserer grundenergerne og de af disse skabte legemer: Rød for "instinktlegemet". Orange for "tyngdelegemet". Gul for "følelseslegemet". Grøn for "intelligenslegemet". Blå for "intuitionslegemet" og Indigo for "hukommel-

"I min Faders hus er der mange boliger"

Ifølge Det Tredie Testamente er vores organisme opbygget af levende individer. Vi kalder dem "organer", "celler", "molekyler", "atomer" osv. Jorden er ligeledes et levende individ, ligesom også den livgivende sol, Solsystemet og Mælkevejen er levende (se symbol 14). Som i det små så også i det store.

Trekanten og den hvide cirkel i midten af symbolet markerer Guds bevidsthed og uendelige jeg bag verdensaltets "tomrum". Den store farvede ring udenom symboliserer det synlige verdensalt – tilsammen Guds fysiske organisme.

Symbolet udtrykker, at Guds altomfattende organisme er opbygget som liv inden i liv i det uendelige og således bekræftes ordene fra Bibelen: "I min Faders hus er der mange boliger".

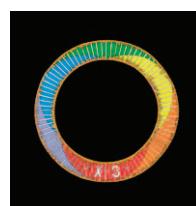
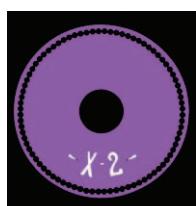
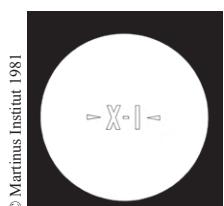
Alle levende væsener er enheder eller oplevelsesorganer i Guds organisme. På denne måde bliver alle levende væsener daglige liv en samtale med Gud i både mikro-, mellem- og makrokosmos. Det vi gør mod vores næste, gør vi mod Gud og "Livets tale" udtrykker Guds svar, som vi evigt får via "næsten".

"Næsten" er også væsenerne i "vor" krop og det klodevæsen vi bebor. Vi kan lære at elske naturens såvel som vor egen krops mikroverden. Kærligheden til mikrovæsenerne vil, sammen med kærligheden til dyrene, fx forandre ernæringen fra animalsk til vegetarisk kost (se symbol 38) og medføre øget opmærksomhed på lyse boligforhold, frisk luft, hygiejne, søvn-rytmer og kropspleje.

Med forståelsen af, at livet i mikroverdenen er lige så levende som vi selv, åbner sig et yderligere og hidtil ukendt ansvarsområde hvor kærlighedsbudskabet også gælder. Det vil f.eks lede til forandrede bisættelsesmetoder. Ligbrænding vil blive afløst af mere humane metoder, der tager hensyn til de myriader af levende mikrovæsener i "liget". Først i mineralsk tilstand er der ikke mere levende og oplevende mikrovæsener tilbage i den tidlige organisme.

Makrovæsener giver os vores ydre livsmiljø (fx Jorden, Sol-systemet, galaksen/Mælkevejen og fortsættende i det uendelige), mens mikrovæsenerne giver os vores fysiske organisme så vi kan se, høre, lugte og smage mm. Samtidig udgør alt en enhed: "I ham lever vi, ånder vi og ere vi" (Apg. 17.28).

Det treenige princip - Symbol nr. 8, 9 og 10

© Martinus Institut 1981

Guddommens evige og uendelige treenighedsstruktur

I symbolerne adskilles X1, X2 og X3 i 3 aspekter, der betinger alle levende væseners udødelighedsnatur og identitet med Guds evighedsnatur. De tre aspekter findes ikke "hver for sig", men er aspekter af ét evigt udeleligt princip.

Da verdensaltet eller Gud også er levende, deler vi den samme grundanalyse, og således bekræftes den gamle tale-måde: "Kend dig selv, og du kender hele universet".

X1 – den hvide skive – symboliserer Guddommens evige, uendelige jeg som bor i alle levende væsener.

X2 – den viollette skive – symboliserer Guddommens evige skabeevnne samt tilværelsens højeste vibrationstilstand som i Det Tredie Testamente benævnes moderenergien.

X3 – de seks farvede felter – symboliserer grundenergiene og Guds bevidsthedsfelter. "Det skabtes" område som vi kender

som faste, flydende, luftformige og stråleformige stoffer, underlagt evig forvandling.

Da treenigheden er et fundamentalt begreb i den traditionelle kristendom, forklares den også i Det Tredie Testamente:

Faderen – Verdensaltets evige Guddom. En totalt ubevægelig fuldkommen stilhed, udgør alle væseners inderste jeg og faste punkt – X1. Denne skaber er ophavet til det skabte, og derfor uden afgrænsning i tid og rum.

Sønnen – Guddommens skabeevnne, der opspalter Guds evige allestedts nærværende uendelige jeg til "de mange", til et uendeligt antal evige "Gudesønner" – X2. Med Kristus ord: "Faderen og Sønnen".

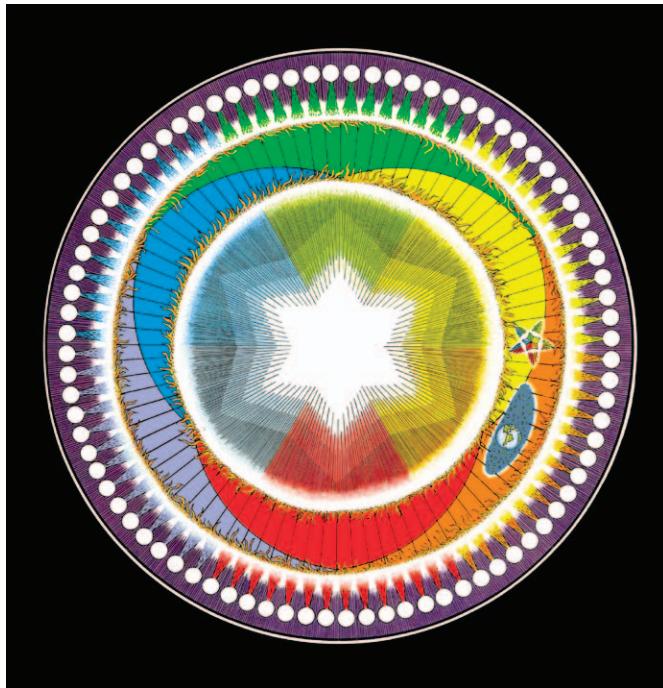
Den hellige ånd – Guds evige bevidsthed og organisme – X3.

Gud er ifølge Det Tredie Testamente identisk med det evigt eksisterende verdensalt. Guds skabeevnne består af alle levende væseners skabeevnner, og Guds organisme består af alle levende væseners organismer.

Guds organisme er således opdelt i forskellige mentale og fysiske livsrum. Fx "instinktsfæren", som vi kender som plante-riget og "tyngdesfæren", som vi kender som dyreriget. I dyrerigets senere del er væsenet allermest indviklet i materien og tror sig ét med den. Denne indviklingsproces er et nødvendigt led i Guds skabelsesproces, der ufejlbart fører alle væsener uden undtagelse til ny fuldkommenhed som "Mennesket i Guds billede efter hans lignelse". Efter denne moralske forædling fortsætter vejen gennem de næste riger, der er omtalt i symbol 13. Hele denne proces finder således sted i Gud.

Vi kommer alle frem til at kunne udtrykke som Jesus: "Jeg og Faderen er ét."

**Det evige verdensbillede, det levende væsen II,
den evige Guddom og de evige Gudesønner
– Symbol nr. 11**

© Martinus Institut 1981

Gud og Gudesøn er ét

Dette hovedsymbol sammenfletter analyserne fra symbol 8, 9 og 10. Her fremtræder disse tre evige principper (de tre skiver) som en uadskillelig enhed.

Verdensaltet er et evigt levende væsen, Gud, der oplever og udtrykker sig igennem forskellige tilværelsesplaner. Disse er opbygget af liv inden i liv (se symbol 7).

Den hvide stjerne og strålefeltet udgående fra midten symboliserer Guddommen. De mange hvide cirkler og de herfra udgående stråler udtrykker de enkelte levende væsener – Gudesønnerne.

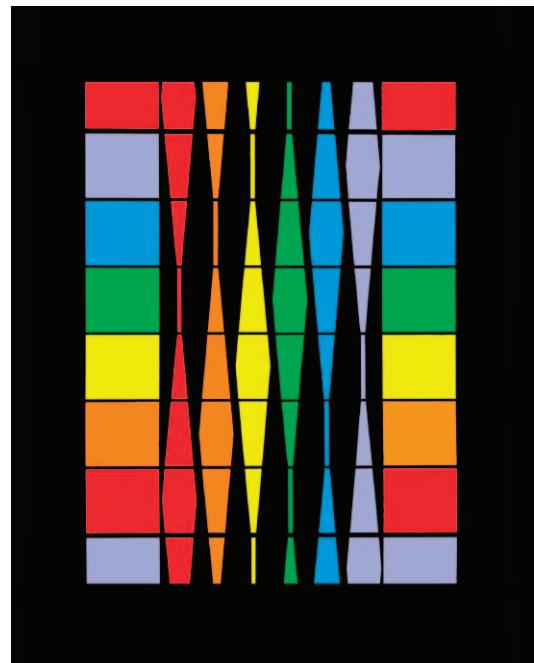
Man ser på symbolet, hvordan livet består af en vekselvirkning eller en gennem naturen udløst samtale mellem Gud og Gudesønnerne. De 6 tilværelsesplaner, livets scene, hvor dette foregår er markeret med hver deres farve: rød for planteriget, orange for dyreriget, gul for det rigtige menneskerige, grøn for visdomsriget, blå for den guddommelige verden og indigo for salighedsriget (uddybет i symbol 13.)

De levende væsener gennemgår igen og igen en vandring igennem disse riger i en evigt opadgående spiral (symbol 14).

På symbolet er jordkloden placeret udfør dyreriget. Den er i sin udvikling på vej mod at få kosmisk bevidsthed, og giver derfor livsrum for jordmenneskeheden, der er på samme stadi. Alle levende væsener vil få kosmisk bevidsthed (den lille

stjernefigur). En "kosmiske fødsel" åbner for denne tilstand og udgør indledningen til det rigtige menneskerige. Vi oplever allerede nu de første spirer til dette riges komme her på Jorden. Denne proces vil være fuldstændig færdig inden for mindre end 3000 år. Derefter fortsætter vejen igennem de åndelige riger, der i realiteten er ét rige med flere afdelinger.

**Grundenergiernes kombinationer
– Symbol nr. 12**

© Martinus Institut 1981

Den evige bevidstheds lovbundne forvandling

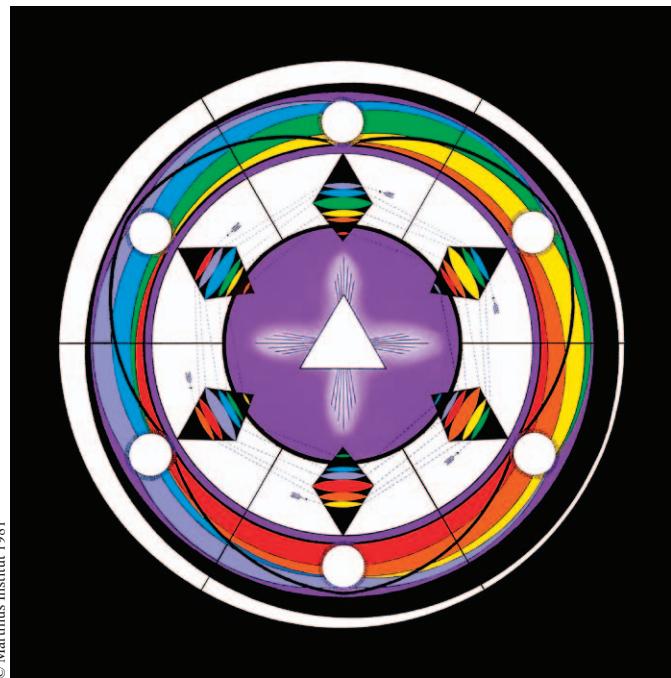
Her symboliseres bevidsthedsenergiernes forskellige kombinationer gennem det kosmiske kredsløb.

Melleml de brede vandrette linjer forneden og foroven er markeret den rytmiske forskydning gennem ét kredsløb. Hver vandret bjælke symboliserer et tilværelsesplan for levende væsener – et rige.

De 6 riger omtalt i sidste symbol gentager sig i det uendelige. På hver vandret bjælke ses det, at et rige er opbygget via forskellige kombinationer af grundenergiene, der hele tiden forandrer sig lovmæssigt: Instinktenergi (rød), Tyngdeenergi (orange), Følelsesenergi (gul), Intelligensenergi (grøn), Intuitionsenergi (blå), Hukommelsesenergi (indigo).

De højere grundenergier, med intuitionen som den højeste, gennemtrænger de lavere. Individernes skabe- og oplevelsesmuligheder er således bestemt af de grundenergier som deres udviklingstrin giver adgang til (se symbol 13).

Den evige verdensplan – Symbol nr. 13

© Martinus Institut 1981

Guds evige skabemetode og teknik

Dette symbol uddyber forklaringerne fra symbol 11. Vi ser igen det evige kredsløb mellem lys og mørke. Denne kontrast er livsoplevelsens vigtigste forudsætning og skabes via verdensaltets 6 skiftende tilværelsесplaner.

Den evige verdensplan med alle dens kontraster er dermed Guds måde at bevare sin og gudesønnernes bevidsthed evigt ungdommelig og fornyet.

Den hvide trekant i midten symboliserer igen det evige navnløse "noget" – Guds "Jeg" – X1. Det viollette felt i midten symboliserer Guds skabe og oplevelsesevne – X2. Strålekorset i dette felt skal antyde den Guddommelige verdensplans totale fuldkommenhed. De 6 mørke firkanter symboliserer opbygningen af de 6 tilværelsесplaner, der gentager sig gennem spiral-kredsløbene. Hver af disse 6 tilværelsесplaner er sammensat af de 6 grundenergier. Den forskellige sammensætning af grundenergier fra tilværelsесplan til tilværelsесplan er markeret ved størrelsen af de 6 farvede legemer i hver af de mørke firkanter. En hel firkant symboliserer altså tilværelsесplanets "helhedsorganisme" – X3.

Hvis vi ser på dyreriget med den orange tyngdeenergi i kulmination, så består dette riges helhedskrop også af intelligens (grøn) i tiltagende, følelse (gul) i tiltagende, instinkt (rød) i aftagende, hukommelse (lys indigo) i aftagende og intuitionslegemet (blå) som latent.

De punkterede linjer viser hvordan disse grundenergier forandres fra rige til rige. En lang række overgangsstadier danner forbindelse mellem de 6 tilstande, der er vist på symbolet: en kulminerende, to aftagende, en latent, to tiltagende og siden igen kulminerende i et højere spiralkredsløb (se symbol 14). De skiftende forhold imellem grundenergierne forårsager forskellige oplevelses- og skabeevner i hvert tilværelsесplan. Den kulminerende grundenergi definerer tilværelsесplanet:

Den røde farve for instinktevnen symboliserer således også planteriget. Her kulminerer instinktenergien og beforder automatisk plantens ydre livsfunktioner. At instinktet fungerer så genialt skyldes tidligere åndelige tilværelsесplaner, hvor væsenet bevidst har trænet evner og viden op, der nu er blevet til ubevidste automatfunktioner mens instinktvæsenet lever i en indre åndelig lykkerus. En "blomst" er således et ydre udtryk for en indre salighedstilstand.

De mange fysiske påvirkninger plantevæsenerne udsættes for fører dem mod dagsbevidsthed i den ydre fysiske verden. Når væsenerne kan opleve dagsbevidst på det fysiske plan, kalder vi dem for "dyr".

Den orange farve for tyngdeenergien i kulmination kendtegner dyreriget. Individerne oplever mere og mere en individuel organisme, med egen fri vilje adskilt fra den øvrige verden – og ligeledes adskilte i han- og hunkøn. Dermed opstår, udover kampen for føde og husly, også kampen for ægtemage og afkom. Således skabes mørkets kulminationszone. I dyreriget kan lidelsen, som væsenet skaber via sine egne handlinger, opleves dagsbevidst.

Lidelsen nærer den humane evne, og denne evne i samvirke med de intellektuelle evner leder frem til den kosmiske bevidsthed, alkærigheden. Her bliver menneskets bevidsthed igen ét med Guds bevidsthed.

Den gule farve for følelsesenergien i kulmination symboliserer dette rigtige menneskerige, hvor alle lever i kontakt med alkærigheden. Dette rige er fremtidsmålet for det jordiske menneske – menneskeheden forenet som ét folk i ét rige. Jordens mennesker er med stadig større fart på vej til dette rige som Kristus bebudede. I dette rige gifter man sig ikke længere og avler ikke børn. Alkærigheden og evnen til materialisation og dematerialisation har da helt afløst de nedarvede traditioner fra dyreriget. Kristus demonstrerede denne kommende rigtige menneskelige tilstand som bliver en realitet her på Jorden.

Den grønne farve for intelligensen i kulmination symboliserer visdomsriget. Fra dette tilværelsесplan stammer alle skabte processer i verdensaltet. Fx konstruktionen af de levende væseners fysiske organismer og tekniske fuldkommenhed. I de åndelige riger skabes i tankematerie og via tankebilleder

kan disse ideer overføres til opfindere, musikere, kunstnere, forfattere og andre modtagelige individer på det fysiske plan. Ligesom disse fysiske væseners erfaringer på samme måde overføres til de åndelige verdener. Når vi beder til Gud er vi ligeledes i kontakt med dette åndelige årsagsplan bag den skabte verden. Bønnen formidles via disse verdeners usynlige, kærlige og tjenende ånder. Således overvåges, opbygges og vedligeholdes verdensaltets lavere riger fra det åndelige plan – i fuldstændig harmoni med de højeste kærlighedslove.

Den blå farve for intuitionen symboliserer den guddommelige verden – livets højeste bevidsthedssfære – hvorfra alle ideer til skabelse og manifestation udspringer for derefter at bearbejdes i visdomsriget.

Den indigo farve for hukommelsesenergien symboliserer salighedsriget, det sidste i kredsløbet. Her bevæger væsenet sig ind i en indre salighedsverden af erindringer opbygget gennem tilbagelagte kredsløb. Med tiden er erindringerne blevet bearbejdet til visdom og de oprindelige begivenheder fremtræder nu som funklende guldkopier. Individet oplever sig som guddom i sit eget indre verdensalt af minder fra hele kredsløbet og denne genoplevelse skaber efterhånden længsel mod en kommende ny fysisk livsoplevelse i en højere spirals fysiske sfære.

Ild, elektricitet og soldannelser i verdensrummet er ydre tegn på den følgende overgang til den fysiske verden udmundende i det vi kender som mineralriget. Dette rige er ikke så ”dødt”, som det kan synes for uindviede – der er en organiserende kraft bag. Det mineralske ydre som vi kan sanse, til ex de fine iskristaller på vinduet, er i virkeligheden udslag af overskudsenergi fra en indre tilstand af kulminerende lys og lykke. I denne tilstand har salighedsvæsenet ikke behov for at kommunikere eller sanse i den ydre verden.

Det evige skift mellem indvikling i materien, og udvikling herfra igen, er symboliseret ved de sorte og hvide kredsløb yderst, men kun i dyreriget opleves mørket realistisk.

Formålet med det evige kredsløb mellem lys og mørke er at forny gudesønnernes kosmiske bevidsthed. Dermed bevares Guds fuldkomne bevidsthed i evig kulmination. I evig ungdom og skønhed kan Gud stråle sin livgivende alkærlighed, almagt og alvidenhed ud gennem verdensaltets myriader af livsformer.

De kosmiske spiralkredsløb 1 – Symbol nr. 14

© Martinus Institut 1981

Den kosmiske rejse gennem evigheden og uendeligheden

De levende væseners kosmiske vandring og livsoplevelse sker via højere og højere kredsløb uden ophør, hvilke derfor kaldes ”spiralkredsløb”. På symbolet er 7 af disse kredsløb markeret med små bogstaver:

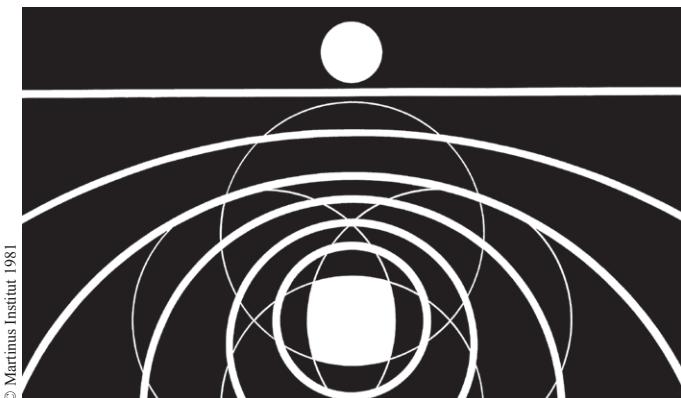
- A – spiralen for atomer
- B – Spiralen for cellevæsener
- C – Spiralen for organvæsener
- D – Vores spiral/mellemkosmos.
- E – Planet eller klodespiralen.
- F – Solsystemspiralen.
- G – Galakse/Mælkevejsspiralen.

Her symboliseres, at de 6 riger eller bevidsthedszoner (beskrevet under symbol 13) gentager sig evigt igennem forskellige organismeprincipper i utallige varianter. Vi skaber ”vores” legeime i samarbejde med væsener i mikrokosmos, ligesom vi selv får ydre livsrum i vores omgivende makrokosmos. Spiralen på symbolet indikerer, at mikrokosmos på en måde udgør vores kosmiske fortid, og makrovæsenerne vores fremtid.

Med det hvide felt er markeret den del af verden, vi normalt opfatter som levende, men i realiteten udgør det uendelige verdensalt én levende organisme opbygget af myriader af levende væsener, der for os fremtræder som mikro-, mellem- eller

makrokosmos. Vores oplevelse af disse individer afhænger af vores sanseperspektiv. Måske aner vi en organiserende faktor bag dette altomfattende og aldrig svigtende samarbejde?

Loven for bevægelse – Symbol nr. 15

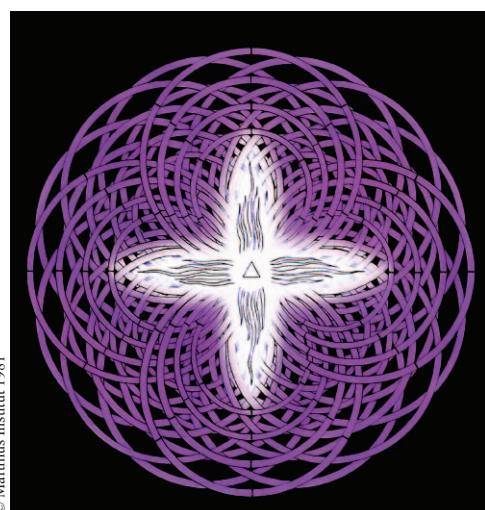

Den rette linje er en illusion

Kugleformen (kloden øverst) er alle bevægelsers kosmiske grundbalance. De hvide linjer på symbolet er alle udsnit af cirkler. Ligesom horisontlinjen på kloden kun tilsyneladende er lige, således er den øverste lige linje på symbolet del af en cirkel på 40 meter i diameter.

Kosmisk set er skabelse det samme som udløsning af bevægelse og i dette perspektiv vender alle energier tilbage til sit ophav. Hvis det ikke var således, altså hvis ikke energierne var bundet i kredsløb, skulle der hverken kunne findes livsoplevelse eller skæbnedannelse således som det fremgår af næste symbol.

Evighedslegemet – Symbol nr. 16

"Hvad et menneske sår, skal det også høste"

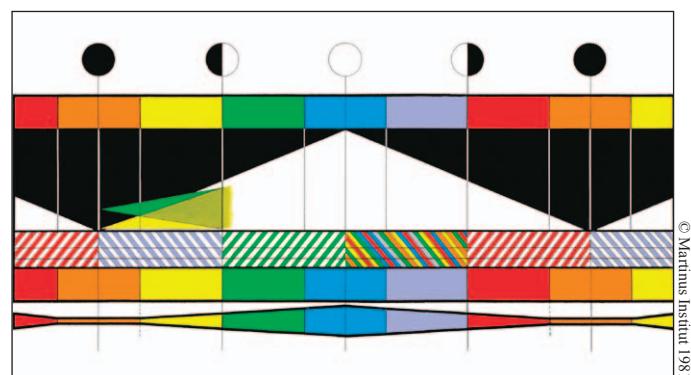
Her symboliseres, at al energi eller bevægelse (dvs. skabelse) i verdensaltet udgår fra det evige jeg (den hvide trekant) og ligeledes vender tilbage til dette. Al bevægelse har således et levende ophav. Dette er det levende væsens kosmiske evige skabevne og egentlige legeme.

De violette cirkler symboliserer det levende væsens handlinger, tanker, livsoplevelser, og organismer – altsammen "bevægelser" bundet i kredsløb (symbol 15).

I vores organisme udløses hvert øjeblik mikroskopiske kredsløb. Et jordeliv er et andet eksempel på et kredsløb. Der er også kredsløb så store, at de løber over millioner og efter millioner af år og fx bestemmer vores seksuelle struktur. Flammekorset symboliserer, at vores evighedslegeme altid hviler i fuldkommen balance.

Symbolet viser, at vi selv skaber vores skæbne. Vi høster, som vi sår. Der sker os aldrig uret – kosmisk set. Alt er såre godt.

Reinkarnation, kredsløb og årstider – Symbol nr. 17

De kosmiske årstider

Uden at fødes på ny af vand og ånd kan man ingenlunde komme til at se Guds rige – dette var Jesus' svar til Nikodemus, da denne kom og spurgte til genfødslen. (Joh. 3:3-8) Med vand sigtede Jesus til en ny fysisk organisme. Han talte således om reinkarnation, der muliggør åndens udvikling fra liv til liv frem til kærlighedsbevidsheden.

Ved et andet tilfælde påpegede Jesus, at Johannes Døberen i et tidligere liv var Elias, profeten fra Det Gamle Testamente: "Men om I vil tage imod det: han er Elias, som skulle komme" (Matt. 11:14 – Se ligeledes Matt. 17:13 Luk. 1:1-25, Matt. 11:9-15 og Mark. 9:10-13). Jesus var dog tydeligvis bevidst om datidens begrænsede fatteevne. Han sagde f. eks: "Jeg har endnu meget at sige eder, men I kan ikke bære det nu". (Joh. 16:12) Bevidstheden skulle udvikles mere, før menneskene fuldt ud kunne forstå de svar Jesus gav.

Uden reinkarnation ville datidens mennesker være udelukket fra selv at nå frem til sidste del af visdommen og dermed til paradiset.

Menneskene skulle først igennem en intelligens- og følelsesmodning, før de kunne tage imod hele visdommen – Talsmannen den hellige ånd (Joh. 14 eller 16:12-13). Det Tredie Testamente kalder denne humane tilstand for intellektuelklimaet, vist på symbolet med de liggende gule og grønne trekantfelter (følelsesklimaet og intelligensklimaet), der overlapper hinanden. Først med denne tilstand bliver menneskene i stand til at forstå evigheden og ”det evige liv” som beskrevet i Bibelen. Et evigt liv er uden alder. Evigt liv kan begynde med en fødsel. Et evigt liv er uden begyndelse og ende. En evig udvikling.

Overalt i naturen ser vi udvikling og kredsløb. Den mørke nat afløses af dagens lys. Det før så urene vand springer igen frisk fra kilden. Den kolde livløse vinter overgår til forårets og sommerens varme, farver og lys og videre til efterårets begyndende vissenhed og ny vinter. Efter barnets umodne periode kommer ungdommens vår og indvarsler manddommens sommer og derefter alderdommens efterår.

Genfødsel og fornyelse er selve naturens gang. Skulle jordmenneskene være mindre værd end den snavsede vandræbe og dermed en undtagelse fra naturens altomfattende orden? Eller mindre værd end Jorden, der har udviklet sig fra en glødende mineralsuppe frem til de skønne scenerier, naturen i dag omgiver os med. Nej, kredsløbet vil også føre os frem til at lyse som solen. Alle vil nå frem til at varme, inspirere og give liv til alt og alle i deres omgivelser.

Symbolet anskueliggør kredsløbsprincippet, årstiderne og disse som symboler på mørket og lyset. De helfarvede rektangler øverst viser tilværelsesplanerne (beskrevet til symbol 13). Den sorte og hvide figur viser mørkets og lysets tilvækst og kulmination. Kredsløb er helheder hvor to modsætninger vekselsvis kulminerer og er latente. Mørket kulminerer i dyreriget og lyset i den guddommelige verden.

Feltet med de skrætstillede farvestriber symboliserer kredsløbets årstider: Gråt for vinteren, grønt for foråret, flerfarvet for sommeren og rødt for efteråret. Vi befinner os således i det kosmiske spiralkredsløbs vinterzone. Her er livsoplevelsen lavest (det tynde orange felt nederst). Livet kulminerer først i den guddommelige verden (det bredere blå felt længere fremme).

Længst oppe findes nogle sort/hvide cirkler. Disse symboliserer efter tur:

Vintersolhverv, forårsjævndøgn, sommersolhverv, efterårsjævndøgn og nyt vintersolhverv.

Disse tidspunkter er også billeder på spiralkredsløbets forskellige forhold mellem lys og mørke. Det er denne symbolske

betydning, der ligger bag markeringen af årets forskellige højtider. Julen relaterer til lysets og kærlighedens fødsel på Jorden, påsken til lysets sejr over mørket og pinsen til Guddommens ånd, alkærlighed og almagt. Nytåret symboliserer et nyt kredslobs begyndelse og dermed også udødeligheden.

Det levende væsens skæbnebuer

– Symbol nr. 18

Det evige nu

Jesus kendte skæbneloven. Da disciplen Peter på Langfredag greb ind for at forsvare verdensgenløseren, stoppede Jesus ham med ordene: ”Alle som griber til sværd skal selv falde for sværdet” (Matt. 26:52). Set udfra ”et-livs-perspektivet” er dette ikke sandt, men i flerlivsperspektivet bliver Jesu ord logiske.

Kristus logik og kærlige omtanke blev også dokumenteret, da han på korset bad for sine bødler med ordene: ”Fader forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre”. Det som de korsfæstende bødler ikke vidste, var at deres handlinger ville vende tilbage til dem selv i form af korsfæstelse eller tilsvarende lidelse. Dette ville Jesus altså skåne dem for. Han ville ikke hævne sig.

Her er vi ved det fundamentale pædagogiske redskab i livets skole: ”som du sår skal du høste”. Således skaber vi vores skæbne, og således får vi efterhånden ”opladet vores øjne” for at kunne blive som Gud at skelne mellem godt og ondt – det der skaber lykke, og det der skaber ulykke. Erfaringerne, ”nydelsen af frugterne på kundskabens træ”, udvikler vores logik og alkærlighed. En dag kan vi igen ”nyde frugterne på livets træ”.

Lidelsen i livet er således midlertidige selvskabte tilstande i de fysiske jordeliv. Her kan vi skabe et ”helvede” for os selv – ikke i den åndelige verden. I de åndelige hvileperioder mellem hvert jordeliv er alle mørke tanker bortsuggerede.

Efter jordelivet venter ikke nogen evigt brændende ild, når man ser bort fra kortvarige selvskabte tankekonstruktioner hos visse mennesker i overgangen fra den fysiske tilværelse til den åndelige paradisiske hvileperiode. Selv de mørkeste tanker og

overdreven materialisme bliver bortsuggeret af skytsenglene (se symbol 21). Guds alkærlighed råder overalt.

På symbolet ses en række orange rektangler, der bliver lysere og lysere mod højre. Disse symboliserer en række af fysiske liv, det samme individ gennemlever. Trekanten og stjernekorset symboliserer individet, og dets nuværende fysiske tilværelse er markeret af de to lodrette hvide bjælker.

De orangefarvede stråler viser individets forbindelse med sine tidlige og kommende jordeliv og de hvide stråler forbindelsen med de åndelige perioder ind mellem. De hvide felter udtrykker de lyse, opladende tilstænde mellem hvert jordeliv. Det gule felt repræsenterer individets fortid og det grønne dets fremtid.

De violette buer foroven viser skæbnedannelsen fra liv til liv. Det ses hvorledes individets handlinger i denne og tidlige inkarnationer kommer tilbage til det selv. Den nuværende tilværelse er altså, i højeste grad, forbundet med tidlige og kommende liv. Vi bevæger os nu trin for trin ind i lysets rige.

"Øje for øje, tand for tand..."

Bibelen har forudsagt en "dommedag", en "trængselstid" præget af "jammer", "frygt", "krigslarm og rygter om krig" (Matt. 24, Mark. 13, Luk. 21 og Joh. 14-16). Men Kristus forudsagde også, at Bibelens kærlighedsbudskab netop da skulle blive forklaret: "Talsmanden den hellige ånd, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære eder alt og minde eder om alt, hvad jeg har sagt eder". (Joh. 14.25).

Denne lovede "Talsmand den hellige ånd" må være en endelig videnskabelig forklaring på Jesus kærlighedslære. En urokkelig viden om den åndelige virkelighed bag den fysiske verden, denne gang i form af logiske tankerækker, man selv kan kontrollere. Er Det Tredie Testamente, denne Talsmand?

Rækken af de orange og gule firkanter nederst på symbolet, viser reincarnationen fra jordeliv til jordeliv (orange) afbrudt af ophold i de åndelige verdener (gult). I dette tilfælde modtager væsenet en mørk karma, symboliseret ved den orange bue, der kommer ned fra venstre og sværdet (nedad) gennem hjertet/organismen. Den hvide trekant symboliserer, at der er tale om et individ, der her vælger at svare med sværdet (opad) altså "hævnens princip".

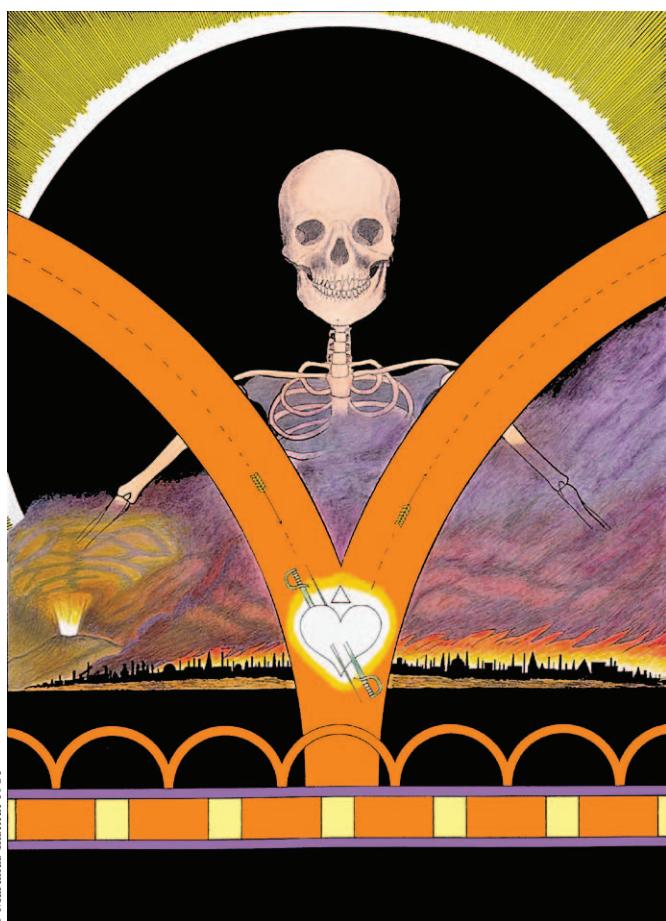
Dette menneske er uvidende om, at det med sin handling binder sig til mørkets kulminationszone. Det kender ikke til det virkelige liv og verdensaltets grundtone, alkærligheden (symboliseret ved stråleglorien bag skelettet).

Flammehaven symboliserer krig, revolution, oprør, strejker, lockouter, politisk kamp, religionsstrid, fattigdom, sygdom og nød. Vulkanen symboliserer naturkatastrofer såsom jordskælv, oversvømmelser, cykloner mm. Men det kan også symbolisere den lidelse jordmenneskene i sin uvidenhed byder mikrovæsenerne i deres egen krop. Vores handlinger mod vort eget mikrokosmos er også skæbnedannende. Vi kan til ex opleve sådanne skæbnevirkninger i vores egen ydre verden - makrokosmos (se symbol 7).

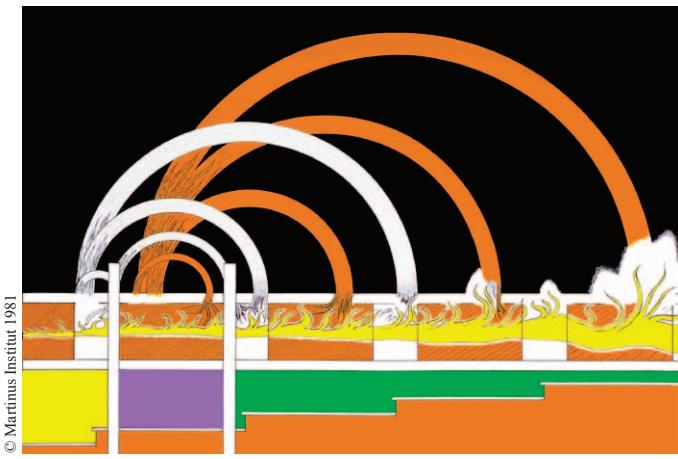
Mørket kan ikke besejres med Moselovens rettesnor: "Øje for øje og tand for tand", men vi skal igennem utallige sejre og nederlag før smerten åbner os for Jesus ord: "Elske eders fjender og velsigne dem, som forbander eder, gøre godt mod dem som hade eder, og bede for dem som krænke og forfölge eder".

Den mørke del af skæbnen er derfor ikke en straf fra Gud. Kosmisk set skænker lidelsen os evnen til medfølelse og humanitet, gør os modtagelige for den højeste viden. Ved stadigt at få lov at opleve konsekvenserne af vores egne handlinger åbnes Guds bevidsthed i os (symbol 23). Uden erfaringer ville vi ikke kunne tilegne os ægte visdom.

Gennem indvielsens mørke – helvede eller ragnarok – Symbol nr. 19

Syndernes forladelse – Symbol nr. 20

"Gå bort, og synd ikke mere"

Det siges, at Jesus underviste med magt og myndighed. Han udøvede mirakler og trøstede og hjalp ulykkelige mennesker så de kunne få tillid til livet og den evige visdom. Men han måtte nøjes med at forklare den via lignelser og symbolsprog. Menneskene havde ikke evne til at analysere de evige facitter og dermed gøre dem til sine egne, "Guds veje var uransagelige". De kosmiske analyser forklarer, at der var sandhed bag Jesus ord og væremåde – også mht. "syndernes forladelse". Men betyder det, at vi kan undgå konsekvenserne af vores handlinger og omgå skæbneloven: "du høster, som du sår"?

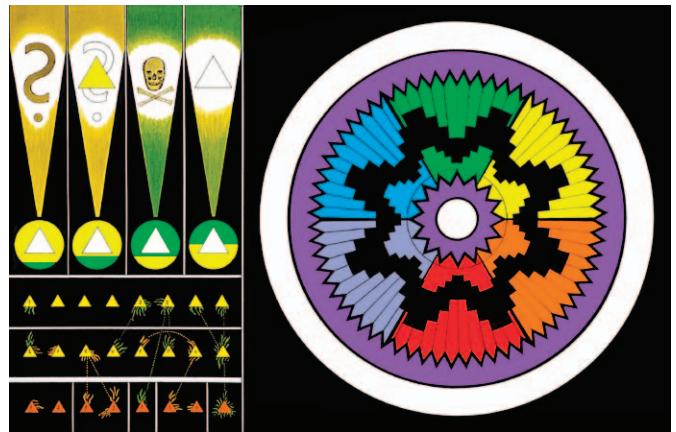
Symbolet viser, at vi virkelig kan få beskyttelse – "syndernes forladelse" – overfor tilbagevirkningerne af den lidelse, vi har skabt for vor næste – på sigt. Dette sker ikke ved sakramenter og tro, men ved at hver lidelse vi oplever udvikler vores egen empati og humane evne (den gule flamme på symbolet) som beskytter os. Den orange trappe symboliserer bevidsthedens udvikling fra liv til liv mellem fortid (gul) og fremtid (grøn). Det violette felt symboliserer overbevidstheden og vores evighedsnatur: vi overlever enhver "død" og beriges af alle erfaringer.

Den orange skæbnebue symboliserer en selvisk handling, fx et mord, der begås i væsenets nuværende liv (mellem de lodrette hvide bjælker) og vender tilbage til sit ophav. Denne lidelseserfaring modner følelseslegemet (den gule flamme vokser). Individet bliver mere humant og kan ikke mere nægne at foretage denne selviske handling og er derfor nu beskyttet mod at få den tilbage. Men det kan få karma, for de handlinger det stadig kan nægne at udøve og derfor fortsætter denne proces således helt frem til det er fuldstændigt humant og alkærligt. Først da er "syndernes forladelse" fundamental og den mørke karma overføres til kommende spiralkredsløb.

Dette menneske har spist færdigt af "kundskabens træ". Det kan "ransage Guds veje" og læse i "livets direkte tale". Dette menneske opfylder altså ordene om at "blive som Gud til at kende forskel på godt og ondt"? (1. Mos).

De hvide skæbnebuer markerer, at der også finder skæbnedannelsel sted i den åndelige verden mellem jordelivene (de hvide rektangler), og at denne er af lys og lykkelig natur.

Den evige kosmiske organiske forbindelse mellem Gud og Gudesøn I – Symbol nr. 21

Bønnens udvikling, mening og funktion

Princippet "at bede" tager sin begyndelse i dyreriget, kosmisk set. Dyrets angstskrig i dødsøjeblikket er en automatisk bøn om hjælp. Der er naturligvis åndelige modtagere og dermed mening bag en sådan bøn eller instinktiv automatfunktion. Der var også modtagere af Jesu ord på korset: "Fader forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre." Symbolet viser, at disse to højest forskellige former for bøn hviler på samme princip. Den ene gælder dyrets egen redning, mens Jesu bøn udtrykker kærlighed mod hans bødler og forfølgere – direkte adresseret til Gud. Der ligger højpsykiske kræfter, hvid magi, gemt i den uselviske bøn.

Symbolet til højre udtrykker hele verdensaltet, dvs. Gud. I denne organisme befinder hvert væsen sig altid i centrum, altid urokkeligt organisk knyttet til Gud. Den hvide cirkel i centrum symboliserer jeg'et – X1. Udenom ses moderenergien med violet farve og den evige del af grundenergilegemerne – X2. Udenom denne, ses Gudesønnens skabte helhedsorganisme – X3. De aflange farvede felter udenom er Guddommens legeme, den skabte del af verdensaltet, som Gudesønnen relaterer til. Spidserne af disse figurer repræsenterer den evige del af verdensaltets grundenergier. Den yderste violette ring symboliserer verdensaltets moderenergi og den hvide skive Guddommens jeg.

De 4 felter øverst til venstre symboliserer udviklingen af Gudsforholdet:

- Første felt symboliserer naturmennesketilstanden. Man dyrker flere guder og gudsdyrkelsen inkluderer blodige ofre.
- Derefter symboliseres monoteismen, dvs. dyrkelse af den ene almægtige Gud gennem de humane religioner.
- Tredje felt illustrerer den ateistiske/Gudsløse tilstand; mennesker hvis intelligens og retfærdighedssans forhindrer dem i at tro på et evigt helvedes luer venter den, der ikke lader sig konfirmere eller fødes uden for ægteskab. De kan heller ikke tro på forklaringen om at en alkærlig og almægtig Gud skulle behøve at sende og ofre sin uskyldige søn, for at frelse skyldige drabsmænd.
- Fjerde felt symboliserer målet; det færdige menneske i Guds billede og dennes permanent dagsbevidste dialog med Gud.

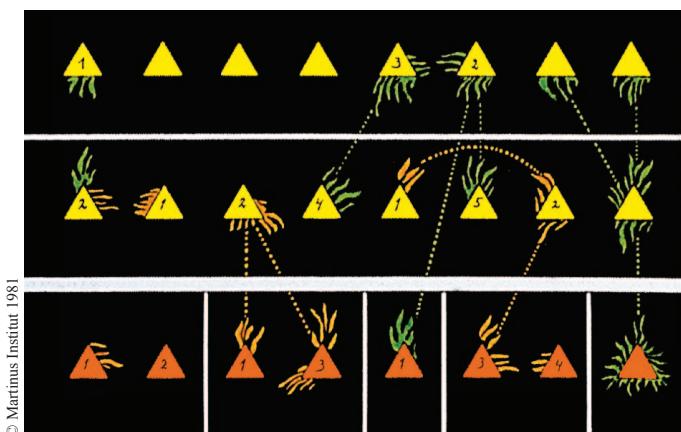
ste suk – opfanges af Gud via skytsengle (gule trekant), der altså her stimulerer individ 3 til at hjælpe individ 1. Oftest sker dette helt uden, at nogle af de fysiske (orange) individer ved hvad der sker.

I næste felt ser man processen hvorigennem intellektuelle mennesker, fx kunstnere og videnskabsmænd – ofte ligeledes intetanende – kan få inspiration eller intuitioner.

I det næste felt ser man den mediumistiske forbindelse med åndelige væsener, der kan være risikabel for mennesker, der ikke er indviede på dette område. Uden viden om den rette beskyttelse er der stor fare for besættelse ved en sådan proces. Forbindelse til den åndelige verden gennem et medie, kan dog i visse situationer have sin berettigelse.

Det sidste felt illustrerer det kosmisk bevidste individets forbindelse med Forsynet. Selvom det evt. ikke ser de hjælpende ånder med fysiske øjne, er det altså på ingen måde alene i sin mission på det fysiske plan (se næste symbol.)

Symbol nr. 21 – detalje:

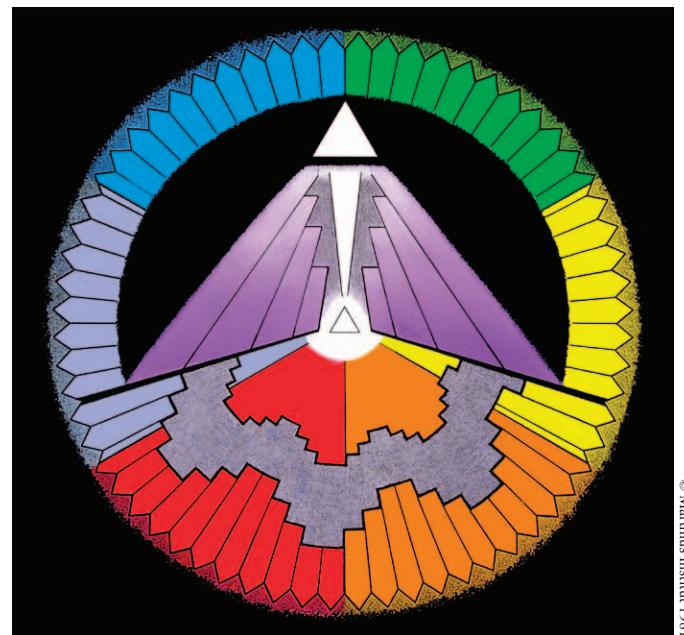
De små orange trekanter nederst til venstre, forestiller mennesker der får hjælp eller inspiration fra åndelige væsener (overliggende felters gule trekanter).

Øverste felt symboliserer Forsynet, og udgøres af dem, der er færdige med at inkarnere. De repræsenterer Guds primære bevidsthed. Det underliggende gule felt symboliserer diskarnerede væsener, der imellem to jordeliv kan agere skytsngle for de fysisk inkarnerede individer.

Det individ, der er vist i første felt med den orange trekant 1 beder individ 2 om noget, men får ikke hjælp, da denne ikke kan eller vil hjælpe.

Dernæst ser man (orange trekant) individ 1 bede til Gud. Det skal bemærkes, at det er en fordel hvis en sådan bøn stiles direkte til Gud, fx i form af "Fadervor! Du som er i himlene" – det levner ingen tvivl om adressen. Men alle bønner – selv det mind-

Den evige kosmiske organiske forbindelse mellem Gud og Gudesøn II – Symbol nr. 22

"Gå ind i dit kammer..."

Symbolot viser hvorledes hvert levende individ (den lille hvide trekant) evigt er forbundet med Gud (den store hvide trekant) via en kosmisk organisk struktur (den grå, hvide og viollette pyramide). De aflange farvede felter cirklen rundt, symboliserer spiralkredsløbets levende individer og riger (se symbol 13). Farvefelterne er med de to skråliggende sorte streger opdelt i

den åndelige verden foroven og den fysiske del af verdensaltet forneden. Partiet med de aflange orangefarvede felter symboliserer dyreriget. De to mindste af disse aflange orange figurer symboliserer de første abelignende jordmenneske stadier. Disse er i dag helt uddøde på jordkloden og inkarnerer på mere primitive planeter i universet. Den aflange orange figur til højre herfor symboliserer det uddøende naturmenneskestadie, og figuren til højre herfor symboliserer kulturmenneskene, der har mistet trosevnen og kulminerer i materialisme. Derefter symboliseres den sidste del af det humane menneskes udviklingsvej (figuren der er delvis gul og delvis orange), frem mod "den store fødsel" og kosmisk bevidsthed (den gule del af dette felt).

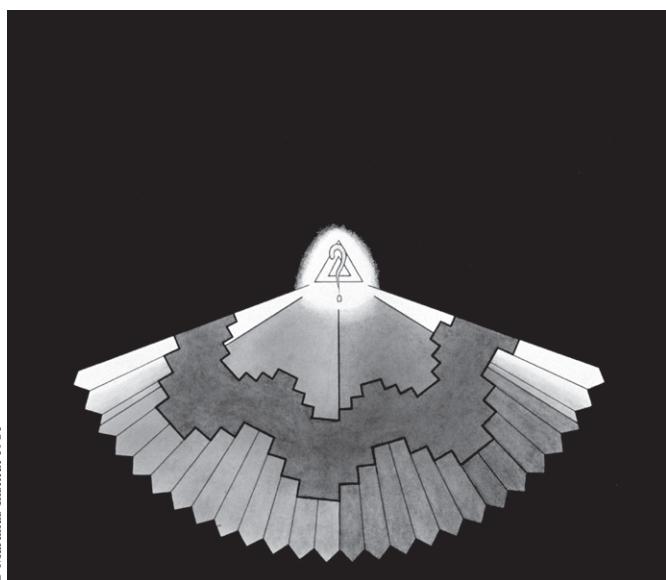
Bønnen er redskabet, der hjælper os alle igennem de sidste problemer og lidelser på denne vej. Enhver bøn til Gud bliver bønhørt på den måde der er mest til helhedens bedste; til mest varig glæde for væsenet selv og dets omgivelser.

Med et oprigtigt ønske: "ske ikke min, men din vilje", gør den bedende sig til ét med Guds vilje og således allieret med selve den almægtige Gud, opbygger væsenet sin livskraft og evne til at "tage det sure med det søde". Enhver kærlig beslutning fornyr strømmen af livsglæde til bevidstheden.

Det er denne "smalle vej", der med tiden fører til organisk talent for livsglæde og mental balance uanset alle besværligheder. Den fører uundgåeligt væsenet frem til at kunne sige som Kristus: "Jeg og Faderen vi er ét" (Joh. 10:30).

Det materialistiske eller ufærdige verdensbillede

- Symbol nr. 22A

© Martinus Institut 1981

Et livløst verdensalt

Når evnen til at tro degenererer gennemlever gudesønnen en fase af gudløshed og materialisme. Det kender ikke til den levende Gud bag universet, og livet kan da opleves som et inferno af tilfældigheder og blinde kraefters spil.

Materialistiske mennesker kan naturligvis være særdeles humane og kærlige – og dermed i praksis mere humane guds-dyrkere end mange troende væsener, da vores forhold til Gud er lig vores forhold til næsten.

Ateismen fører dog også til kulminationen af dødkulturen. Forskning i geniale mordvåben og afdlivningsmetoder for mennesker og dyr kan hverken kaldes "dyrisk" eller "menneskeligt". Her passer ordet "djævlebevidsthed" bedre. Man ved tydeligvis slet ikke, at man ikke kan dræbe sine fjender.

På symbolet ser vi et udsnit af symbol 22. Ovenfor det takkede mørke felt symboliseres igen Gudesønnens fysiske organisatione. De mange aflange stråler nedenfor symboliserer alle de levende væsener som denne Gudesøn står overfor på det materielle plan i mikro- mellem- eller makrokosmos.

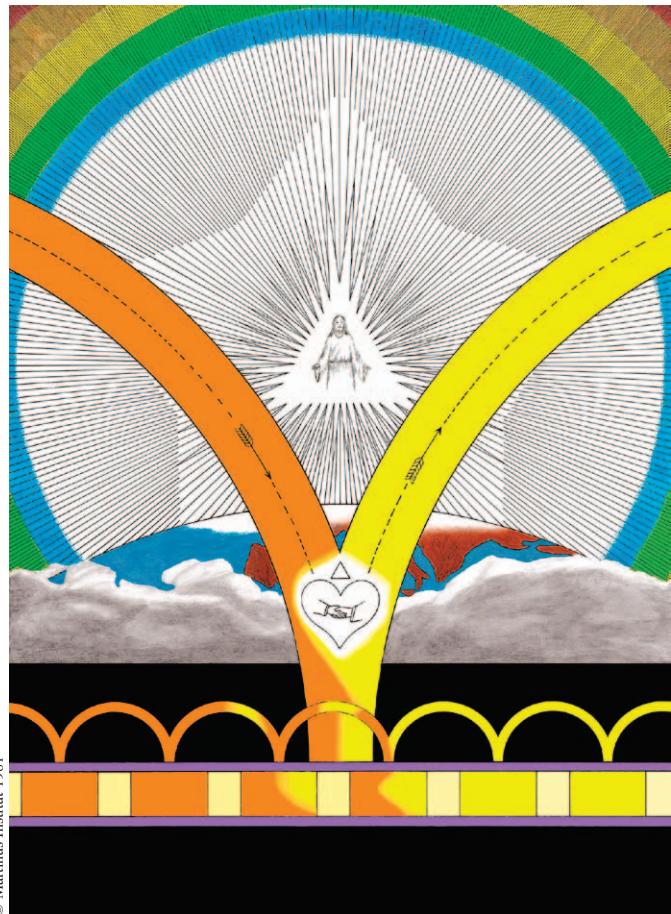
Dette væsen kender kun tiden og rummet, hvorfor Guds eksistens og "jeg'et" er en uløselig gåde for samme væsen. Derfor er den lille trekant i den store, Gudesønnens og Guds jeg (X1) placeret bag et spørgsmålstegn. Trekanten symboliserer også den evige treenige sammenknytning af jeg, ånd og materie – X1, X2 og X3.

Bønnens struktur og evige kosmiske forbindelse mellem Gud og Gudesøn, samt kendskabet til den åndelige verden, der omgiver væsenet overalt, er skjult for dette væsen.

Den materialistiske videnskab giver viden om det fysiske verdensalt, og evne til at gøre os Jorden underdanig via maskiner og redskaber. Den løfter menneskene ud af den materielle uvidenhed, men den kan ikke lede menneskene ud af mørket. Uden kendskab til de åndelige årsager bag den fysiske virkelighed kan den ikke skabe moral eller kosmisk vejledning i væremåde.

Med tiden vil den fysiske videnskab nå frem til udelukkende at anvendes i det godes tjeneste. Næstekærlighedens videnskab viser vejen og dermed vil videnskaben efterhånden nå frem til at opfyldelse sin høje mission: helt at fjerne forbannelsen, der fulgte Adam ud af paradiset: "I dit ansigs sved skal du spise dit brød."

**Det færdige menneske i Guds billede
efter hans lignelse**
– Symbol nr. 23

"Slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til"

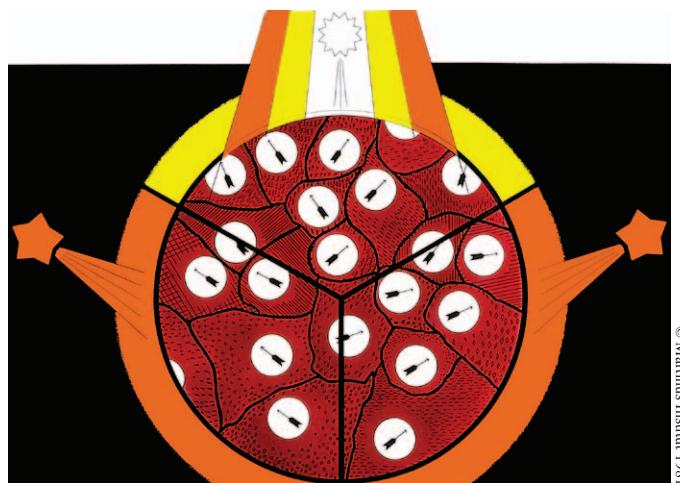
I starten af Det Gamle Testamente bekendtgør Gud formålet for skabelsesprojektet: "Lader os gøre et menneske i vort billede efter vor lignelse" (1. Mosebog kap 1:26). Det var Jesu mission at vise det fuldkomne menneskes væremåde. Hans ord og væremåde blev i Bibelen bevaret for eftertiden – verden fik et eksempel på målet med skabelsen og udviklingen. Han kunne vende den humane væremåde mod sine forfølgere og bede for disse midt under sin egen korsfæstelse med ordene: "Fader forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre" (Luk.23:34). Sådan handler et færdigt menneske i den alkærlige Guds billede.

De firkantede gul/orange felter symboliserer de enkelte jordeliv, der afbrydes af ophold i den åndelige verden (lysgule felter). På symbolet viser de to forbundne hænder hvorledes et alkærligt væsen møder mørke og "fjendskab" (den store orange karmabue) med venskab. Denne reaktion afstedkommer en human skæbne (gul bue), der vender tilbage til væsenet selv i form af lys og glæde. Det er denne væremåde, der fører men-

neskeheden ud af mørket (symboliseret ved skyerne). Skyerne fortrænges af lyset fra Gud (den lysende trekant) via verdensgenløsningen (den strålende stjerne udenom.) Dette sker gradvist, fra liv til liv, via de handlinger som individet selv har skabt (buerne). Mennesket lærer at handle mere og mere humant (buerne bliver lysere/gulere) – således skabes menneskeriget.

Vores stadig voksede medfølelse og samvittighedsevne viser, at vi er på vej til dette paradis, denne alkærlige tilstand. Tilsidst nænner vi kun at gøre det gode ligesom Kristusfiguren på symbolet.

Det ufærdige menneskerige
– Symbol nr. 24

Sfinksens rige

Verdenssituation kendtes af den dyriske selvopholdelsesdrift. I dyreriget er magt lig med ret. Denne nedarvede tendens gennemsyrer relationer på alle niveauer såvel mellem menneskene som i forholdet mellem nationerne. Selvskheten ytrer sig i kollektiv skala i form af nationalism. Nationerne stræber til efter magt vha. militær og økonomisk styrke.

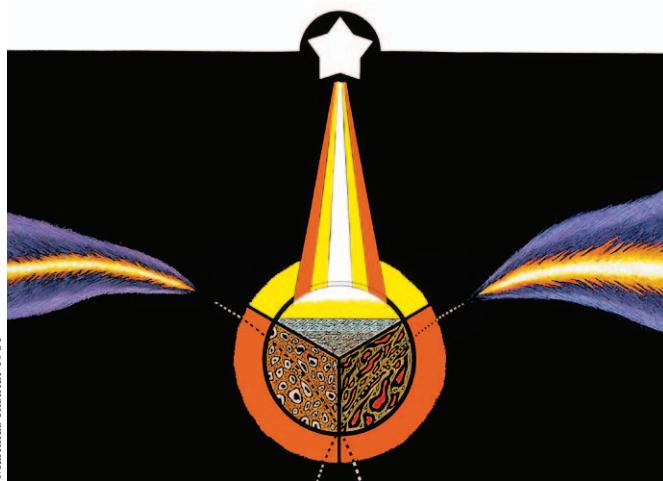
Symbolet viser jordkloden med sine mange nationer (de forskellige felter). Vi kan se disse som en slags organer, der endnu ikke har lært at samarbejde ideelt i jordklodens organisme. De hvide cirkler med pile symboliserer landenes regeringer. Pilene peger mod forskellige retninger (idealer).

De orange stjernefigurer symboliserer de materialistiske og krigsskabende idealer, der dominerer nogle nationers tankeverden og handlinger. Krigenes parter er fælles om denne krigsriske væremåde. Moselovens hævnprincip, øje for øje og tand for tand, er stadig rettesnoren, ligesom dette hævnprincip også anvendes internt i nationens indre retspraksis uanset hvor "kristne" disse stater påråber sig at være.

Dette "dræbende princip" under ét er symboliseret ved den orange farve. I den øverste tredjedel af symbolet peger pilene

mere eller mindre mod de lysere stråler, som tilsammen med den hvide stjerne, symboliserer de ægte humane idealer, der allerede nu begynder at komme til udtryk i nogle landes indre og ydre statsførelse. Antallet, placeringen og inddelingen af felterne skal dog ikke tolkes bogstaveligt eller geografisk. Humane samfund opstår nu flere og flere steder rundt på denne klode.

Menneskehedens karma – Symbol nr. 25

© Martinus Institut 1981

Nationer fødes og dør og verden forvandles til ét rige

Vores handlinger går i kredsløb tilbage til os selv. Dette gælder også nationers handlinger mod andre nationer og mod egne statsborgere. Disse handlinger skaber kollektiv karma, der kan komme til udløsning overfor de af nationens indbyggere, der har denne skæbnebestemmelse.

På symbolet er vores dyriske tilbøjeligheder symboliseret med den tykke orange skorpe. Denne "sfære" tiltrækker som en magnet den mørke karma (flammerne), der kommer til udløsning når tiden er inde og betingelserne er tilstede.

Den 5-takkede stjerne symboliserer verdensgenløsningsprincippet, der fører jordmenneskene uskadt gennem alle stader på deres vej ud af dyreriget. Vi ser hvordan denne førelse både omfatter de hævnstimulerende religioner og idealer (orange farve) og de humane verdensreligioner (gul farve). Alle former for krig udtrykker dyrkelse af hedenske idealer, uanset hvor meget væsenerne så end er døbt og konfirmeret som kristne. Det er vores handlinger, og ikke vores tilhørsforhold til religiøse traditioner, der afgør hvor humane vi er.

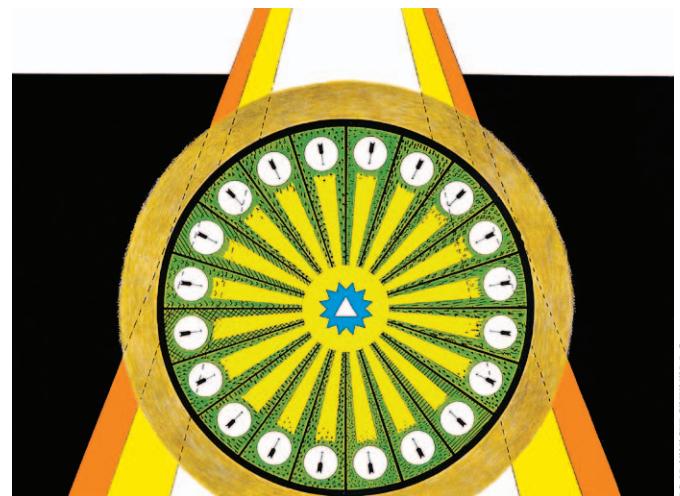
Det inhumane menneske skaber krig, men krigen skaber længsel efter fred og modtagelighed for den rene kærlighedsvidenskab. Med dette ideal som mål, vil vi med tiden nå frem til at kunne handle humanant i alle det daglige livs foretelser.

Først med denne næstekærlige tilstand er vi blevet kristne. Denne sande næstekærnhed er symboliseret ved det øverste hvide felt på cirklen. Det gule felt derunder symboliserer de humane verdensreligioners virkning på menneskeheden. Det blåfarvede felt symboliserer de humane guder, der allerede er skabt på Jorden: human religiositet og gudsdyrkelse, kunst, litteratur, teknik og videnskab, og de heraf affødte goder.

Her symboliseres, at den mørke lidelseskarma har forskellig kvalitet. Ifeltet til venstre er der tale om konsekvenser i form af hurtig "død" hvilket er en mindre lidelse – da intet væsen kan dø – end de virkninger i form af livslange lidelser, sygdomme, tortur og anden lemlæstelse, der symboliseres i feltet til højre. Mørk skæbne kommer som virkninger af Jordmenneskenes handlinger overfor dyr, mennesker, nationer og dets eget mikrokosmos. Kødspisning skaber også mørk skæbne.

Lidelse udvikler menneskene fra teori om næstekærnhed (A-stadie) via eksempler og begyndende praktisering (B-stadie) frem til den geniale automatiske evne (C-stadie).

Det kommende fuldkomne menneskerige – Symbol nr. 26

© Martinus Institut 1981

Verdens forenede stater – "én hjord og én hyrde"

Verdens nationer knyttes stadig tættere sammen. Kommunikation, infrastruktur, distribution, økonomi mm udvikles og tilpasses globale dimensioner. Vi bliver mere afhængige af hinanden og verdensstaten er allerede formelt begyndt sit virke under navnet FN. Det store dilemma er: nationens interesse på bekostning af verdenssamfundet eller nationen i helhedens tjeneste? – Flere og flere nationer indser, at for at opnå global fred, velstand for alle Jordens mennesker og politisk stabilitet kræves fungerende internationale love og overenskomster.

Selvskheden underminerer sig selv – kosmisk set. Selvskhedens kulmination leder på sigt til afsløring af alle aspekter

– ikke mindst mht. det omfattende misbrug af penge via "det falske forretningsprincip", der gør, at man fuldt lovligt kan bedrage sig til en større værdi for en mindre.

Verdenskrige og andre skæbneudløsninger gør det åbenlyst, at hele menneskehedens lykke eller ulykke er lig vor egen lykke eller ulykke. Evige kosmiske lovmæssigheder fører alle mod uselvisheden. Næstekærlighed og internationalisme bliver løsningen på de voldsomme kriser verden over. Dermed opfyldes Bibelens profeti om én hjord og én hyrde – ét folk med én Gud og én sand religion.

På symbolet er dette vist ved, at jordkloden har bevæget sig helt ind i lyset fra den ny verdensimpuls – den hvide farve. De tidligere religiøse forestillinger (gul og orange) svinder bort til fordel for viden om Gud og udviklingen af de evner, der gør det muligt at skabe himmeriget på Jorden i fysisk materie.

Jordens nationer (hvide cirkler) og regeringer (pilene) bliver regioner med hver deres særpræg (de grønne felter) i verdensstaten. Den gule sol i midten symboliserer verdensregeringen, der i starten bliver ledet af jordmenneskehedens ypperste repræsentanter indenfor deres specielle kompetencer valgt ved afstemning af alle myndige mennesker. Efterhånden kan denne regering sammensættes af kosmisk bevidste væsener (blå stjerne).

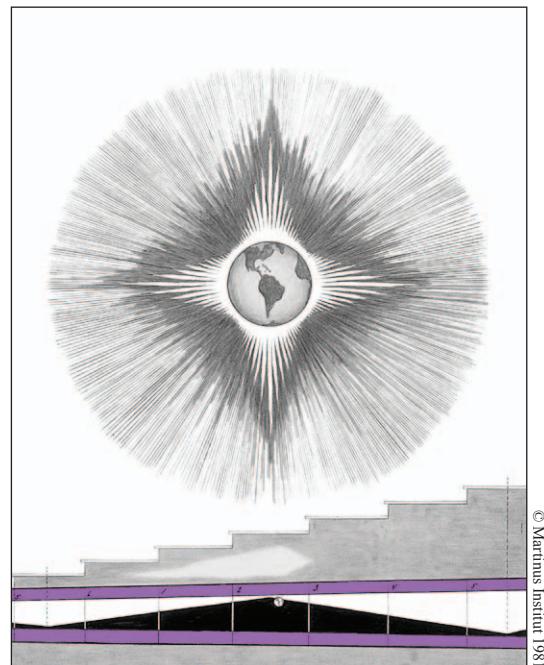
Af andre faktorer kan nævnes:

- Afrustning, verdensstaten har jo ingen ydre fjender, og behøver derfor blot et verdenspoliti til at sikre den indre retssikkerhed.
- Et åbent – ikke hemmeligt – højeste lov og retsvæsen, der kan kende forskel på forbrydelse og abnormitet og anvende humane opdragelsesmetoder i stedet for straf og dom.
- Afskaffelse af penge og privat besiddelse af naturværdier. Indførelse af arbejdstidskvitteringer som betaling i stedet for penge.
- Oprettelse af en fond til betaling af barndoms, alderdoms og sygdomsperioder.
- Maskinernes overtagelse af arbejdet
- Udvikling af vegetarisme, kunst og ånd.

Hvor før magten bestemte over retten, er det herefter retten, der afgør alle mellemværender. Verdensstaten vil mere og mere blive ledet af intellektualiseret følelse og humaniseret intelligens dvs. næstekærlighed.

Jordens kosmiske stråleglans

– Symbol nr. 27

Det evige livs dage og nætter

Efter nat følger dag. I det kosmiske døgn, som omfatter æoner af tid, har rumskibet Jorden med sine passagerer netop passeret kulminationen af mentalt mørke og kulde. Vi har fx haft to verdenskrige indenfor et århundrede, og det er ikke gjort med det. Ligesom vinteren er koldest efter vintersolhverv, er Jorden stadig præget af den mentale vinterkuldes kulmination. Men fra og med at Jesu mission var fuldført, kan mørke kræfter ikke mere få varigt medhold på kloden.

Jordkloden er også et levende individ og dette individ, alle Jordens levende væseners makrovæsen, styrer og støtter al livsudfoldelse på kloden. Symbolet udtrykker, at den lyse udstråling fra Jordens aura ("Den kosmiske stråleglans", der kun kan ses med det kosmiske syn) er i tiltagende, hvilket styrker betingelserne for udfoldelse af retfærdighed, barmhertighed, tilgivelse og kærlighed på Jorden.

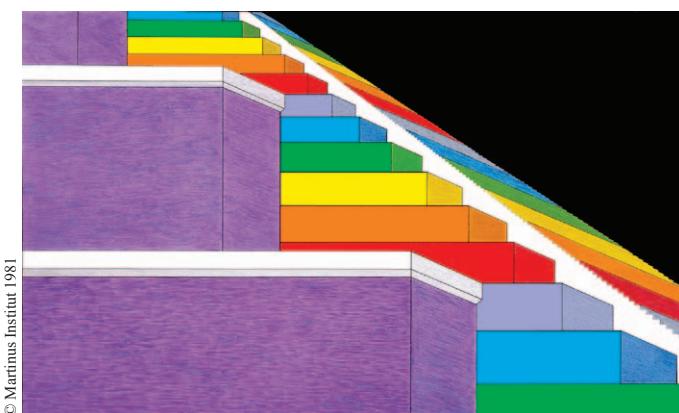
Det mere og mere lysende tankeklima indebærer desuden, at rovdyr, giftige slanger og visse farlige insekter lidt efter lidt vil forsvinde fra Jorden, ligesom engang også dinosaurer og andre reptiler måtte søge til planeter med gunstigere udviklingsmuligheder. Naturmennesker vil forholdsvis hurtigt kunne udvikle sig til kulturmennesker takket være dagens moderne informations- og kommunikationssamfund, der formidler kundskab inden for alle områder.

Figuren nederst viser et kosmisk døgn med mørkets henholdsvis lysets vekslende kulmination. Feltets bredde vokser, hvilket betyder at livsoplevelsen evigt vokser og fornyes. Trappeformationen forneden symboliserer de seks i hvert spiralkredsløb gentagne tilværelsесplaner. Det hvide tågefelt, der på symbollet strækker sig fra felt 6 (salighedsriget) og frem til grænsen af felt 3 (det rigtige menneskerige) markerer den ufærdige jordmenneskeheds bevidsthedsgrænse. Tågefeltet symboliserer således, at jordmennesket kun har viden om de fysiske aspekter af mineral, plante og dyrerige. Det vi kalder for "mineralriget" er i ydre "livløse" tegn på et indre levende tilværelsесplan: "salighedsriget".

Den lille jordklode forneden er placeret i dyreriget på vej ud af mørkets kulmination. Jordkloden og dens menneskehed bevæger sig nu frem mod freden og kærligheden.

Det evige liv eller livsstigen

- Symbol nr. 28

Livsoplevelsens evige fornyelse – "Se, jeg gör alting nyt"

Det evige liv indebærer en uendelig fornyelse af livsoplevelse. Dette evige eventyr betinges af kontraster, uden kontraster ingen oplevelse.

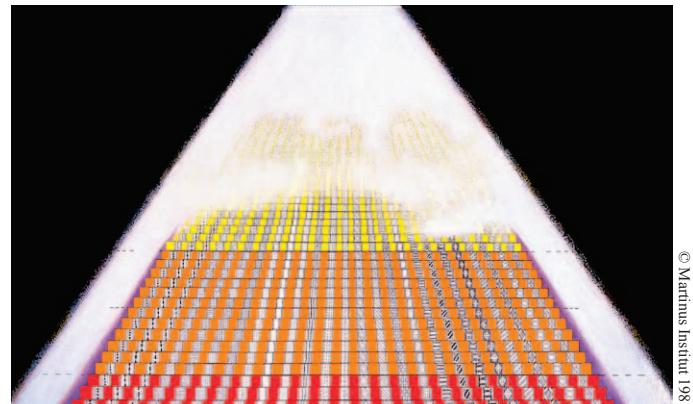
Konstant varme og hede giver længsel efter afkøling. Hårdt arbejde giver længsel efter hvile, som igen normalt følges af lyst til nye aktiviteter. Men ingen kan vedblivende nyde en yndlingsret, der serveres i det uendelige. En evig længsel efter nye oplevelser er grunden til, at det ene tilværelsесplan afløses af det næste. Symbollet viser et udsnit af den evige uendelige livsstige.

Trappeformationens tilværelsесplaner er: planteriget (rødt), dyreriget (orange), menneskeriget (gult), visdomsriget (grønt), den guddommelige verden (blåt), salighedsriget/mineralriget (indigo). Disse seks tilværelsесplaner og bevidst-hedstilstande gentager sig igen og igen i form af større kreds-

løb, markeret med de store violette trin til venstre: spiralkreds-løbene. Hver tilværelsесplan består af mindre trin som fx "karakterzoner" og de enkelte fysiske inkarnationer. De enkelte riger beskrives i symbol 13.

Kosmiske udviklingsbaner

- Symbol nr. 29

Arternes oprindelse

På symbol 28 så man de levende væsener们 livsstige fra siden. Her er denne trappekonstruktion set forfra. Den skal symbolisere hvorledes livets forskellige "arter" udvikles gennem spiralen – hver "art" præget af de forskellige fysiske, astronomiske eller mikrokosmiske forhold de gennem deres udvikling har passeret.

Nogle arter er beslægtede; de har passeret de samme kloster på deres kosmiske rejse. Disse "kosmiske baner" er således den egentlige faktor bag "arternes oprindelse".

Bane nr. 5 fra højre symboliserer således vores egen (patte-dyrenes) bane og jordmenneskenes korsformede organismer. Bane nr. 6 fra højre symboliserer fuglebanen og bane nr. 4 fra højre insekterne. Nogle af væsenerne fra denne bane er nået frem til samfundsforhold, der står hævet over primitive jordmenneskesamfund.

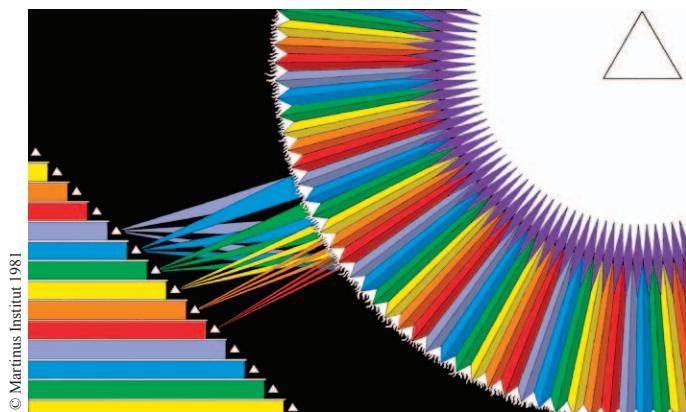
Selve begrebet "menneske" betegner en alkærlig, human tilstand, der gælder samtlige levende væsener på et givet udviklingstrin (og uanset hvilket spiralkredsløb de befinner sig i). Alle "arter" er således på vej mod den menneskelige tilstand.

Pyramidens røde trappetrin symboliserer instinktriget/planteriget, de orange trin symboliserer tyngderiget/dyreriget og de gule trappetrin menneskeriget. Her er væsenerne nået frem til at kunne materialisere sig frit og skabe organisme og ydre efter behag. De tidligere forskelle er udlignede så væsenerne kan tale, forstå og elske hverandre.

Den nederste stippled linje ved siden af pyramiden viser overgangen fra planterige til dyrerige. Kødædende planter er

et ex på denne overgangstilstand. Den lille stipede linje viser overgangen fra det rene dyrerige til det ufærdige menneskerige. Den øverste stipede linje viser overgangen til det færdige menneskerige. Den hvide tåge symboliserer de levende væseners X1. Den svagt antydede viollette farve symboliserer væsenernes X2. Dermed symboliseres, at de levende væseners X1 og X2 tilsammen danner Guddommens X1 og X2. Ligesom de farvede felter symboliserer (en del af) Guddommens eller verdensaltets organisme.

Den evige Guddom og væsenernes sansebegavelse – Symbol nr. 30

Forudsætningen for at kunne "se Gud"

De levende væsenerns sansebegavelser udgør tilsammen Guddommens sansebegavelse. Mødet med næsten, dvs. alt hvad vi kommer i kontakt med, er mødet med Gud. Gennem denne vekselvirkning oprettholdes de forskellige tilværelsesplaner. Moderenergien regulerer de seks grundenergiens skiftende virke.

Den hvide figur symboliserer Guddommens jeg, der består af alle de levende væsenerns jeg'er tilsammen. De viollette figurer symboliserer de levende væsenerns X2 eller skabeværn, der tilsammen udgør Guddommens X2. Fra disse figurer udgår de farvede felter, der symboliserer de levende væsenerns bevidsthed og organismer X3. Disse organismer udgør tilsammen Guddommens X3. Verdensaltets skabte del er således Guddommens skabte legeme. Dette perspektiv afslører også troen på en "djævel" som en afsoret Guddomsfattelse. Alt hvad vi sanser er Gud, og Guddommen sanser gennem os.

Trappefiguren til venstre på symbolet symboliserer udviklingsstigen. Hvert trappetrin er et tilværelsesplan. De små trekantede symboliserer jeg'erne i de levende væsener på disse tilværelsesplaner. Strålerne, der udgår fra disse væsener symboliserer den herskende grundenergi i det pågældende tilværelsesplan. Disse energier afgør væsenets ska-

be- og oplevelsesmuligheder i forhold til det omgivende verdensalt.

Sanser udgør de realiteter, gennem hvilke vekselvirkningen mellem det levende væsens energi og dets omgivelsers energi kan komme til udløsning. De forskellige væsenernes mest fremtrædende sansebegavelser ses af de feltere strålerne på symbollet rammer:

Rød for instinkt. Instinktvæsenet (planten) kan højest ane behag og ubehag og ikke analysere disse anelser.

Orange (tyngdevæsenet) kan opleve og manifestere i kraft af tyngdeenergi, primitiv følelse og begyndende intelligens.

Gul (det færdige menneske) har følelsen forbundet med en høj grad af intelligensenergi, hvilket gør at følelses- og tyngdeenergien kun kan udfoldes absolut logisk, dvs. alkærligt. Denne bevidsthedstilstand åbner via intuitionsevnen op for den kosmiske bevidsthed.

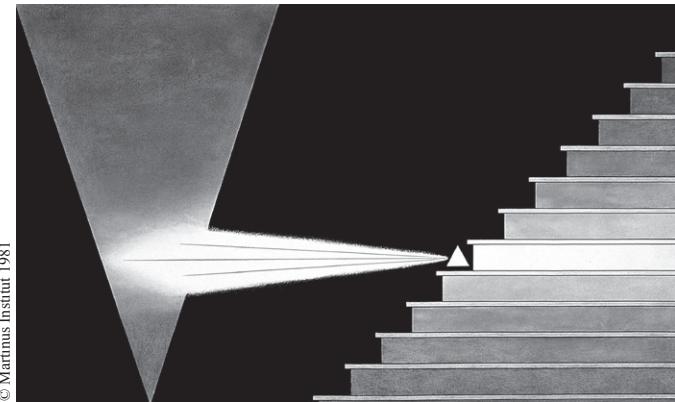
Grøn (visdomsvæsenet) er kendtegnet ved kulminerende intelligens udover de forannævnte grundenergier.

Blå (intuitionsvæsenet i den guddommelige verden) har den højeste bevidsthedsenergi, intutionen, i kulmination. Man ser intutionen spænde over hele spiralkredsløbet – som livets allerhøjeste og altgennemtrængende sanseevari. Takket være denne sanseevne er den åndelige verden i realiteten ét rige med 2 afdelinger. Efter denne højeste sfære, livets kulminationzone, er vi kommet til salighedsvæsenet.

Indigo. Dette væsens hukommelsesevne gør det her i stand til at sanse i sine tidligere oplevede samvær med omgivende væsener igennem hele spiralkredsløbet. Disse erindringskopier har med tiden fået gulds glans, som det lyder i det gamle ordsprog: "tiden lægger alle sår". Salighedsriget består i en indre oplevelse af disse "guldkopier". Her kan man altså på sin viljes bud, bevæge sig frem og tilbage i sit eget verdensalt, strækende sig over alle spiralkredsløbets riger (som det ses). Sansningen i den ydre verden er altså afløst af en salig genoplevelse af verdensaltet, således som man har oplevet det gennem æoner af tid.

Salighedsvæsenets stærke intuition virker nu indad og gør individet til Guddom i dette sit eget personlige verdensalt, det ser "facitterne" bag alle tidligere oplevede detaljer, uanset om de oprindelig blev oplevet som lys eller mørke. Fra dette udsigtspunkt kan det kun komme frem til at opleve som Gud at "alt er såre godt". (Se evt. de enkelte bevidsthedsrigter beskrevet i symbol 13.)

Det levende væsens sanseevne og verdensaltet
– Symbol nr. 31

"Den som har øjne, han se"

Keglefiguren til venstre symboliserer verdensaltet, der strækker sig uendeligt gennem mikro-, mellem- og makrokosmos. Udsnittet på trappefiguren symboliserer de evige gudesønners forskellige udviklingstrin og heraf følgende højst begrænsede sansehorisont i forhold til evigheden og uendeligheden.

Den hvide trekant symboliserer et enkelt levende individ. Den lysende stråle herfra symboliserer individets sansebegavelse; evne til manifestation og livsoplevelse. Det kan kun opleve, det der er tilgængeligt for dets sanser og resten (dvs. det meste), henligger i mørke. Des højere udviklede sanser, des mere fuldkommen livsoplevelse.

Når der opstår uenighed tror mennesker jo ofte, at deres egen opfattelse er urokkelig, og at de andres er forkert. Men hvordan kan man med sikkerhed afgøre, om den man dømmer kunne handle anderledes? Vi kan heller ikke med det fysiske syn se, at vi står overfor et evigt levende væsen endige med sikkerhed bedømme, hvor det står i sin udvikling.

Den man bedømmer har sit eget naturlige udviklingstrin, sit eget udsigtspunkt over livet, med dertil hørende opfattelse af rigtigt og forkert. Det er ikke retfærdigt at dømme mennesker ud fra ens eget udsigtspunkt. Det er tværtimod denne kosmiske blindhed, der forårsager intolerance og krig. At forstå udviklingsstigen, med dens beboere "over" og "under" hinanden med hver sit udsigtspunkt er vejen ud af krigen.

De tolv grundfacitter eller livsmysteriets løsning
– Symbol nr. 32

© Martinus Institut 1981

"Alt er såre godt"

Den orange cirkel symboliserer det dræbende princips zone, hvor jordmenneskene stadig befinder sig. Det er i denne bevidsthedssfære, at livets mørkekontrast (de ulykkelige skæbner) finder sted. Her er vi uvidende om den kosmiske virkelighed bag den fysiske verden. Her opstår spørgsmålet: "hvorfor?" Men svaret på spørgsmålet kræver kendskab til det evige liv.

Den tolvtagkede, orange stjerne anskueliggør, at livet og verdensaltet er strålende fuldkomment set fra evighedens perspektiv: alle levende væsener er udødelige, og smerten og lidelserne har kun til formål, at føre os tilbage til kærligheden, Gud og oplevelsen af vores evige samvær med Faderen. Først da er lidelsen helt overstået. Verdensaltet er Guds altomfattende levende organisme, styret og opretholdt af evige fuldkomne kærlighedslove: vi høster, som vi selv sår og udvikles på denne måde frem til at kende os selv og altet.

Stjernefelt 1 (Feltet til venstre for solen i toppen): Det er svært at benægte, at vi eksisterer. Dette er facit nr. 1 i løsningen af livsmysteriet. Vi udgør et "noget" og ikke et "intet": vi er til. Det samme gælder for verdensaltet. At benægte dette er det samme som at benægte vores egen eksistens og oplevelse af verden omkring os. Hvis "intet" var en realitet var der naturligvis ikke brug for en forklaring af livsmysteriet.

Stjernefelt 2 (Felterne aflæses venstre rundt i cirklen i forhold til det første felt): Når vi iagttager vores organisme og verdensaltet, afslører dette "noget" en uendelig række af årsager og virkninger, her symboliseret ved kæden.

Stjernefelt 3: Kæderne af årsag og virkning afslører planmæssighed og logik. Det er tydeligt, at vores organisme, øjne, hænder, blodet, muskulaturen, skelettet og væksten fra foster-

stadiet til moden tilstand, ja, alle normale funktioner når frem til at opfylde et nyttigt formål eller en plan i deres slutfacit.

Stjernefelt 4: Denne planmæssige skabelse afslører, at der er bevidsthed tilstede. Der er "noget", der vælger og styrer skabelsesprocesserne. Hvor der er bevidsthedskræfter tilstede er der også liv.

Stjernefelt 5: Planmæssigheden afslørede bevidsthed, bevidstheden afslørede liv, et oplevende jeg, der tilkendegiver sin eksistens vha. sin bevidsthed og organisme. Tanker og idé-skabelse er egenskaber ved levende væsener. Verdensaltet er ligeså levende som os selv.

Stjernefelt 6: Når vi skelner mellem os selv og omgivelsernes årsags og virkningskæder bruger vi ordet "jeg" (den hvide trekant) og "det" (farvelagene). Denne skelnen mellem "jeg" og "det" er det første møde med skaberen eller vores højeste selv.

Stjernefelt 7: Det andet og virkelige møde med vores højeste selv sker når vi finder selvet eller Jeget "udenfor" stoffets uendelige årsags og virkningskæder. Organismer er virkninger af forudgående årsager, mens Jeget eksisterer før og efter organismerne. Selvet er den evige årsagsløse årsag bag det skabte. En evig oplever af de planmæssige årsager og virkninger; Skaberen.

Stjernefelt 8: Livet udgør et evigt treenigt princip. Stoffet eller materien afslørede tænkning, tænkning afslørede en skabeevn, der igen afslørede en skaber. Disse tre principper: skaberen, skabeevn og det skabte (bevidsthed og materie) kan ikke adskilles uden at alle tre forsvinder. Derfor er alle tre aspekter evige realiteter – de er ikke blevet til ud af intet. Det gælder både for os selv og for verdensaltet.

Stjernefelt 9: Verdensaltet og vi selv opfylder nøjagtigt samme kriterier, der gælder for et levende væsen. Naturens skabelsesprocesser er ikke mindre logiske og planmæssige end vores. Alle processer vidner om bevidsthed, og dermed en skabeevn og en skaber. Trekanter (det evige liv) indeni trekanter symboliserer, at verdensaltet er opbygget efter princippet: liv inden i liv. Alle levende væsener er i "Guds billede" dvs. har samme evige eksistens og struktur som Gud selv. Det "mindre" væsen er afhængig af at få livsrum og natur i det "store" væsen. Det "store" væsen er afhængig af væsenerne i det små for at kunne opbygge organismer. Alle indgår i et fuldkomment samarbejde i vedligeholdelsen af Guds evige og uendelige organismer.

Stjernefelt 10: Livets oplevelse markeres til evig tid vha. kontraster. Sansning forudsætter kontraster. De fundamentale kontraster er mørke og lys – ondt og godt. Den ene kontrast kan ikke eksistere uden den anden, og derfor bevæger livets oplevelse sig planmæssigt mellem disse modsætninger i form af en

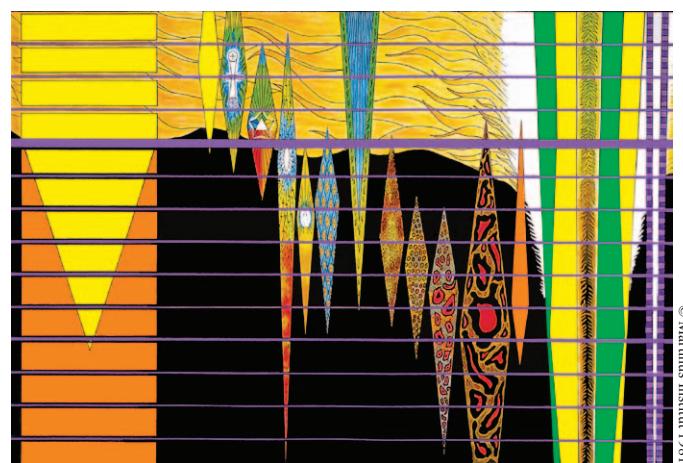
uendelig kæde af kredsløb, kosmiske dage og nætter, beskrevet som spiralkredsløb, således fornyes livsoplevelsen.

Stjernefelt 11: Al skabelse udgår fra den årsagsløse årsag, jeget – alle bevægelsers underste årsag – og virkningerne vender derfor usvigeligt tilbage til dette ophav. Jeget i sig selv, er umanifestret og derfor ubegrænset og allestedsnærværende. Skæbne-loven, vi høster som vi sår, bringer i sit slutfacit alle levende væseners væremåde til at blive til glæde og velsignelse for alt levende.

Stjernefelt 12: "Alt er således såre godt". Vi overlever alle mørke såvel som lyse erfaringer og drager fordel af dem, de er alle lige nødvendige i vores evige vedligeholdelse af livets oplevelse. Alle livets detaljer bliver i deres slutfacit til absolut nytte, glæde og velsignelse for alt og alle. Den eneste vej til denne viden og selvoplevelse af Guddommen er "at elske Gud over alle ting og sin næste som sig selv" og dermed blive ét med verdensaltets grundtone: kærligheden.

Symbolot som helhed symboliserer således den evige, levende, alkærlige og almægtige bevidsthed og opretholder af verdensaltet: den evige Guddom. Guddommen er evigt dobbelt-polet (se symbol 33 og 35), mens gudesønnerne i deres mørke-epoker har han- og hunkøn, symboliseret ved en primær pol (solen i symbolots midte) og en sekundær pol (solen udenom midtersolen). Den yderste gul/grønne ring heri står for intellektualiseret følelse, den kærlighed der har verdensaltet i sin favn, og som vokser frem i sandhedssøgeren selv.

De dyriske og menneskelige tankeklimaer – Symbol nr. 33

Psykens forvandling i udviklingen fra dyr til menneske

Symbolot giver et overblik over bevidsthedens gradvise udvikling og forvandling i overgangen fra dyr (orange farve på symbolot) til fuldkomment menneske (gul).

Det jordiske menneske lever som et sfinks væsen i mellem disse to tilstande. Den menneskelige del af bevidstheden er årsag til alt det vi kalder "det gode". Den dyriske tilstand, dens rivalisering og kamp om partnerens begunstigelse, er baggrunden for alle former for mørke og det vi kalder "det onde". Men des mere mørke, des hurtigere mættelse af dyrerigets traditioner og "uddrivelsen" fortsætter lige til mennesket er fuldkomment human og næstekærligt.

Denne udvikling af den menneskelige bevidsthed finder sted over mange liv, symboliseret ved de mange trin på den lodrette violente trappefigur til højre i symbolet.

Den brede gule kile til venstre, der strækker sig ned i det orange felt udtrykker, at de menneskelige tankeklimaer fødes i dyreriget (orange) som en konsekvens af lidelseserfaringerne og det som i de kosmiske analyser kalder for "polforvandlingen", beskrevet herunder og i symbol 35.

Alle levende væsener har både en "maskulin pol" og "en feminin pol", men ved overgangen fra plante- til dyreriget holdes en af disse poler tilbage og dyret fremtræder derfor som enten han- eller hunkøn, den modsatte pol er altså latent. Efter denne kulmination vokser den modsatte pol igen frem til balance og dermed opstår den færdige menneskelige tilstand.

På symbolet ser vi overgangen mellem disse to tilstande. I den brede gul/grønne søje længst mod højre fremtræder væsenet i en vis periode som hanvæsen. Dets væremåde og fremtoning er udtryk for den enpoede tilstand. Den maskuline pol (grøn) er fremherskende og den feminine pol (gul) holdes tilbage. Denne enpoede tilstand kulminerer i dyreriget.

I den tilsvarende gul/grønne figur ved siden af ses forvandlingen af dyrerigets hunvæsen. Her er det den maskuline pol (grøn), der er latent ved kulminationen i dyreriget.

Det er udviklingen af den latente pol, der gør dyret til menneske. For at gudesønnerne i dyreriget igen skal kunne vende tilbage til lyset, må det maskuline og det feminine balanceres. Da opstår den alkærige bevidsthed. Denne tilstand er symboliseret oven for den vandrette violente streg. Her er de gule og grønne farver lige brede.

Denne nye tilstand er en indre sympatievne, der organisk vokser frem i individet til den på naturlig måde omfatter alle individer uanset køn. I det fuldkomne færdige menneskerige (over den kraftige vandrette violente streg) fremtræder de alkærige mennesker derfor ikke i han- eller hunorganismen.

"Venskab" er et eksempel på begyndende næstekærlighed, der varmer og stråler mellem menneskene.

Den voksende sympatiske evne skal også kultiveres frem til alkærighed. I begyndelsen bliver den let - på uheldig vis - sammenblandet med ægteskabsmoralen. Nutidens mange ulykkelige ægteskaber, de mange svigte ægtefæller og børn

og andre lidelsesfulde seksuelle tilstande er ikke udtryk for moralsk genialitet.

Men skabelsen fortsætter og når den nye sympatiske evne er fuldt udviklet, kan den kun udløses til glæde for væsenet selv og sin næste - uanset køn. Da er væsenet beskyttet mod vildfarelser og lidelse - også på det seksuelle område. Der følger kun lykke og velsignelse i sporet af det alkærige gudemenneske.

Denne menneskelige bevidstheds fødsel - udviklingen fra dyr til menneske - er symboliseret med de 12 lodrette spidse figurer. Vi kan her følge disse tankeklimaers begyndelse, kulmination, degeneration og deres forbindelse med hinanden. Fra højre symboliserer figurerne i nummerorden følgende:

1. Den orange figur symboliserer dyrets, og jordmenneskets, krop. Den abelignende grove fysisk krop forvandles trinvist til et mere og mere forfinet menneskeligt og tvekønnet ydre.

2. Den sort/røde figur symboliserer dyrerigets dræbende princip: Drab, kødspisning, ofringer og krig.

3. Den næste rød/grønne figur symboliserer de dræbende tankearter bag kampen om føde og mage: had og jalusi.

4. Gulbrun figur 1: Hovmod, ægerrighed, praleri, storhedsvanvid og anden selvovervurdering - på materielle og åndelige områder.

5. Gulbrun figur 2: Kønsforvandlingens konsekvenser i form af ægteskabets degeneration og andre seksuelle følgevirkninger. Samlet kaldet for "fødselsveerne før den store fødsel."

6. Gulgrøn figur: Næstekærligheden, der begynder med de humane religioner og efterhånden bliver til videnskab og selvoplevelse.

7. Blå figur: Dyrerigets kunst, fra hyldest af jagt, frugtbarthed, mytologi og krigeridealer til ægteskab, helte og religiøs symbolik.

8. Figuren med lyset: Det religiøse princip, mere og mere præget af ægte humanitet (lysere og lysere gul farve).

9. Den længste figur symboliserer Psykiske evner. Fra dyrerigets fintfølende forudanelsesevne udvikles clairvoyante evner mm. I vesten blev disse evner blokerede af den brutale inkvisitionen. Den selviske anvendelse af psykiske evner betegnes også som "sort magi", mens den uselviske anvendelse af børn er en højpsykisk kraft - hvid magi (se symbol 22). Vi kan lære at skelne mellem lav- og højpsykiske evner.

10. Figuren med stjernen symboliserer den store fødsel. Med den kosmiske bevidsthed bliver jordmennesket igen bevidst i Gud og alle Guds bevidsthedszoner i verdensaltet symboliseret ved farverne omkring den femtakkede stjerne.

11. Figuren med det hvide kors symboliserer Talsmanden

den hellige ånd repræsenteret af kosmiske, og med det øverste kors højkosmiske, væsener som Kristus. Med alkærlighedens psykisk-organiske evne behøver mennesket ikke mere at fødes af kvinder. Det kan da materialisere sig og dematerialisere sig, som Jesus gjorde flere gange efter korsfæstelsen for at styrke og inspirere sine disciple. Han var også på dette område lig sin Guddommelige Fader: "Thi han talte og det skete, han bød, så stod det der" (salme 33:9).

12. Gul figur: Den kommende rigtige topoledede menneskekrop. Igennem denne bliver ethvert møde med et andet fuldkomment menneske oplevet som en seksuel lykke og salighed – en oplevelse af "den højeste ild"(flammerne). Som det ses af de meget små flammer mellem han- og hun-kønsvæsenet er den højeste ild i dyreriget nedtransformeret til mindst tænkelige udfoldelse (se næste symbol). Øverst på symbolet ses denne højeste ild, Guds altbestemmende vilje, ånd og kraft bag alle manifestationer i kulminerende udfoldelse. Her er de gule og grønne farver i balance, mennesket er blevet topolet og alkærligt. Det er genopstået fra de dødes rige.

Parringsakten eller Guds ånd i mørket – Symbol nr. 34

"Hvordan kan et menneske fødes når det er gammelt?"

Guds ånd gennemstrømmer alt liv. Dette kan opleves ubevidst via kønsorganerne og bevidst via oplevelsen af foreningen med Gud.

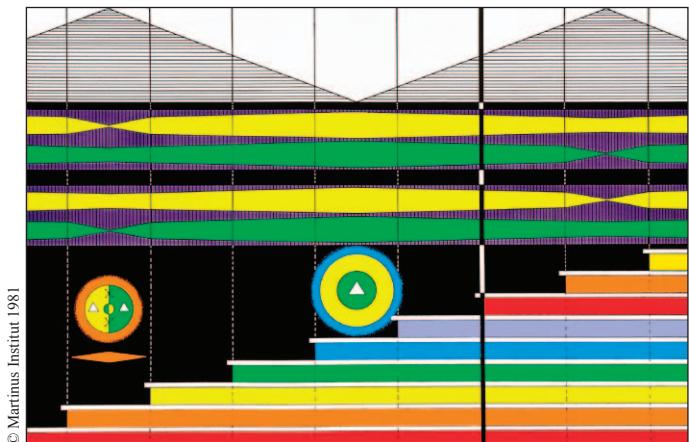
Udløsningen af denne livslystbefordrende organiske kraft, den højeste ild, i de levende væsners fysiske og psykiske organismer er fordelt i et lys- og et mørkeområde. I spiralens mørkeområde (dyreriget) kan Guds lysende ånd kun opleves glimtvis og ubevidst via kønsorganerne i parringsakten. Denne akt er ikke uselvsk, men gør det muligt for diskarnerede Gude-sønner i den åndelige verden at knytte sig til to fysiske skytsengle, en mor og en far, og inkarnere midt i dyrerigets dødbringende zone.

Trekanten øverst symboliserer et væsen i salighedsriget, hvor det er på gennemrejse mellem to jordeliv. Herfra vil det igen inkarnere i fysisk materie. Den røde ring symboliserer instinktenergien, der automatisk sammen med det befrugtede æg fører processen til fosterdannelse.

Først ved 30 års alderen er inkarnationsprocessen helt gennemført og individet mentalt "født færdigt". Da er den nye organisme et fuldstændigt redskab for individet, på godt og ondt afhængigt af tidlige livs vaner, uvaner og erfaringer. Fosterstadie, fødsel, barndom og ungdom er stadier i denne proces og samtidigt en repetition af de tidlige oplevede tilværelser.

De to hvide trekanter forneden symboliserer faderens og moderens jeg. De to orange cirkler og de gule stråler herfra symboliserer, at de befinner sig i parringsakt. Hanvæsenet til venstre og hunvæsenet til højre er markeret med en forstørret følelse (gul cirkel) på grund af forelskelsestilstanden. De øvrige ringe symboliserer de andre grundenergier. Parringsakten udloser den samme åndelige salighedsrus, som den disinkarnerede væsen befinner sig i. Denne salighedstilstand (indigo farve) udgør således den "bro" mellem de fysiske og åndelige tilværelsesplaner, der muliggør reincarnationen.

Polprincippets kosmiske kredsløb – Symbol nr. 35

© Martinus Institut 1981

Det evige livseventyrs magiske troldspyd

Ligesom vores fysiske organisme hører også vores bevidsthed til det skabtes område (X3). Alt, der er skabt forvandles og fornyes evigt. Urkraften bag fornyelsen af livets evige oplevelse er polforvandlingen (se også symbol 33.)

På symbolet ser vi to lange gule og grønne felter. Disse symboliserer den feminine pol (gul), og den maskuline pol (grøn). Alle levende væsener har begge disse poler, men under passagen af spiralkredsløbets dyrerige bliver den ene af disse poler holdt tilbage så væsenet fremtræder med enten han eller hunkøn.

Denne opdeling i han- og hunkønsindivider er grundforudsætningen i skabelsen af spiralkredsløbets mørkekulmination (følg det orange trappetrin op til toppen af symbolet). Det evige livs mørkekontrast består i at alle ukærlige handlinger kommer tilbage som smerte og lidelse og bliver undervisning i hvad der er "ondt" (se symbol 18, 19 og 20).

Denne polforvandling reguleres fra en moderkerne i væsenets overbevidsthed. Den bestemmer livets oplevelse af behag og ubehag. Årsagen til udviklingen af jordmenneskets bevidsthed er således væksten af den modsatte pol. Den er ophavet til alkærlighed, kunst og videnskab – på bekostning af ægteskabskærligheden. Når polerne igen kommer i balance, er vi helt vokset over hun- eller hunkøns tilstanden. Vi er blevet færdige mennesker i Guds billede efter hans lignelse (se symbol 23).

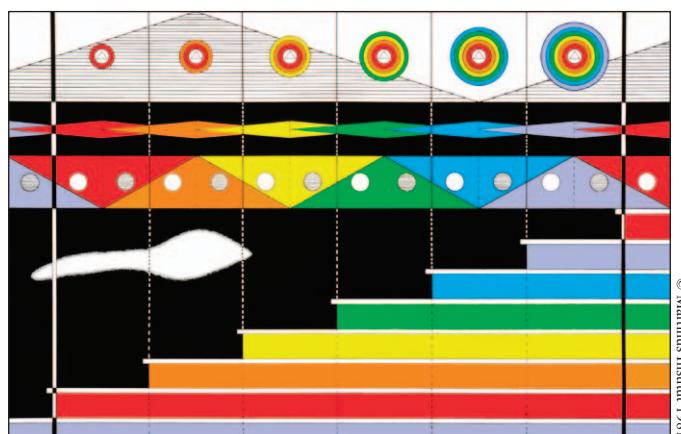
De øverste to felter symboliserer det væsen, der fremtræder som hunkønsvæsen i spiralkredsløbets dyrerige. I de to felter nedenunder er det den maskuline pol (grøn), der er helt latent når væsenet passerer dyreriget, og der er således tale om et hunkønsindivid.

De grønne og gule vandrette linier viser, at det seksuelle kredsløb strækker sig over to kosmiske spiralkredsløb for dets

fuldbyrdelse. For hvert kredsløb skifter rollerne og det levende væsen, der er "hun" i det nuværende dyrerige (orange trappetrin) bliver "han" i det kommende spiralkredsløbs dyrerige. (Trappetrinene forneden symboliserer rigerne, der gennemgås i symbol 13.) Den orange cirkel over dyreriget (orange trappetrin) og de to kryds i denne symboliserer to væsener i forelskelse og parringsakt. Den hormonstimulerede enpolede forelskelse hører til dyreriget, i de øvrige riger er polerne i balance.

De færdige fuldkomne mennesker har alkærligheden som livsfundament i alle situationer. Her udløser hver berøring, eller bare nærheden af et andet fuldkomment menneske en seksuel reaktion. Den glimtvise oplevelse af Guds hellige ånd er dermed blevet en permanent bevidst tilstand for det færdigt fuldkomne menneske. Jesus er eksemplet på denne tilstand og han beskriver dette tilværelsesplan således: For når de døde opstår, så hverken gifter de sig eller giftes bort, men er som engle i himlene (Mark. 12/25).

Det evige livs struktur – Symbol nr. 36

© Martinus Institut 1981

Overgangen fra det ene rige til det næste

På symbolets trappeformation ser vi et spiralkredsløbs 6 riger adskilt via to lodrette brede streger. Farverne markerer den førende bevidsthedsenergi i det pågældende tilværelsesplan: rød for instinkt (planteriget), orange for tyngde (dyreriget), gul for følelse (menneskeriget), grøn for intelligens (visdomsriget), blå for intuition (den guddommelige verden) og indigo for hukommelse (salighedsriget).

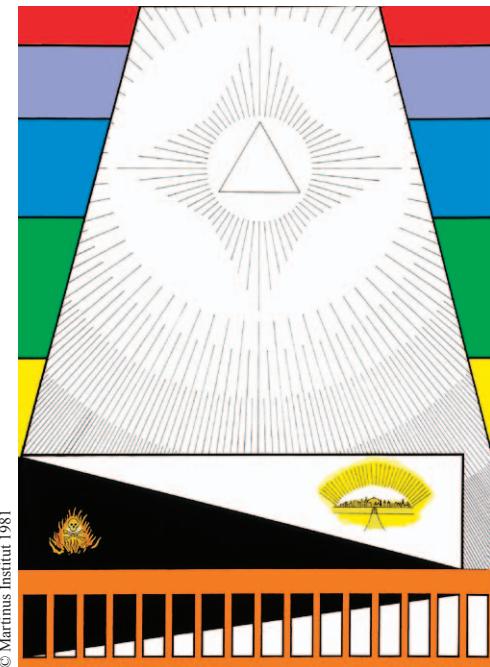
Salighedsriget har fået dette navn fordi det er en tilværelse i den rene lys og glædesoplevelse, der opstår ved genkaldelsen af erindringer fra det foregående spiralkredsløb. Denne tilstand sætter sine første spor i den fysiske verden i form af frostblomster på vinduerne, soldannelse og mineralrigets krystalliseringer.

Med det hvide felt over trappen er markeret den del af verdensaltet, der kan sanses med jordmenneskenes nuværende fysiske sanser – fra den mineralske del af salighedsriget til begyndelsen af menneskeriget. De følgende åndelige verdener kan kun sanses via intuition baseret på ægte kærlighedsevne.

De små hvide og skraverede cirkler viser, at hvert rige har sin opbygnings- og afviklingsfase. Efter kulminationen i et tilværelsesplan begynder mættelsen af dette riges traditioner og dermed overgangen til næste rige.

Disse overgange foregår så blidt og umærkeligt som grene der vokser ud fra et træ – med undtagelse af overgangen fra dyrerige til menneskerige, der udgør en voldsom konfrontation. Denne overgang fra mørke til lys kan ikke finde sted uden mangen tårer og smerte. Dette mørke er symboliseret øverst med det store skraverede felt, men reelt opleves mørket kun i dyreriget. Trekanterne i de runde cirkler øverst symboliserer de levende jeg'er – Gudesønner – der gennemlever hvert rige. De farvede ringe symboliserer de højere og højere bevidsthedsenergier væsenerne tilegner sig frem mod lyskulminationen.

Den tilslørede og afslørede evige sandhed – Symbol nr. 37

Mayas slør

Med udviklingen bliver jordmennesket i stand til at tilegne sig højere og højere forståelse af sandheden.

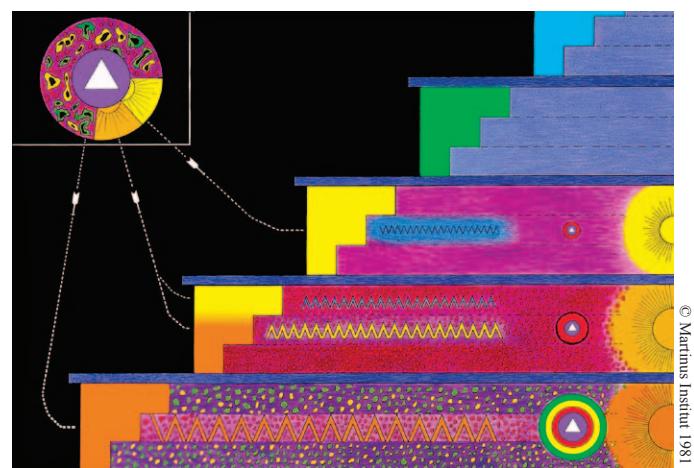
Forklaringerne af livets facitter tilpasses derfor alle udviklingstrin, på en sådan måde de hele tiden er i kontakt med

menneskets fatteevne. De må hverken virke for "naive" eller for "fantastiske" i forhold til individets egne erfaringer.

Instinktevnen gør, at vi allerede tidligt i vor udvikling aner højere magter eller en Guddom bag tilværelsen. Med denne spæde bevidsthed danner vi forestillinger om Gud udfra vores eget billede og idealer. Da ser vi på Guderne som store krigere. Men sådanne krigeridealer skaber karma og lidelser og på sigt dermed også den humane længsel efter kærlighed og forståelse af livets mening – Gud. Først når følelsen er blevet humaniseret og analyseringsevnen er virkelig udviklet bliver væsenet parat til at modtage den helt utilsloede sandhed om livet. Dødningehovedet symboliserer stadier, hvor væsenet kulminerer i djævlebevidsthed og mørketilbedelse. Den lyse by symboliserer lysets religiøse eller ateistiske idealer. Nederst, med de hvide felter, der vokser fra venstre mod højre, ser vi hvorledes kærligheden tiltager i individets bevidshed, trin for trin. Lyset er "tilsløret" for det dyriske væsens sanser, men efterhånden som dette "mayas slør" falder fra dets bevidsthed, kan det opleve mere og mere lys.

Med alkærligheden fuldt udviklet kan individerne selv, udenom alle udefrakommende forklaringer, direkte sanse Guddommens kærligheds vibrationer symboliseret ved den hvide trekant og strålerne herudfra.

Mennesket og animalsk og vegetabilsk føde – Symbol nr. 38

"De skal være eder til føde"

"Se, jeg har givet eder alle urter på hele jorden, som bærer frø, og alle træer, som bærer frugt med kærne. De skal være eder til føde" (1. Mos. 1:29).

Således forkynedes i Bibelen, men denne vejledning har haft ringe lydhørhed. For mange er det blevet en tradition at spise

animalsk føde. Det er naturligt for rovdyrene, men unaturligt for kulturmenneskene, der har forladt dyrets mest primitive og robuste udviklingstrin. For den moderne forfinede menneskekrop er det en stor overbelastning at dele føde med rovdyrene, og prisen er organiske sygdomme i kroppen.

Vores madvaner handler også om respekt for dyrenes ret til livet. De holdes indespærrede, torteres og dræbes, men det femte bud: "Du må ikke dræbe" og skæbneloven: "du høster, som du sår" gælder også vort forhold til dyrene. Vi er kun beskyttede i den grad, vi beskytter andre levende væsener. Kosmisk set skaber vores forfølgelse af dyrene en konstant risiko for død, ulykke, ufrihed og andre ydre besværligheder.

At fortære andre levende væseners organisme, muskler, lever, nyre, hjerte og tarme hører ikke fremtiden til.

Det skal også tilføjes, at alkohol, tobak, narkotika og andre giftstoffer er til skade for såvel bevidstheden som de levende mikrovæsener i kroppen. Sådanne tilbøjeligheder skaber naturkatastrofer i mikrokosmos. Her har vi også meget at lære.

Den ideelle føde på jordmenneskenes nuværende udviklingstrin er planter og frugter – evt. suppleret med mælkeprodukter i starten. Senere vil kun det modne frugtkød omkring kernen betragtes som den rette føde. I denne individuelle proces må det enkelte individ noje holde sig til de fødemidler, som det ingen gene har af, og hvis fordøjelse det intet mærker til.

Det nederste trappetrin symboliserer det rendyrkede dyrerige og rovdysføden. Zigzaglinjen viser den grove vibration fra de levende mikrovæsener i kødets mikroverden. Fordøjelsens drabsproces på disse levende "kødlivsenheder" i mikrokosmos (cirklen med trekanten i midten og de gul/grønne ringe på trappens nederste del), frigør den virkelige næring (de røde partikler). Udeover drabskarmaen skaber denne dyriske proces et krafttab for organismen.

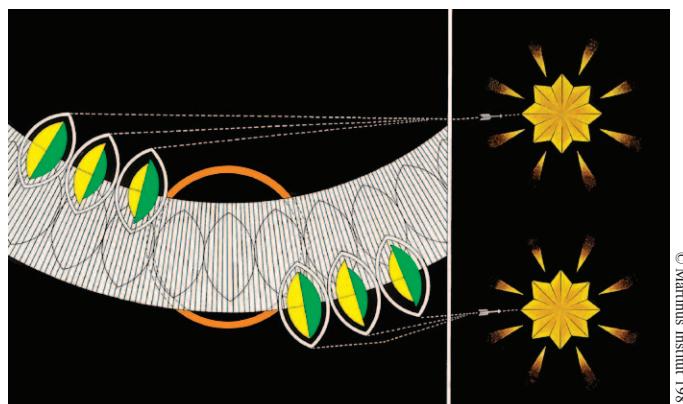
Det næste trappetrin (gul/orange) symboliserer overgangsfasen mellem dyreriget og det fuldkomne menneskerige. Den ideelle føde i denne overgang er den rene vegetariske kost.

Det tredje trin symboliserer føden i det fuldkomne menneskerige. Først hovedsageligt frugternæring og derefter mere og mere den rene lufternæring.

De overste trappetrin symboliserer de rent åndelige riger, hvor føden er sjælelig og består af lyse og glædeskabende tanker og handlinger.

Cirklen øverst til venstre symboliserer et ufærdigt jordmenneskes relationer til de forskellige fødegrupper.

Jordmenneskenes bevidstheds-kategorier – Symbol nr. 39

Den gode jord

På symbolet er jordmenneskehedens samlede bevidsthed opdelt i to hovedgrupper. De, der inspireres af den ny verdensimpuls, symboliseret med den øverste stjerne, og de, der inspireres af den gamle verdensimpuls – stjernen nederst. Det hvide bælte vi genkender fra symbol 1 symboliserer Guds ånd og bevidsthed.

Jordmenneskene har forskellige åndelige udviklingstrin, og deraf følgende forskellige relationer til Gud. Nogle er salige i deres tro, og stimuleres mere eller mindre af den gamle verdensimpuls traditioner. Andre stimuleres bedst af den nye verdensimpuls manifestationer og anderledes forklaringer.

Vores modtagelighed for det ene eller det andet er kosmisk set ikke et spørgsmål om vilje eller uvilje. Det er vores tidlige oplevelser og erfaringer, der bestemmer såvel hvad vi inspireres af som vores partiskhed eller upartiskhed. Der er derfor ingen grund til intolerance eller uvilje mod anderledes væsener, alle udvikles vi mod samme mål, kosmisk bevidsthed. Vejen til personlig udvikling er at forandre os selv, ikke de andre.

På symbolet er de to grupper yderligere illustreret ved ovale figurer, der symboliserer forskellige kategorier jordmennesker ud fra deres forskellige balancer mellem intelligens (Grøn) og følelse (Gul).

De følgende tre kategorier findes indenfor begge hovedgrupper: Ligevægtsvæsener, væsener med følelsesovervægt og væsener med intelligentovervægt. Disse i alt 6 kategorier bliver i Livets Bog yderligere opdelt i afdelinger efter hvor udviklede deres intelligens og humane følelse er. Det følgende er en meget grov skitsering af de 6 kategorier (de ovale figurer) vi ser på symbolet. Fra venstre mod højre:

Gruppe A – Kan kun få befordret deres religiøse liv via den ny verdensimpuls:

1. Ligevægtsvæsener. Den store fødsels forgård. De længst fremskredne og åndeligt udviklede jordmennesker, der har

været igennem det meste af lidelseskarmaen. Mennesker med udviklet humanisme og logisk sans.

2. Følelsesovervægt. Fra åndsforskere, kunstnere og reformatorer til sekteriske fanatikere. Fra lidt svigtende til meget svigtende logisk sans.

3. Intelligensovervægtige åndsforskere, politikere, viden-skabsmænd og forretningsmænd. Fra lidt svigtende til meget svigtende indfølingsevne.

Gruppe B – Er endnu ikke vokset fra den gamle verdens-impuls:

4. Ligevægtsvæsener. Den gamle verdensimpuls' ædle troende, der bærer og giver inspiration til megen humanitet verden over.

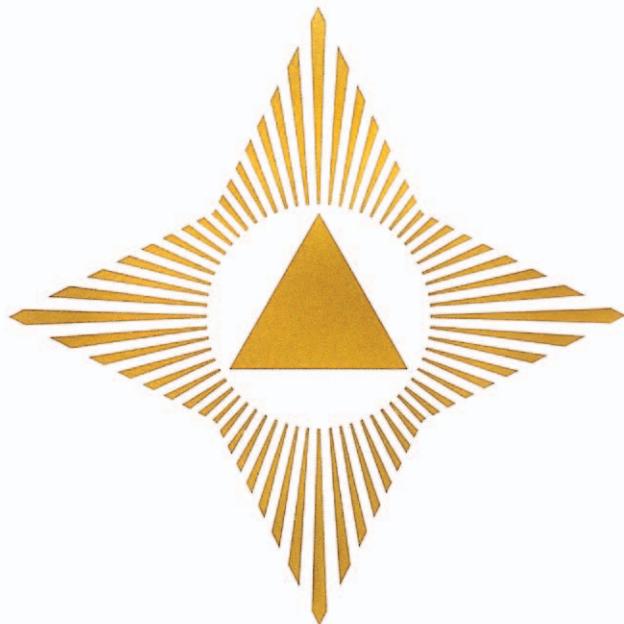
5. Følelsesovervægt, hvilket giver sig udslag i hellig vrede, inkvisition, fanatisme mm.

6. Intelligensovervægt og primitiv følelse. Væsener uden videre samvittighed. Civilisationens "yngste".

Åndsvidenskaben betragter verden set fra oven, fra det ikke-skabte jegs evige og uendelige udsigtspunkt (lodret linje). De to kundskabsformer er lige nødvendige, men har forskellige formål. Den ene giver os viden om naturens kræfter, den anden om vor evigt levende inderste natur.

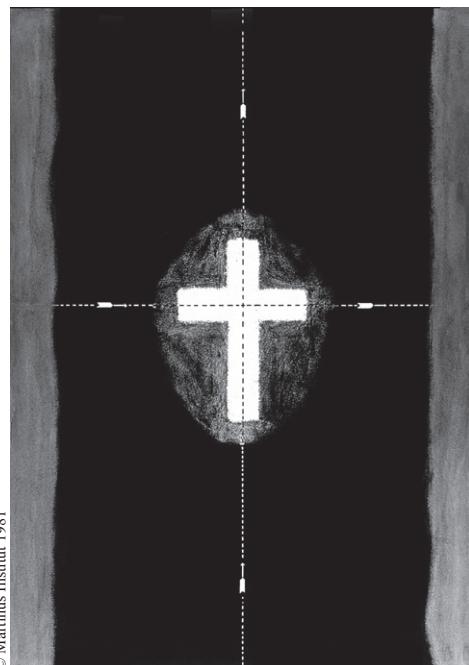
Åndsvidenskaben hjælper os til at overvinde vort dyriske indre, så bevidstheden anvendes i det godes tjeneste til glæde og velsignelse for alt og alle. Med Jesus' kærlighedseksempel og død på korset bekræftes korset som lysets og det godes evige symbol.

Stjernesymbolet – Symbol nr. 41

© Martinus Institut 1981

Korsets tegn – Symbol nr. 40

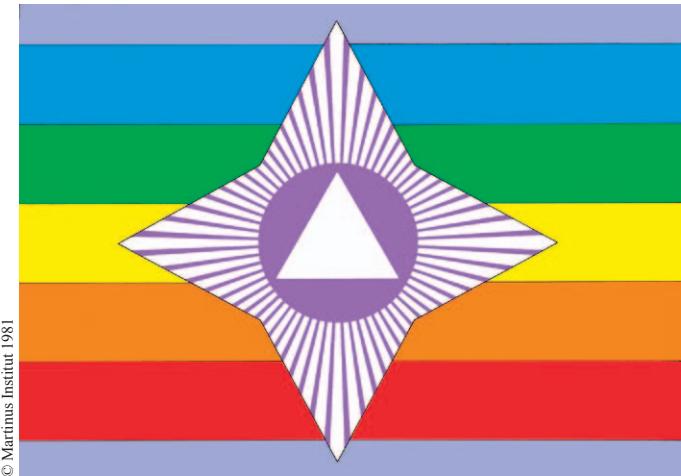
Alkærlighedens symbol

Symbolet i sin helhed udtrykker selve verdensaltet. Trekanten symboliserer verdensaltets grundanalyse som et treenigt princip: "jeg'et", "manifestationsevnen" og "organismen" – X1, X2 og X3. Trekanten, som er omgivet af en sol, viser at livet eller tilværelsen i sin højeste analyse er absolut fuldkommen. Strålerne, der fremtræder i korsform symboliserer alkærligheden, den mest fuldkomne manifestation hvor man hellere vil ofre sig selv end lade andre lide.

Kundskab fra oven og kundskab fra neden

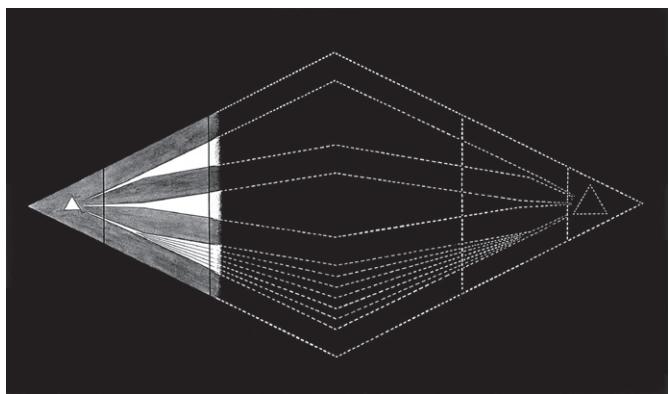
Verdensaltet kan betragtes fra to fundamentalt forskellige synsvinkler. Naturvidenskaben beskriver verden set fra neden, altså via de fysiske sanser, symboliseret ved korsets vandrette linje mellem det grå lysende felt til venstre (stjernetågen i mikrokosmos) og det lysende højre felt (stjernetågen i makrokosmos).

Flagets struktur – Symbol nr. 42

© Martinus Institut 1981

Symbol over Livets Bog – Symbol nr. 43

© Martinus Institut 1981

Freden

Symbolet på dette flag skal udtrykke hele verdensaltet og er dermed "den hellige ånds" symbol. Det kan kun retmæssigt vaje i en atmosfære af tilgivelse, tolerance og kærlighed.

Trekanten i midten udtrykker det guddommelige noget (X1), der oplever livet i alle levende væsener, den guddommelige skabevne (X2), og det skabte (X3). Trekanten kan også ses som X1, den viollette farve omkring trekanten som moderenergien eller den guddommelige skabevne, X2, og de farvede felter som X3 (de 6 grundenergier med tilhørende tilværelsesplaner).

"Han skal herliggøre mig"

Det belyste område symboliserer indholdet i Livets Bog bind 1 – den del af hovedværket som Martinus havde fået færdigt i 1932. Værkets syv bind ses opdelt i 5 dele: Fortale, Indledning (Bind 1), den dybgående afhandling i form af afsnittene: "kosmisk kemi" og "det evige liv" (Bind 2, 3, 4, 5, 6 og 7) og afsluttende med koncentrat af analyserne og efterskriftet: "Gudesønnen et med sin Fader" (også bind 7).

Trekanten til venstre symboliserer Martinus indvielse og trekanten til højre symboliserer Guddommen. De evige Gudesønner (alle levende væsener) og Guddommen har samme analyse: evigheden og uendeligheden dvs. X1, X2 og X3 udtrykt via de tre tråde, der strækker sig igennem hele den store figur. Formålet med Det Tredie Testamente er at genfore den evige Gudesøn med sin evige Fader, der åbenbarer sig for læseren via de kosmiske analyser.

Martinus mission var at vise menneskene Gud og retfærdiggøre Jesu mission.

Loven for tilværelse – elsker hverandre
– Symbol nr. 44

"Jeg lægger min lov i deres indre og skriver den i deres hjerter"

Dette billede er ikke i egentlig forstand et kosmisk symbol. Vi finder det sidst i symbolbog 4, som ikke er publiceret af Martinus selv. Det viser en tilstand, hvor menneskene elsker hinanden uafhængigt af kønnet – vist ved de tre forskellige par.

Den røde tråd gennem Det Tredie Testamente er kærligheden til Gud og alle levende væsener i såvel mikro-, mellem- og makrokosmos.

Med Det Tredie Testamente har jordmenneskeheden fået den af Jesus bebudede forklaring af kærlighedsbudet: Du skal elske din Gud over al ting og din næste som dig selv.

Kort litteraturoversigt – Det Tredie Testamente

Det Tredie Testamente omfatter Martinus samtlige udgivne skrifter og symboler, der tilsammen udgør et universelt forsvar for alt og alle.

Livets Bog (Bind I–VII)

(9) – Menneskehedens skæbne (1) – Livets skæbnespil (18) – Jordmenneskets skæbneårsag – Verdensreligion og verdenspolitik (17) – Verdensfredens skabelse (27) – Kulturens skabelse (24) – Vejen til paradis (25) – Menneskeheden ét med Gud (20) – Åndsvidenskabens nødvendighed (23) – Hinsides dødsfrygten (21) – Den ideelle føde (5) – Unaturlig træthed (16) – Mentale fængsler – Livets vej (22) – Menneskeheden og verdensbilledet – Omkring mine kosmiske analyser (12)

Det Evige Verdensbillede (Bind 1–3)

Det Evige Verdensbillede (Bind 4–5)*

Logik

Bisættelse

Det Tredje Testamente – Den intellektualiserede kristendom*

Yderligere bøger og artikler

Mange andre artikler er gennem tiden udgivet i tidsskriftet "Kosmos". De følgende artikler er udgivet i 28 småbøger (nummer i parentes). Artiklerne er i det følgende sorteret efter indhold:

Omkring min missions fødsel (4) – Juleevangeliet (13) – Gavekultur (12) – Julelysene (14) – Påske (2) – Hvad er sandhed? (3) – Pilatus, Kristus og Barrabas (17) – Vejen, sandheden og livet – Dømmer ikke (21) – Hvorfor skal man tilgive sin næste? (17) – Tanker omkring påske (14) – På kærlighedens alter (20) – To slags kærlighed (28) – Et glimt af verdensgenløsningen – Getsemene have (15) – Den sekundære og den primære opstandelse (22) – Pinseglans over livet – Blade af Guds billedbog (6) – Reinkarnationsprincippet (16) – Jeg'et og evigheden (27) – Udødelighed (26) – De levende væseners udødelighed (23) – Gennem verdensaltets tomrum – Universets mælkeveje (16) – Kosmisk bevidsthed (10) – Kosmiske glimt (19) – Det psykiske tempel (21) – Den store fødsel (18) – Mental suverænitet (10) – Vejen til indvielse (12) – Bønnens mysterium (11) – Meditation (20) – Det femte bud (19) – Ud af mørket (15) – "Dyrets billede" og "Guds billede" (18) – Primitivitet og overtro (23) – Bevidsthedens skabelse (14) – Verdenssituationen og "Guds billede" – Guds skabelse af mennesket – Djævlebevidsthed og kristusbevidsthed (26) – Lavintellektualitet og højintellektualitet (19) – Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse (18) – Den længst levende afgud (7) – Mellem to verdensepoker

Artikelsamling 1

* Redigeret vha. efterladte manuskripter efter Martinus' bortgang.

Kommenteret litteratuoversigt

Livets Bog (Bind I-VII)

Det Tredie Testamente forklarer livets egen religion. Her er vi alle på forhånd medlemmer, onde såvel som gode, troende såvel som ikke troende, også dyrene, og planterne – her behøves ingen optagelsesceremonier. Alle har uundværlige roller i de gigantiske skuespil, der foregår i naturen og som vi kalder for verdensaltet. Da verdensaltet her beskrives som levende, kan det sammenlignes med en bog – Livets Bog. Alle læser i denne bog – hvert eneste øjeblik. "Livets Bog" vil hjælpe os til forstå "livets tale" og her opdage hvem vi er, hvorfra vi kommer og hvortil vi er på vej.

LIVETS BOG I

I fortalen redegør Martinus for kilden til sin viden og den frihed og tolerance, der møder læserne fra forfatterens side. Derefter følger 6 kapitler, der udgør indledning til Livets Bogs 7 bind. LB I indeholder følgende kapitler:

1. Verdenssituationen
2. Det guddommelige skaberprincip
3. Den ny verdensimpuls
4. Et internationalt verdensrige under skabelse
5. Jordmenneskehedens modtagelighed for den ny verdensimpuls
6. Fra dyr til menneske
7. Grundenergiene og tilværelsesplanerne
8. Udvikling.

Til hjælp for analyserne er der tegnet og forklaret 8 kosmiske symboler.

LIVETS BOG II

Afsnittet: "Kosmisk kemi" indledes. Dette bind fokuserer på vores tankeverden, mentalitet eller sjæl. Vores skæbne er udelukkende et resultat af, hvorledes vi bruger vores bevidsthedskræfter. For at kunne tænke og handle fuldkommen, må vi også kende til lovene for tænkning. Med dette kendskab bliver det muligt at skabe en fremtidig fuldkommen skæbne og en fuldkommen verden. Livets Bog II indeholder følgende kapitler:

9. Loven for stoffernes reaktion
10. Jeg'ets evige kraftkilder
11. Tankeklimaer

Symbolen "Grundenergiernes kombination" forklares.

LIVETS BOG III

Afsnittet "Kosmisk kemi" fortsætter og afsluttes. I Kapitel 12. "Livssubstanse" bliver det evige livs grundprincipper katalogiserede og beskrevne. Symbolerne "Kredsløbs-princippet" og "Livsmysteriets løsning" forklares. Dette bind afsluttes med en sammenligning mellem talsystemets logiske opbygning og verdensaltets evige grundstruktur.

LIVETS BOG IV

Afsnittet "Det evige liv" indledes. I Kapitel 13. behandles emnet: "Det levende væsen". Gud åbenbares i det levende væsen og omvendt. Evighed og tid – en enhed. Åndelige verdener. De indviede og de "døde". Formålet med den fysiske verden. Bibelen og åndsvidenskaben. Politik og religion. Strafferet og kristendom. Demokrati, diktatur, kapitalisme, kommunisme og verdens forenede stater. Jødernes historie og skæbne. Forskellen mellem Det Gamle og Det Nye testamente. Ægteskab og alkærighed. Symbolet "Livet og døden" forklares.

LIVETS BOG V

Kapitel 14. behandler emnet "Den højeste ild" eller seksualismen i alle dens fremtrædelsesformer. Næstekærighedens organiske struktur. Seksualitetens forvandling. Adam og Evas skabelse – en kosmisk forklaring. Troen på jomfrufødslen. Parringssympati og alkærighed. Mørke, lidelse og forelskelse. Foreningen af det mandlige og det kvindelige i menneskets psyke. Skabelsen af mennesket i Guds billede. Fra dyr til menneske. Forskellige seksuelle stadier fra "A" til "K". Seksuelle veje og vildveje analyseres. I det fuldkomne menneskerige tager man ikke til ægte.

LIVETS BOG VI

Kapitel 15. analyserer "Guds rige eller livets eventyr". Det indre psykiske tempel symboliseret ved Jødernes tempel. Forgården, det hellige og det allerhelligste symboliserer psykiske realiteter på vej til indvielsen. Meditation, kosmiske glimt, bønnens princip, elektricitet og tærskelens vogtere. Åbningen af det allerhelligste – oplevelsen af at være ét med Gud. Gud taler til sin elskede Gudesøn, Guds bevidsthed; "Den hellige ånd". Faderen og sonnen, tiden og rummets skabere. Gud som Fader og beskytter af alle levende væsener.

LIVETS BOG VII

Afsnittet "Det evige liv" afsluttes. I Kapitel 16. uddrages konsekvenserne af det evige verdensbillede. Emnet er "Den kosmiske verdensmoral" – den ny verdenskulturs fundament. Verdensregeringens opgave. Pengeløs økonomi. Afskaffelse af straf og tortur. Kosmisk videnskab og den materialistiske videnskabs begrænsning. Verdensbilledet opsummeres i 41 punkter. Ud af mørket. Alle mennesker bliver en virksom celle i Guds bevidsthed. Efterskriftet: "Gudesønnen ét med sin Fader", en tak til Gud, der var det første Martinus skrev efter indvielsen, sin kosmiske ilddåb, i marts 1921.

Det Evige Verdensbillede (Bind 1-5)

Det evige verdensbillede indeholder de udgivne kosmiske symboler og forklaringer. Med hjælp af symbolerne kan læseren let danne sig et overblik over de kosmiske analyser og det evige verdensbillede. Adskillige symboler er desuden vist og forklaret i "Livets Bog" og i nogle af de andre bøger. Her beskrives vores indre verden, evige struktur, livslove og de store kosmiske sammenhænge. Da de kosmiske realiteter ikke er begrænsede i tid og rum, kan de kun beskrives symbolsk. Bind 1: symbol 1-16, bind 2: symbol 17-26, bind 3: symbol 27-33, bind 4 *: symbol 34-44 og bind 5 *: symbol 45-77.

LOGIK – Kærlighed og logik må være ét. Den materialistiske videnskab og livsmysteriet. En ulogisk verdensopfattelse. Bibelen indeholder evighedsfacitter beskrevet for de enfoldige men også for de vise. Skabelsesberetningen forklares. Reinkarnation. Vejen ud af dyreriget, det fuldkomne menneske ét med Gud. Det evige liv og forståelsen af lyset og mørket. Guds ophøjede syn på verden: Alt er såre godt. Bogen er tænkt som en indføring i Det Tredje Testamente.

BISÆTTELSE – Et nyt og vigtigt aspekt af kærlighedsbudet forklares: forholdet til det levende mikrokosmos. Søvn, ernæring, tanke, sundhed, livskraft, ligbrænding, blomsterplukning, vivisektion, giftindtagelse, flokbevidsthed, materialistisk og kosmisk videnskab.

ARTIKELSAMLING 1 – Indeholder 45 udvalgte foredrag og artikler af Martinus i kronologisk rækkefølge fra perioden 1929 – 1972. Tidens aktuelle begivenheder spejles i evighedslys.

Det Tredje Testamente – Den intellektualiserede kristendom * – Redigeret udgave af Martinus efterladte, uafsluttede manuskripter, der understreger sammenhængen mellem Det Gamle, Det Nye og Det Tredje Testamente.

* Redigeret vha. efterladte manuskripter efter Martinus' bortgang.

Mindre bøger

Nogle af disse mindre bøger er baserede på artikler og nogle på foredrag. Læsere får her interessante indblik i den indviedes syn på de store livsspørgsmål.

1. Menneskehedens skæbne

Menneskenes vej fra trosreligion til viden. Religion og tro samt den videre udvikling hvor religion og videnskab forenes gennem åndsvidenskaben. Vores åndelige legemer, spiralzonerne, fysisk og åndelig sansning, drømme, "døden", tilstanden efter en naturlig og en unaturlig død, selvmord. Den kommende verdensregering vokser gradvist frem gennem verdenskrige og kriser midt i jordmenneskenes krigsskueplads. Fredsrigets kærlige fundament opsummeres i 12 punkter.

2. Påske

Kristus korsfæstelse på Golgatha for ca. 2000 år siden, indebærer et dramatisk åndeligt vendepunkt i hele menneskehedens udvikling. I denne bog forklares den dybere mening og nødvendigheden af Jesus korsfæstelse, ligeledes gennemgås begivenhederne omkring korsfæstelsen. Jesus mission var at vise, hvordan vi kan tage imod vor skæbne og nå frem til at blive ét med Gud.

3. Hvad er sandhed?

Et evigt aktuelt spørgsmål. Religion og videnskab. Tro, forskning, sandhed og selvoplevelse. Falske profeter. Profetien om Kristi genkomst og dens forklaring. Begreberne "frelse" og "fortabelse" i nyt lys. Hvad er en "konge"?

4. Omkring min missions fødsel

Her redegør Martinus for de åndelige oplevelser, som forandrede hans liv og gjorde ham i stand til at beskrive det evige verdensbillede, der er formuleret i hans samlede livsværk Det Tredje Testamente.

5. Den ideelle føde

Omfattende gennemgang af fødens betydning for sundhed og skæbnedannelse. Den vegetariske fødes fordele på menneskenes nuværende udviklingstrin. Kødspisningens negative konsekvenser for dyrerne og væsener i mikrokosmos. Menseskets udvikling og fødens forandring. Fødens tilpasning til forskellige udviklingstrin analyseres, suppleret med to kosmiske symboler.

6. Blade af Guds billedbog – Pinseglans over livet

Guddommens tale igennem den lyse sommernats sælsomme trytteri overført til jordmenneskeligt sprog. Ligheder mellem døgnkredsløbet, jordelivskredsløbet (barndom, ungdom, mandom og alderdom) og det kosmiske kredsløb. Livet skildres som en poetisk og logisk samtale mellem os selv og naturen, dvs. Gud.

Pinseglans over Livet – et billede på alkærigheden. Kristendommens højtiders tilknytning til årstiderne. Sandhedserkendelse gennem tro, mystik og mystikere. Sandhedens tilpasning til den "enfoldige". Om ordformer og sandheden bag. De, der taler med Guddommen som en mand taler med sin næste.

7. Den længst levende afgud

Analyser af gudsdyrkelse før, nu og i fremtiden. Konsekvenserne af menneskehedens forskellige indstillinger. Kan en alkærlig Gud være partisk? Kan Gud være almægtig og alkærlig og samtidig tillade mørke og lidelse: teodice-problemet? Kosmiske analyser af "kristendom" og det moderne menneske. Gud og Gudesøn.

8. Menneskeheden og verdensbilledet

Omfattende analyser af det evige "jeg", religion, politik og naturvidenskab og åndsvidenskab. Det kosmiske verdensbillede opsummeres i 13 punkter.

9. Mellem to verdensepoker

Når præster bliver krigere og saboterer kristendommen. Lavpsykisk og højpsykisk sanseevne. Hvad er nydelsen af "kundskabens træ"? Den kosmiske død. Det kosmiske kredsløb.

10. Kosmisk bevidsthed – Mental suverænitet

Kosmisk bevidsthed og "Hellig Ånd". Instinktet er rester af fortidig "kosmisk bevidsthed". Indvikling og udvikling. Hvad er årsagen til "alles krig mod alle"? Åndelig mindreårighed og åndelig modenhed. Evnen til at elske alle er et udviklingsspørgsmål. Næstekærighed er i harmoni med Guds bevidsthed. Mental suverænitet beskriver ligeledes den kosmiske oplevelsesevne. Indvielsen medfører førstehåndsviden om evigheden, uendeligheden og Gud. Næstekærighedens velsignelse.

11. Bønnens mysterium

Dyrets angstskrig i dødsøjeblikket er bønnens første stadium. Den selviske bøn. Den fuldkomne bøn. Åndsvidenskab og bøn. Hver sætning i bønnen "Fader vor" gennemgås og forklares kosmisk.

12. Vejen til indvielse – Omkring mine kosmiske analyser – Gavekultur

Ydmyghed er det samme som erkendelse af sin egen ufuldkommenhed. Visdommens port. Sand rigdom. Åndelig forfængelighed.

Omkring mine kosmiske analyser – her analyseres modtageligheden for Det Tredie Testamente. Hvem behøver de kosmiske analyser?

Gavekultur – beskriver den sande giveevne.

13. Juleevangeliet

Det evige budskab i Bibelens juleevangelium. Hvornår skal løftet om "fred på Jorden" realiseres? Forretning, kunst og viden-skab. Livskunst. Udviklingen fra dyr til menneske. Hankøn og hunkøn. Det færdige Kristusmenneske.

14. Bevidsthedens skabelse – Tanker omkring påske – Julelysene

"Naturen" vækker det "sovende" væsen til bevidsthed. Hvad – eller hvem – er bag denne påvirkning? Hvor fører den os hen? Den kosmiske videnskab.

Tanker omkring påske – en afklaring af mystikken omkring Jesus korsfæstelse og Kristi ord om tiderne efter denne begivenhed.

Julelysene – Julen som et symbol på lysets fødsel i mørkets kulmination og julelysene som symbol på menneskets og Jordens skæbne.

15. Ud af mørket – Et glimt af verdensgenløsningen – Getsemane have

Krigen mellem arbejdsgivere og arbejdstagere. Nationalisme. Retsvæsen. Den åndelige videnskab viser vej til freden.

Et glimt af verdensgenløsningen – Menneskehedens tre grader af indvielse. Verdensgenløseren Kristus. Bjergprædikenen udtrykker den højeste kristendom.

Getsemane have – begivenhederne omkring Jesus i Getsemane have er beretningen om alle væseners uundgåelige skæbekamp. Jesus eksempel viser, hvordan vi via vort Gudsforhold alle vil nå frem til at vinde denne kamp og handle ret uanset al lidelse og mørke.

16. Reinkarnationsprincippet – Universets mælkeveje – Unaturlig træthed – Gennem verdensaltets tomrum

Skal "døden" forblive et mysterium? Den daglige fornyelse af mikrovæsener i vores krop. Nødvendigheden af den fuldstændige organismeudskiftelse: reinkarnationen.

Universets mælkeveje – kaotisk og kosmisk bevidsthed. Vi består af "tomrum". Den virkelige analyse af dette "tomrum" i det små såvel som i det "store" verdensrum.

Unaturlig træthed – træthed, der ikke læges ved søvn. Livslede, selvmedlidenhed og nerveoverbelastning afløses af en ny sjælelig struktur.

Gennem verdensaltets tomrum – åndsvidenskabens opgave. Tomrummet er en tankeverden. Stjernesystemer opstår ud af det tilsyneladende tomrum. Vores fysiske organisme er en stjerneverden. Det fysiske stof er afkristalliserede tanker. Analyse af ordene: "Du som er i himlene".

17. Verdensreligion og verdenspolitik – Jordmenneskets skæbneårsag – Pilatus, Kristus og Barrabas – Hvorfor skal man tilgive sin næste?

Politik er kun en ny variant af religion. Hvad der sker når intelligenzen ikke styres af kærlighed. Religiøse idealer omsættes til politik. Livets mysterium og afklaring. Den guddommelige verdensplan. Verdenspolitik og verdensfreden.

Jordmenneskets skæbneårsag – troen på "offer" og "forsøning". Korsets mysterium og menneskets skæbne. Vi forårsgør vores egen lidelse og lykke.

Pilatus, Kristus og Barrabas – tre roller i den menneskelige psyke vi alle må spille på vejen til visdommen. Vi omgives af forskellige tankeklimaer. Kompromisløsninger. Angsten for "de andres" mening. Den moderne Pilatus alvorlige situation.

Hvorfor skal man tilgive sin næste? – lovgivning og stat i vor tid. Frihedskamp og kristendom. Kristendom og krigshåndværk. Sfinksens mysterium. Kristi væremåde – den sande kristendom.

18. Livets skæbnespil – Den store fødsel – Primitiv og intellektuel – gudsdyrkelse – "Dyrets billede" og "Guds billede"

Vi er på én gang skuespillere, tilskuere og kommende medinstruktører i livets skæbnespil.

Den store fødsel – forskellen på dødsfrygt og livsoplevelsen efter "den store fødsel". Hvad sker der, når mennesket har oplevet den store fødsel?

Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse – tro, skepsis og djævelbevidsthed. Kan ydre påvirkninger gøre mennesket mere eller mindre religiøst? Det højeste Gudsforhold.

"Dyrets billede" og "Guds billede" – Vi har fået et menneskelegeme, men det er vores mentalitet og væremåde, der viser hvor langt vi er nået frem mod den menneskelige bevidsthed.

19. Kosmiske glimt – Lavintellektualitet og højintellektualitet – Det femte bud

Når menneskene efter udrensning af dyriske tankeklimaer nærmer sig ydmygheden, kan de i givne øjeblikke blive modtagelige for "kosmiske glimt" dvs. lysoplevelser, der udvider bevidstheden med indsigt om reinkarnationen, evigheden eller Gud.

Lavintellektualitet og højintellektualitet – beskriver udviklingen fra instinkтив til intellektuel bevidsthed.

Det femte bud – lyder: "Du må ikke dræbe", men alle 10 bud er, kosmisk set, variationer af dette bud der er langt mere dybtgående, end vi almindeligt forestiller os.

20. Meditation – På kærlighedens alter – Menneskeheden ét med Gud

Om materialistisk og åndelig tænkning, kosmiske glimt og en form for meditation, der ikke involverer mentale risici.

På kærlighedens alter – analyserer den nuværende kulturs sammenbrud og den kommende verdenskultur – herunderlivets økonomiske aspekter.

Menneskeheden ét med Gud – kunsten at skelne mellem færdige og ufærdige skabelsesprocesser. Det levende væsens udodelige struktur. Dommedagen er en kosmisk psykologisk undervisning.

21. Hinsides dødsfrygten – Det psykiske tempel – Dømmer ikke – Vejen, sandheden og livet

En omfattende analyse af frygt og dødsfrygt – dets årsager og virkning. Frygt eller tillid? Hvordan fjerne frygten helt?

Det psykiske tempel – analyser af forskellige bevidstheds typer. Forklaring af Bibelens ord: "forgården", "det hellige" og "det allerhelligste".

Dømmer ikke – hvad vil det sige "at dømme"? Hvorfor "vende den højre kind til, når man bliver slæt på den venstre"?

Vejen, sandheden og livet – megen "kristendom" viser sig ved nærmere analyse at være hedenskab. Men hvad er så kristendom?

22. Livets vej – Mentale fængsler – Den sekundære og den primære opstandelse

Livets vej er evig og uendelig. Udødelighed, mørke og krig er dele af et evigt kredsløb. Den kosmiske vinter og sommer. Livets eventyr. Jordmenneskenes lyse fremtid.

Mentale fængsler – virkningerne af en fejlagtig livsindstilling. Møder mellem mennesker med forskellig moral. Om analyser af den dømmende, hævnende eller frigørende væremåde.

Den sekundære og den primære opstandelse – To aspekter af begrebet "materialisation".

23. De levende væseners udødelighed – Åndsviden-skabens nødvendighed – Primitivitet og overtro

Hvorfor opstod overtroen at de levende væsener kan dø? Genfødsel, udødelighed og retfærdighed.

Åndsviden-skabens nødvendighed – kosmisk analyse af demokrati, kommunisme, diktatur, religion og materialistisk videnskab. Hvad bliver løsningen på "verdens tilstand"?

Primitivitet og overtro – den nuværende kulturs forskellige former for overtro. Tre tydeligt ufærdige sider ved den moderne kultur analyseres.

24. Kulturens skabelse

Verdenskulturens udvikling gennem primitivitetens-, lavintellektualitetens- og højintellektualitetens epoker. De to krigsfronter. De "kristne" stater blev de mægtigste krigsfolk i verden. Analyser af tvungen værnepligt. Den skjulte krig: kampen om pengene og dens ofre. Forholdet mellem fagbevægelse og arbejdsgivere. Den moderne dyrkelse af penge – en guldkalv-religion? Når magt er ret. Når ret bliver til magt. Materialistisk og åndelig videnskab. Efter "dommedagen" fødes den "ny himmel" og den "ny jord" ind i denne verden. Fremtidens menneskehed – "én flok og én hyrde".

25. Vejen til paradis

Den såkaldte "død" leder væsenet ind i en stråleformig verden som direkte lyder tankens bud. Konsekvenser af positive og negative tankeklimaer i overgangen til den åndelige verden. Normal og unormal kontakt med afdøde. Imellem jordelivene oplever alle mennesker en virkelig paradiesisk tilstand, tilpasset deres individuelle behov og interesser. Således oplades menneskets livsmod og evne til at håndtere sit kommende jordeliv. Vejen til paradiset er en udviklingsproces fra liv til liv. Den alkærlige tilstand åbner for permanent adgang til den åndelige livsoplevelse.

26. Djævlebevidsthed og kristusbevidsthed – Udødelighed – Guds skabelse af mennesket – Verdenssituationen og "Guds billede"

Dyrenes livsprincip. Menneskets forstærkede intelligens og djævlebevidstheden. Det falske og det guddommelige forretningsprincip. Meningen med lidelserne. Vejen mod lyset.

Udødelighed – at dyrke materien er at dyrke det døde. Det evigt levende er immaterielt.

Guds skabelse af mennesket – Gud udvikler menneskets bevidsthed gennem faser. A- B- og C- viden.

Verdenssituationen og "Guds billede" – fra djævlebevidsthed og antikrist til udviklingen af et internationalt fredsrigt. Om De Forenede Nationer, udvikling af et verdenspoliti og afskaffelse af det nuværende pengesystem.

27. Verdensfredens skabelse – Jeg'et og evigheden

Planter, dyr og mennesker er midlertidige udviklingstrin. Kærlighedsbudskabet og de humane religioner. Hvorfor fortsætter krigene? Religionernes affolkning. "Krigsgruppen", "fredsgruppen" og verdensfredens organiske realisering.

Jeg'et og evigheden – vores "jeg" er ikke identisk med organismen. At forstå "jeg'et" er at forstå vores dybeste kosmiske identitet og dødens illusion.

28. To slags kærlighed

Alkærligheden er en organisk evne, der udvikles gradvist fra liv til liv – en evne til at elske sin næste uanset køn. Verdensaltets grundtone. De skjulte kosmiske sandheder i Bibelens symboliske beretninger. Den sovende Adam, Evas skabelse og syndafaldet. Evnen til at elske vor næste som os selv leder til udødelighedsoplevelsen og forståelsen af, at vi alle er ét med Gud.

Udgiver af dette informationsmateriale:
info@det-tredie-testamente.dk

Udgiver af Det Tredie Testamente i Danmark:
Martinus Institut
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
Tel: 38 34 62 80
info@martinus.dk

Bogsalg over nettet:
www.shop.martinus.dk

Engelsksprogede udgaver:
www.watkinsbooks.com

30 år gammel i 1921
– året for hans
kosmiske fødsel

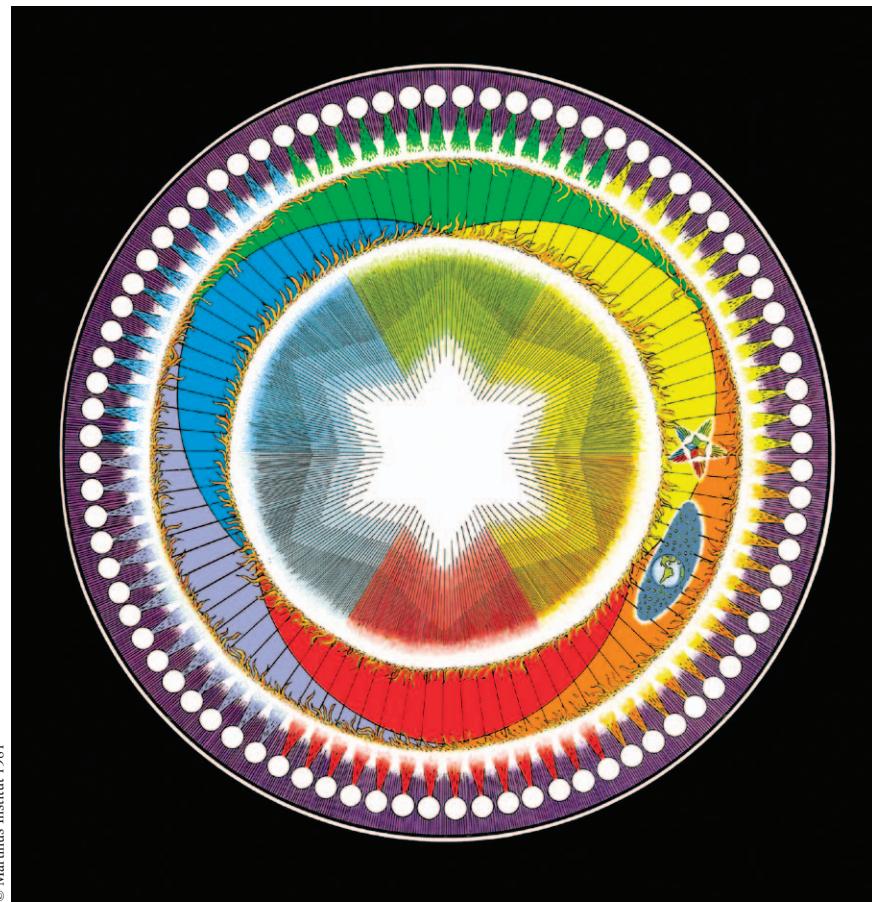
Martinus 44 år

Hvem var Martinus?

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H. C. Andersen. H. C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed. Han har forvandlet religionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus fødtes i 1890 i Sindal, Nordjylland hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang og ønsket om selv at blive skolelærer kunne ikke opfyldes pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København. Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til "Den Intellektualiserede Kristendom": "I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebros Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kaldelse til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det "meget", som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller datidens oftentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte." ... "Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dagsbevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre." ... "Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndelig virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg

så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foretelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbedte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

© Martinus Institut 1981

Det evige Verdensbillede, det levende Væsen II, den evige Guddom og de evige Gudesønner.
Læs introduktionen til dette symbol nr.11 på side 21.

Alle er lærere og alle er elever

Det Tredie Testamente kan ikke indkapsles i foreninger eller sekter med over- og underordnede. Livet selv, synonymt med Gud, er den højeste lærer i menneskets udvikling frem imod en højere bevidsthed, alkærigheden. Den åndelige videnskab er tilgængeligt for enhver der er interesseret.

Alle der føler sig inspireret af Det Tredie Testamente kan frit arrangere studiegrupper, udstillinger eller give undervisning. Det er ligeledes frit at downloade og anvende dette info-materiale i uændret form til non-profit formål. materialet er udviklet i samarbejde med Martinus sidste elev, Rolf Elving.

Synspunkter vedrørende dette materiale og ønsker om dets oversættelse til andre sprog sendes til udgiveren:
Info@det-tredie-testamente.dk

www.det-tredie-testamente.dk

Her finder du omfattende information, introduktioner til download, oversigt over udstillinger og båndoptagelser af Martinus der holder foredrag. Via hjemmesiden har man adgang til et omfattende Studiemateriale.

Der er websider og materialer på mange sprog.

Dansk:	www.det-tredie-testamente.dk
Svensk:	www.tredjetestamentet.se
Islandsk:	www.thridjatestamentid.info
Engelsk:	www.third-testament.info
Tysk:	www.dasdrittetestament.info
Ungarsk:	www.harmadik-testamentum.info
Russisk:	www.tretijzavet.info
Arabisk:	www.al-3ahd-al-thaleth.info
Esperanto:	www.tria-testamento.info